

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XXX. — Wydana i rozesłana dnia 6. czerwca 1896.

Treść: № 79. Ustawa o postępowaniu egzekucyjnym i zabezpieczającym (Ordynacja egzekucyjna).

79.

Ustawa z dnia 27. maja 1896,

o postępowaniu egzekucyjnym i zabezpieczającym (Ordynacja egzekucyjna).

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

Część pierwsza.

Egzekucya.

Rozdział pierwszy.

Postanowienia ogólne.

Tytuł pierwszy.

Egzekucya aktów i dokumentów swojskich.

Tytuł egzekucyjny.

§. 1.

Tytułami egzekucyjnymi w rozumieniu tej ustawy są następujące akty i dokumenty, sporządzone na obszarze, na którym niniejsza ustawa obowiązuje:

1. wyroki końcowe i inne wyroki, uchwały i rezolucye Sądów cywilnych, w sprawach spornych zapadłe, jeżeli przeciwko nim dalszy tok prawa jest

wzbroniony albo przynajmniej niema od nich środka prawnego, egzekucyę wstrzymującego;

2. nakazy płatnicze (polecenia zapłaty), wydane w postępowaniu nakazowym i wekslowem, albo po myśli §. 19go ustawy z dnia 12. lipca 1872, Dz. u. p. Nr. 112, jeżeli przeciwko nim zarzutów w czasie należytych nie podano;

3. warunkowe polecenia zapłaty, wydane w postępowaniu wezwawczem (ustawa z dnia 27. kwietnia 1873, Dz. u. p. Nr. 67), które już nie podlegają zarzutom i nie utraciły swej mocy z powodu upływu czasu;

4. sądowe wypowiedzenia kontraktów najmu a względnie dzierżawy gruntów, budynków i innych rzeczy nieruchomości lub prawnie za nieruchomości poczytanych, młynów okrętowych i budowli na okrętach wzniesionych, jeżeli przeciwko wypowiedzeniu zarzuty w czasie należytych do Sądu nie weszły, a pod tymi samymi warunkami, także sądowe nakazy oddania lub odbioru przedmiotów najmu lub dzierżawy;

5. ugody, zawarte o roszczenia prawa prywatnego przed Sądami cywilnymi lub karnymi;

6. rozporządzenia Sądów cywilnych, wydane w sprawach niespornych o tyle, o ile one mogą być egzekwowane według przepisów co do nich obowiązujących (§. 12 ces. patentu z dnia 9. sierpnia 1854, Dz. u. p. Nr. 208);

7. w postępowaniu konkursowem zawarte i sądownie zatwierdzone ugody, uchwały sądowe, w ciągu tego postępowania prawomocnie zapadłe,

i mocą wykonawczą wyposażone wyciągi urzędowe z protokołu likwidacyjnego, podczas postępowania konkursowego spisane;

8. prawomocne orzeczenia Sądów karnych, które zapadają co do kosztów postępowania karnego albo co do roszczeń prawa prywatnego, albo też które dane zabezpieczenie za przepadłe uznawają;

9. prawomocne uchwały i rozstrzygnięcia Sądów cywilnych i karnych, orzekające kary lub grzywny pieniężne przeciw stronom lub tychże zastępcom;

10. rozstrzygnięcia roszczeń prawa prywatnego, które wydały władze administracyjne lub inne organa publiczne do tego powołane, względem których już niema dalszego toku prawnego egzekucję wstrzymującego, o tyle, o ile ustawy przekazują egzekucję tychże Sądom;

11. wyroki Sądów przemysłowych, które albo wcale, albo już nie podlegają zaczepianiu, tudzież ugody przed nimi zawarte;

12. w sprawach prawa publicznego zapadłe orzeczenia prawomocne Trybunału państwa, władz administracyjnych albo innych organów, do tego powołanych, o tyle, o ile przepisy prawne egzekucję tychże Sądom przekazują;

13. nakazy płatnicze i wykazy zaległości, sporządzone na podatki bezpośrednie i należności, jakoteż na dodatki krajowe, powiatowe i gminne o tyle, o ile im służy moc wykonawcza w myśl przepisów, dla nich istniejących;

14. prawomocne rozstrzygnięcia wymienionych pod l. 10 i 12 władz i organów publicznych, orzekające kary lub grzywny pieniężne albo zwrot kosztów postępowania o tyle, o ile przepisy prawne egzekucję tychże Sądom przekazują;

15. ugody zawarte przed gminnym urzędem rozjemczym, przed władzami policyjnymi albo przed innymi publicznymi organami, do przyjmowania ugód powołanymi, jeżeli istniejące przepisy nadają tym ugodom znaczenie ugody sądowej;

16. orzeczenia sędziów i sądów polubownych, które nie podlegają zaczepianiu przed wyższą instancją polubowną, tudzież ugody w obec nich zawarte;

17. akty notaryalne, określone w §. 3 ustawy z dnia 25. lipca 1871, Dz. u. p. Nr. 75;

18. zasądzone czynione wypowiedzenia kontraktu najmu i dzierżawy przedmiotów, pod l. 4 wymienionych, jeżeli na dowód wypowiedzenia dołączono poświadczenie notaryalne, protokół urzędowy albo inny dokument dowodowy, a przeciwko wypowiedzeniu nie podano zarzutów w czasie należytych.

§. 2.

Pod względem egzekucji, stoją na równi z wymienionymi w §. 1, l. 1 do 10 i 12 do 15 aktami i dokumentami, na obszarze mocy obowiązującej niniejszej ustawy sporządzonymi, akta i dokumenty tego samego rodzaju, które pochodzą od władz i organów publicznych, znajdujących się poza obszarem mocy obowiązującej niniejszej ustawy, ale podlegających władzy, która na tym obszarze ma swą siedzibę. Jeżeli się rozchodzi o przytoczone w §. 1, l. 18 tytuły egzekucyjne, to pochodzące od tych władz lub od tych organów publicznych poświadczenia pisemne, stoją na równi z poświadczeniami tutejszych władz lub organów publicznych, które na obszarze Państwa mają swe siedziby.

Dozwolenie egzekucji.

§. 3.

Dozwalanie egzekucji na zasadzie tytułów egzekucyjnych, w §§. 1 i 2 wymienionych, należy do Sądów cywilnych.

Dozwolenie nastąpi na wniosek strony, mającej do tego prawne roszczenie (wierzyciel egzekucję popierający, egzekwujący). Na wniosek o dozwolenie egzekucji poweźmie Sąd uchwałę bez poprzedniej rozprawy ustnej i nie słuchając przedtem przeciwnika, chyba że niniejsza ustawa dla szczegółowego przypadku inaczej rozporządza.

§. 4.

O ile ustawa inaczej nie rozporządza, o tyle właściwymi są w sprawie dozwolenia egzekucji następujące Sądy:

1. jeżeli wniosek opiera się na jednym z tytułów egzekucyjnych, w §. 1, l. 1, 2 i 3 określonych, na ugodzie w spornej sprawie cywilnej zawartej (§. 1, l. 5) albo na orzeczeniu kary, wydanem w ciągu jakiegoś postępowania w spornej sprawie cywilnej (§. 1, l. 9), ten Sąd, w którym proces w pierwszej instancji się toczył;

2. jeżeli wniosek opiera się na tytułach egzekucyjnych, w §. 1, l. 4 wymienionych, ten Sąd, któremu w instancji pierwszej podano wypowiedzenie albo przedstawiono wniosek na wydanie nakazu odania lub odebrania przedmiotu najmu lub dzierżawy;

3. pod względem tytułów egzekucyjnych, w §. 1, l. 6 wymienionych, tudzież ugód w niespornej sprawie cywilnej zawartych i orzeczeń kary w takiej sprawie wydanych (§. 1, l. 5 i 9), ten Sąd, w którym sprawa w pierwszej instancji wisiała;

4. jeżeli strona powołuje się na jeden z tytułów egzekucyjnych, w §. 1, l. 7 wymienionych, Sąd konkursowy;

5. jeżeli się strona powołuje na jeden z tytułów egzekucyjnych, w §. 1, l. 18 wymienionych, ten Sąd powiatowy, w okręgu którego znajduje się przedmiot najmu lub dzierżawy;

6. we wszystkich innych przypadkach ten Sąd powiatowy, który dla strony, egzekucją dotkniętej (Zobowiązany) jest w sprawach spornych Sądem powszechnym. Jeżeli zobowiązany nie ma takiego Sądu na obszarze mocy obowiązującej niniejszej ustawy, należy prosić o dozwole nie egzekucji ten z tutejszych Sądów powiatowych, w okręgu którego znajduje się majątek, na którym egzekucya ma być prowadzoną, albo jeżeli ma być prowadzoną na posiadłościach w księdze publicznej wpisanych i na prawach do tych posiadłości, właściwym będzie Sąd, który prowadzi wykaz odpowiedzialnej posiadłości. Jeżeli żaden z powyższych warunków nie zachodzi, będzie dla dozwole nia egzekucji właściwym ten z tutejszych Sądów powiatowych, w okręgu którego ma być pierwsza czynność egzekucyjna faktycznie wykonaną. Jeżeli jest zamierzona egzekucya na wierzytelności, ma być za miejsce położenia majątku poczytaną miejscowość, w której dłużnik egzekuta mieszka, ma swą siedzibę lub przebywa; a gdyby nie było wiadomem, gdzie on ma swe zamieszkanie, siedzibę lub gdzie przebywa, albo gdyby odpowiednia miejscowość nie leżała na obszarze mocy obowiązującej niniejszej ustawy, to będzie za miejsce położenia majątku poczytaną miejscowość, w której się znajduje zastaw, na rzecz wierzytelności oddany, a jeżeliby się rozchodziło o wierzytelność hipoteczną, miejsce siedziby Sądu, w którym się znajduje wykaz zastawionej posiadłości.

Ileokroć w myśl poprzedniego ustępu (l. 6) oznacza się właściwość sądową według wykazu hipotecznego, a tenże znajduje się w Trybunale pierwszej instancji, należy prosić o dozwole nie egzekucji Sąd powiatowy miejsca siedziby tegoż Trybunału. Wierzycielowi egzekucję popierającemu służy wybór z pomiędzy kilku Sądów powiatowych, jeżeliby ich tam więcej było.

§. 5.

Jeżeliby egzekucya była zamierzoną na zasadzie jednego z tytułów egzekucyjnych, w §. 1, l. 8 i 10 do 17 określonych, na zasadzie ugody o roszczenia cywilne, w obec jednego z tutejszych Sądów karnych zawartej (§. 1, l. 5), albo na zasadzie orzeczenia kary jednego z tutejszych Sądów karnych (§. 1, l. 9) i nadto miała być prowadzoną na majątku, znajdującym się poza obszarem mocy obowiązującej niniejszej ustawy, a zobowiązany nie miał Sądu powszechnego na obszarze mocy obowiązującej niniejszej ustawy, natenczas należy prośba o dozwole nie egzekucji do tego z tutejszych Sądów powiatowych, w okręgu którego ma swą siedzibę władza lub organ publiczny, od którego tytuł egzekucyjny pochodzi,

który wydał wyrok polubowny, albo w obec którego ugodę zawarto.

§. 6.

Jeżeli pod względem dozwole nia egzekucji oznacza się właściwość sądową podług Sądu powszechnego zobowiązanego, a dla niego kilka z tutejszych Sądów powiatowych za jego Sądy powszechne może być poczytanych, służy wierzycielowi wybór jednego z tych Sądów, który z nich zechce prosić o dozwole nie egzekucji.

W ten sam sposób służy wierzycielowi wybór z pomiędzy kilku Sądów, jakie mu się nadarzają ze względu na położenie przedmiotu egzekucji albo ze względu na miejsce, gdzie pierwszą czynność egzekucyjną przedsiębrać wypadnie (§. 4, l. 6), a mianowicie służy mu ten wybór także w następujących przypadkach:

1. jeżeli majątek, na którym egzekucya jest zamierzoną, znajduje się w okręgach rozmaitych Sądów;

2. jeżeli ze względu na granice rozmaitych okręgów sądowych niema pewności, w którymto okręgu sądowym znajduje się majątek, na którym egzekucya ma być prowadzona;

3. jeżeli wierzyciel prosił równocześnie o wdrożenie kilku rodzajów egzekucji przeciwko jednemu i temu samemu zobowiązanemu, a z tej przyczyny w rozmaitych okręgach sądowych wstępnę czynności egzekucyjne przedsiębrać należy.

§. 7.

Sąd jedynie wtedy pozwoli na egzekucję, jeżeli obok tego, kto jest uprawnionym i zobowiązanym, można z tytułu egzekucyjnego powziąć, jaki jest przedmiot i rodzaj należnego świadczenia lub winnego zaniechania, w jakich jedno lub drugie istnieje rozmiarach i w jakim czasie powinno być dopełnione.

Sąd odmówi egzekucji, o którą jest proszony, przed zapadnięciem wierzytelności i przed upływem czasu, jaki wyrok lub inny tytuł egzekucyjny dla świadczenia zakreśla. Jeżeli dzień płatności lub koniec czasokresu, dla świadczenia zakreślonego, nie jest w tytule egzekucyjnym oznaczonym, a to ani przez wymienienie dnia kalendarzowego, ani w ten sposób, że podany w tytule egzekucyjnym początek czasokresu według kalendarza da się stwierdzić, natenczas potrzeba dowodu zapomocą publicznych lub publicznie zawierzytelniczonych dokumentów na to, że zaszło zdarzenie, od którego płatność lub wykonalność świadczenia zależy; tak samo ma być, jeżeli według osnowy tytułu egzekucyjnego wykonalność roszczenia zależy od tego, aby się wydarzył fakt odpowiedni, a mianowicie też wtedy, gdy wykonalność roszczenia zależy od uprzedniego wykonania odpowiedniego świadczenia ze strony uprawnionego; udowodnienie tego faktu jest rzeczą uprawnionego.

§. 8.

Dozwolenie egzekucyi roszczenia, które zobowiązuje winien zaspokoić jedynie w zamian za inne świadczenie, równocześnie wykonać się mające, nie jest zależnem od dowodu, że świadczenie wzajemne już zostało dopełnione albo też dopełnienie tegoż zabezpieczone.

§. 9.

Egzekucya może jedynie o tyle nastąpić na korzyść innej osoby aniżeli tej, którą tytuł egzekucyjny jako zobowiązaną oznacza, o ile za pomocą dokumentów publicznych albo publicznie zawierzytelniowych będzie dowiedzionem, że roszczenie, w tytule egzekucyjnym uznane, albo zobowiązanie w nim opisane, przeszło od osób tam wymienionych na te osoby, od których wniosek dozwoleń egzekucyi pochodzi albo przeciwko którym jest wymierzony.

§. 10.

Jeżeli wymagane w §§. 7 i 9 dokumentne dowody nie mogą być dostarczone, musi przed dozwoleń egzekucyi albo dalszem jej prowadzeniem, zapaść wyrok sądowy.

§. 11.

Na podstawie tytułu egzekucyjnego, uzyskanego przeciwko jawnej spółce handlowej albo spółce komandytowej, może Sąd dozwolić bezpośredniej egzekucyi na majątku osobiście odpowiadającego spółnika, jeżeli mu się przedłoży wyciąg z rejestru handlowego i tem udowodni, że osoba, przeciwko której egzekucya jest zamierzona, w owej chwili należy jeszcze do spółki w charakterze osobiście odpowiadającego spółnika.

W tym przypadku odbędzie się w kwestyi odpowiedzialności spółnika, przed rozstrzygnięciem wniosku na dozwoleń egzekucyi, przesłuchanie zobowiązanego albo osób, do zastępowania spółki powołanych, jeżeli dopiero po rozwiązaniu spółki zażądano egzekucyi na zasadzie tego rodzaju tytułu egzekucyjnego przeciwko jednemu z byłych spółników, albo też uczyniono to podczas trwania spółki przeciwko osobiście odpowiadającemu spółnikowi, który jednak przedtem już z spółki wystąpił lub z niej został wyłączony, niemniej też w przypadku, jeżeli egzekucya ma być prowadzoną na majątku jawnej spółki handlowej albo spółki komandytowej, na zasadzie tytułu egzekucyjnego, uzyskanego w sprawach spółki przeciwko osobiście odpowiadającemu spółnikowi.

§. 12.

Jeżeli zobowiązanemu służy wybór między kilkoma świadczeniami, wolno wierzycielowi, po bezowocnym upływie czasu, dla świadczenia przeznaczonego, prosić o egzekucję jednego z owych świad-

czeń. Wierzyciel wypowie w swoim wniosku na udzielenie egzekucyi, którego z owych świadczeń sobie życzy.

Mimo to wolno zobowiązanemu tak długo wykonać swe prawo wyboru, jak długo jeszcze wierzyciel ani w całości ani w części nie otrzymał świadczenia, które sobie wybrał.

§. 13.

W przypadku, gdy prośba o egzekucję opiera się na rozstrzygnięciu, przysądzającym kilka roszczeń wzajemnie od siebie niezawisłych, a jedynie co do niektórych roszczeń wniesiono środki prawne, egzekucję wstrzymujące, może być dozwolona egzekucya na rzecz innych niezaprzeczonych roszczeń, jak tylko rozstrzygnięcie co do nich urosło w moc prawa.

§. 14.

Wolno zastosować kilka środków egzekucyjnych równocześnie; atoli Sąd mocen jest ograniczyć dozwoleń egzekucyi do jednego lub kilku środków egzekucyjnych, jeżeli z wniosku na egzekucję oczywiście wynika, że jeden lub kilka z zaproponowanych środków egzekucyjnych wystarczy do zaspokojenia egzekwenta.

§. 15.

O ile w egzekucyi wierzytelności pieniężnej nie rozchodzi się o urzeczywistnienie umownego prawa zastawu, o tyle wolno dozwolić egzekucyi przeciw gminom lub zakładom, które orzeczeniem władzy administracyjnej za publiczne lub za powszechnie pożyteczne uznane zostały, jedynie co do tych części majątku, które mogą być użyte na zaspokojenie wierzyciela bez nadwężenia interesów publicznych, ochrona których jest zadaniem gminy lub owego zakładu. Rządowe władze administracyjne są powołane do orzekania o tem, czyli takie względy co do oznaczonych części majątkowych istnieją.

Wykonanie egzekucyi.

§. 16.

O ile niniejsza ustawa inaczej nie postanawia, o tyle odbywa się wykonanie egzekucyi z urzędu.

Egzekucję przeprowadza Sąd cywilny bądź sam bezpośrednio, bądź przez organa egzekucyjne, które w takim razie działają z polecenia i pod kierownictwem Sądu.

Sąd egzekucyjny.

§. 17.

W miarę jak niniejsza ustawa Sądy cywilne do udziału w wykonaniu egzekucyi pociąga, będzie to zadaniem Sądów powiatowych (Sądy egzekucyjne),

chyba że ustawa w danym przypadku co innego postanawia.

Do Sądu egzekucyjnego należy też przeprowadzenie rozprawy i orzekanie we wszystkich sporach, które w ciągu postępowania egzekucyjnego lub z jego przyczyny powstają, o tyle, o ile niniejsza ustawa nie uznaje innego Sądu za właściwy w tej mierze.

§. 18.

O ile niniejsza ustawa inaczej nie rozporządza, o tyle będą następujące Sądy występowały jako Sądy egzekucyjne:

1. jeżeli egzekucya tyczy się dobra nieruchomego, w Państwie położonego i do księgi publicznej wpisanego, lub też prawa, na takiej nieruchomości zhipotekowanego. będzie, z utrzymaniem postanowienia §. 19, Sądem egzekucyjnym ten Sąd powiatowy, w którym się znajduje wykaz odpowiedniego dobra nieruchomego; gdyby jednak wykaz ten znajdował się w Trybunale pierwszej instancji, Sąd powiatowy miejsca siedziby tego Trybunału;

2. jeżeli egzekucya tyczy się rzeczy nieruchomej lub prawnie za nieruchomą poczytanej, która się znajduje na obszarze Państwa, ale nie jest zapisaną do księgi publicznej, tudzież młynów okrętowych lub na okrętach wzniesionych budowli, również na obszarze Państwa się znajdujących, będzie Sądem egzekucyjnym ten Sąd powiatowy, w okręgu którego owa rzecz jest położoną, a mianowicie, gdy chodzi o młyny okrętowe i o budowle na okrętach wzniesione, ten Sąd powiatowy, w okręgu którego one się znajdowały w chwili, gdy się wykonanie egzekucyi rozpoczęło;

3. gdy się rozchodzi o egzekucję na wierzytelnościach, które nie są hipotecznie zabezpieczone (l. 1), Sąd powiatowy, w §. 4, l. 6 określony;

4. we wszystkich innych przypadkach ten z tutejszych Sądów powiatowych, w okręgu którego w chwili, gdy wykonanie egzekucyi rozpoczęło, znajdują się rzeczy, na których egzekucya jest prowadzoną; w braku zaś takich rzeczy, ten Sąd powiatowy, w okręgu którego pierwszą czynność egzekucyjną faktycznie przedsiębrać wypadnie.

§. 19.

Jeżeli egzekucya tyczy się dobra nieruchomego, zapisanego w Tabuli, w księdze górniczej lub kolejowej, albo też gdy ona tyczy się prawa, na tego rodzaju dobrach nieruchomych zhipotekowanego, będzie Sądem egzekucyjnym Trybunał, u którego znajduje się Tabula, księga górnicza lub kolejowa, w której dobro to jest zapisane. Wolno jednak temu Trybunałowi, z urzędu lub na wniosek, poruczyć załatwienie niektórych części postępowania egzekucyjnego, a w szczególności też wszystkie czynności, jakie ze względu na administrację przymusową do Sądu egzekucyjnego należą, temu Trybunałowi,

w okręgu którego znajduje się całe dobro nieruchomości, na której egzekucya jest prowadzona albo większa część tegoż. Od tej uchwały niema rekursu.

§. 20.

Zezwalając na egzekucję, ustanowi ów Sąd, z urzędu lub na wniosek, jeden ze Sądów powiatowych, o które tu rozchodzić się może, Sądem egzekucyjnym, jeżeli między kilkoma Sądami powiatowymi co do tego, który z nich ma być Sądem egzekucyjnym, z tej przyczyny niepewność zachodzi, że ze względu na granice rozmaitych powiatów sądowych jest rzeczą wątpliwą, który Sąd powiatowy według §. 18, w charakterze Sądu egzekucyjnego wkroczyć jest powołany, albo jeżeli w przypadku z §. 18, l. 1 znajduje się więcej Sądów powiatowych w miejscu siedziby Trybunału. Od jej uchwały niema rekursu.

§. 21.

Jeżeli wierzyciel popiera egzekucję przeciwko jednemu i temu samemu zobowiązanemu, równocześnie w kilku Sądach, znajdujących się w okręgu tego samego Sądu krajowego wyższego, wolno temuż Sądowi krajowemu wyższemu poruczyć szczegółowe akty egzekucyjne wykonawcze jednemu z owych Sądów, a to na doniesienie, pochodzące od Sądu, który na egzekucję zezwolił, albo też Sąd, do wykonania egzekucyi powołanego, jakoteż na wniosek strony. Wniosek taki służy tak egzekwentowi jakoteż egzekutowi.

Sąd tak rozporządzi, jeżeli to się może przyczynić do uproszczenia postępowania egzekucyjnego, do korzystniejszego spieniężenia przedmiotów egzekucyi albo do umniejszenia kosztów egzekucyi.

Wyznaczając Sąd egzekucyjny, należy mieć wzgląd na wartość i rodzaj przedmiotów egzekucyi, na odrębne potrzeby, z dozwolonymi środkami egzekucyjnymi połączone, a zarazem też na to, w jakich rozmiarach przepisy niniejszej ustawy pociągają każdy z owych Sądów do udziału w wykonywaniu egzekucyi.

Wniosek, po myśli pierwszego ustępu w Sądzie uczyniony, nie wstrzymuje postępowania egzekucyjnego. Niema rekursu od rozstrzygnięcia na ten wniosek zapadłego, ani też od rozporządzenia, poruczającego z urzędu wykonanie egzekucyi Sądowi, w ustępie pierwszym wspomnianemu. Sąd krajowy wyższy może przed rozstrzygnięciem tej sprawy zażądać opinii od wszystkich Sądów wyżej wspomnianych, lub też jedynie od niektórych z owych Sądów.

§. 22.

Jeżeli wierzyciel prowadzi więcej egzekucyj aniżeli jedną przeciwko jednemu i temu samemu zobowiązanemu i na kilku posiadłościach z osobna, a wykonanie tychże przypadnie jednemu i temu samemu Sądowi albo kilku Sądom sąsiednim,

w okręgu jednego i tego samego Sądu krajowego wyższego się znajdującym, i jeżeli zarazem dozwolone środki egzekucyjne są jednakowymi lub przynajmniej takimi, że skupienie egzekucyj w celu ich wykonania jest możebnem, wolno Sądowi rozporządzić, że te egzekucye winny być w celu ich wykonania ze sobą połączone; ale Sąd uczyni to li wtedy, jeśli po takim połączeniu można się spodziewać uproszczenia postępowania egzekucyjnego, korzystniejszego spieniężenia przedmiotów egzekucyjnych albo obniżenia kosztów egzekucyjnych.

Tej treści zarządzenie może wyjść od Sądu, do wykonania wszystkich tych egzekucyj powołanego, z urzędu lub na wniosek. Jeżeli w sprawę wchodzi kilka Sądów egzekucyjnych, może to połączenie jedynie Sąd krajowy wyższy nakazać, a to albo na doniesienie jednego ze Sądów egzekucyjnych, albo na wniosek; zarazem może Sąd krajowy wyższy przekazać wspólne wykonanie owych egzekucyj jednemu ze Sądów egzekucyjnych wyłącznie (§. 21, ustęp 3).

Upoważnienie do przedstawienia tej treści wniosku służy zarówno egzekwentowi jakoteż egzekutowi. Wniosek ten nie wstrzymuje biegu postępowania egzekucyjnego. Od rozporządzenia Sądu krajowego wyższego nie ma rekursu. Sąd krajowy wyższy może przed rozstrzygnięciem wniosku zażądać opinii od odpowiednich Sądów egzekucyjnych, albo od niektórych z nich.

§. 23.

Jeżeli w jednej i tej samej miejscowości jest kilka Sądów powiatowych, może być dla tej miejscowości, drogą rozporządzenia, jednemu albo niektórym z nich poruczone wykonywanie wszystkich czynności sądowych, jakie niniejsza ustawa Sądowi egzekucyjnym przekazuje.

Nazwiska sędziów, którzy po myśli §. 5, ust. 3 Normy jurysdykcyjnej do samoistnego pełnienia wykonawczych czynności egzekucyjnych będą powołani (komisarze egzekucyjni), jakoteż uwolnienie komisarzy egzekucyjnych od ich funkcji, należy każdym razem obwieścić na tablicy sądowej.

Organa egzekucyjne.

§. 24.

Organami egzekucyjnymi są urzędnicy egzekucyjni, w niektórych Sądach ustanowieni, urzędnicy kancelaryi sądowej i woźni sądowi.

Gdzie niema osobno ustanowionych urzędników egzekucyjnych, tam wolno powierzać wykonanie szczegółowych czynności egzekucyjnych, ważniejszych lub trudniejszych, notaryuszom.

Czynności organów egzekucyjnych.

§. 25.

Przy spełnianiu otrzymanych poleceń są organa egzekucyjne obowiązane przestrzegać granic swojego zakresu działania, prawem opisanego, i ściśle trzymać się szczegółowych wskazówek, jakie im Sąd w danym przypadku udzielił.

Organa egzekucyjne mają upoważnienie do przyjmowania zapłat i innych świadczeń, które drogą egzekucyi mają być ściągnięte, do wystawiania prawnie ważnych pokwitowań na to co otrzymali, tudzież w przypadku, gdy egzekut odpowiedniem świadczeniem swej powinności dopełnił, do wydania mu, na żądanie, dokumentów dłużnych, jakie im w tym celu Sąd lub popierający egzekucyę wierzyciel wręczył, co egzekuta nie pozbawia prawa żądać dodatkowo pokwitowania od wierzyciela. W ciągu trwania postępowania egzekucyjnego może wierzyciel za pośrednictwem organów egzekucyjnych wręczyć egzekutowi, ze skutkiem prawnie ważnym, dokument, sumę pieniężną albo inne rzeczy, gdy to z tytułu świadczenia wzajemnego uczynić jest zniwolony.

Drogą rozporządzenia może upoważnienie wolnych sądowych do przyjmowania pieniędzy w większej ilości uleść ograniczeniu. Każde takie ograniczenie będzie obwieszczone w sposób, zwyczajem miejscowym wskazany.

§. 26.

O ile cel egzekucyi tego wymaga, o tyle są organa egzekucyjne upoważnione do przeszukiwania mieszkania zobowiązanego, przechowków tam się znajdujących a nawet ubrania, jakie egzekut ma na sobie, obchodząc się przy tem z jego osobą w sposób odpowiedni. W celu dokonania egzekucyi wolno im rozkazać otworzenie zamkniętych drzwi domowych i pokojowych, tudzież zamkniętych przechowków. Jeżeliby jednak zobowiązany nie był obecnym, ani żadna osoba z jego rodziny, ani też żadna osoba dorosła, której zobowiązany nadzór mieszkania powierzył, należy do wymienionych czynności egzekucyjnych przyzwać na świadków dwie zaufania godne osoby pełnoletnie rodzaju męskiego.

Organom egzekucyjnym wolno bezpośrednio wezwać pomocy organów bezpieczeństwa a w razie potrzeby także żandarmeryi, a to w celu usunięcia stawianego im oporu. W celu uzyskania pomocy wojskowej udadzą się oni do naczelnika Sądu egzekucyjnego.

W egzekucyi przeciwko osobom, należącym do siły zbrojnej lub żandarmeryi, a w czynnej służbie pozostającym, należy się udać o pomoc w celu złamania oporu, do wojskowego przełożonego egzekuta, chyba że na to zachodzące niebezpieczeństwo ze zwłoki nie pozwala.

§. 27.

Nie wolno przeprowadzać egzekucyi w większych rozmiarach, aniżeli to do urzeczywistnienia roszczenia, w dozwoleniu egzekucyi określonego, jest koniecznie potrzebnem.

W egzekucyi wierzytelności pieniężnych należy zawsze mieć wzgląd także na koszty, które według wszelkiego prawdopodobieństwa urosną wierzycielowi, zanim otrzyma zaspokojenie.

§. 28.

Na własności publicznego zakładu komunikacyjnego, zostającego pod nadzorem rządowym, wolno przedsiębrać akty egzekucyjne, któreby utrzymaniu ruchu w obec publiczności mogły przeszkadzać, jedynie w porozumieniu z władzą nadzorczą i z ograniczeniami, jakie władza ta w interesie publicznym za konieczne uzna.

§. 29.

Nie wolno rozpoczynać wykonania egzekucyi przeciwko osobie, należącej do siły zbrojnej lub żandarmeryi, która właśnie służbę swoją pełni, zanim przełożona tej osobie komenda o dozwoleniu egzekucyi nie będzie zawiadomiona.

§. 30.

W niedziele i w dniach świątecznych, jakoteż w porze noonej wolno przedsiębrać czynności egzekucyjne jedynie w razie nagłej potrzeby, za pozwoleniem naczelnika Sądu powiatowego, w okręgu którego egzekucya ma się odbyć.

Uchwałę, na to zezwalającą, należy na żądanie okazać zobowiązanemu przy wykonaniu czynności egzekucyjnej, na piśmie.

Udzielenie lub odmówienie tego pozwolenia nie może być zaczepione żadnym środkiem prawnym.

§. 31.

W cesarskich zabudowaniach dworskich, w mieszkaniu członka domu cesarskiego, jakoteż w mieszkaniu osoby, używającej w Austrii prawa zakrajowości, wolno jedynie Urzędowi wielkiego Marszałka dworu przedsiębrać czynności egzekucyjne.

W budynkach wojskowych lub wojskiem obsadzonych wolno przedsiębrać czynności egzekucyjne dopiero po zawiadomieniu o tem komendanta budynku i w asystencyi osoby wojskowej, od komendy przydanej.

§. 32.

Wszystkim osobom, mającym udział w czynności egzekucyjnej, dozwolona jest obecność pod

czas wykonania tej czynności. Organ egzekucyjny może wydalić osoby, które czynnościom egzekucyjnym przeszkadzają lub nie zachowują się przyzwoicie.

Początek wykonania egzekucyi.

§. 33.

Wykonanie egzekucyi poczyna się za rozpoczętę, jak tylko wezwanie o wykonanie egzekucyi weszło do Sądu egzekucyjnego; w przypadku zaś, gdy Sąd, dla dozwoleń egzekucyi właściwy, jest zarazem Sądem egzekucyjnym, jak tylko organ do jej wykonania przeznaczony otrzymał polecenie do przedsiębrania pierwszej czynności egzekucyjnej.

Śmierć zobowiązanego.

§. 34.

Jeżeli śmierć zobowiązanego nastąpiła po dozwoleniu egzekucyi, może się wykonanie tejże rozpocząć lub w dalszym ciągu odbywać, a to na pozostałym majątku, bez ponownego dozwoleń, jeżeli tylko oświadczenie do spadku zostało zeznane lub kurator spadku zamianowany. W innych okolicznościach, powinien popierający egzekucyę wierzyciel prosić w tym celu o ustanowienie tymczasowego zastępcy spadku. Wniosek może być podany albo w Sądzie dla pertraktacji spadku, albo w Sądzie dla dozwoleń egzekucyi właściwym.

Egzekucya na posiadłości, za życia zobowiązanego rozpoczęta, może się bez poprzedniego ustanowienia tymczasowego zastępcy spadkowego dalej odbywać, jeżeli jeszcze przed śmiercią zobowiązanego wykonano uwidocznienie tabularne, jakie do wdrożenia administracyi albo licytacji przymusowej jest koniecznie potrzebne.

Zarzuty przeciwko roszczeniu.

§. 35.

W ciągu trwania egzekucyi są jedynie o tyle dozwolone zarzuty przeciwko roszczeniu, na rzecz którego Sąd egzekucyi dozwolił, o ile one opierają się na faktach, które roszczenie uchylają lub wstrzymują, i wydarzyły się już po chwili, gdy powstał tytuł egzekucyjny, na zasadzie którego odbywa się postępowanie. Jeżeli jednak owym tytułem egzekucyjnym jest rozstrzygnięcie sądowe, stanowi o tem chwila, aż do której zobowiązany był w stanie zrobić z odpowiedniego faktu użytek prawny w postępowaniu sądowym, które owe rozstrzygnięcie poprzedziło.

Z tymi zarzutami wystąpi strona w drodze skargi przed Sądem, do którego poszedł wniosek na dozwoleń egzekucyi w instancyi pierwszej; skarga

ta nie przeszkadza rekursovi od dozwoleń egzekucyi. Zarzuty przeciwko roszczeniu, opierającemu się na jednym z tytułów egzekucyjnych w §. 1, l. 10 i 12 do 14 przytoczonych, należy wnosić do władzy, od której tytuł egzekucyjny pochodzi.

Zobowiązany będzie zniewolony dochodzić równocześnie wszystkich zarzutów, z którymi w chwili zanieśienia skargi przed Sąd albo w chwili, gdy się do jednej z wymienionych w poprzednim ustępie władz udawał, wystąpić był w stanie, a to pod utratą tych zarzutów, z którymi w owej chwili nie wystąpił.

Sąd zastanowi egzekucję, jeżeli zarzuty prawomocnie uwzględnione zostaną.

Zarzuty przeciwko dozwoleń egzekucyi.

§. 36.

Następujące zarzuty, jeżeli one nie nadają się do rekursu od dozwoleń egzekucyi, będzie zobowiązany dochodzić drogą skargi, a mianowicie:

1. jeżeli zaprzecza, iżby się ziszcili fakty stanowcze, które sprowadziły zapadłość lub wykonalność roszczenia (§. 7, ustęp 2) albo też domniemane następstwo prawne (§. 9);

2. jeżeli zaprzecza, iżby był spółnikiem pośród spółki, przeciwko której uzyskano egzekucję, albo jeżeli podnosi zarzuty, służące mu przeciwko wierzycielowi egzekucję popierającemu, ze względu na tegoż osobę (§. 11);

3. jeżeli twierdzi, jako popierający egzekucję wierzyciel zrzekł się w ogóle wdrożenia egzekucyi, albo zrzekł się tego na czas, który dotąd jeszcze nie upłynął.

Skargę należy wnieść do Sądu, w którym podano wniosek na dozwoleń egzekucyi w pierwszej instancji. Do tej skargi stosują się w sposób odpowiedni postanowienia §. 35, ustęp przedostatni, o łączeniu wszystkich zarzutów, z którymi zobowiązany był w stanie wystąpić w chwili, gdy skargę przed Sąd zaniósł.

Sąd zastanowi egzekucję, jeżeli skarga została prawomocnie uwzględnioną.

Opozycya osób trzecich.

§. 37.

Również i osobom trzecim wolno zaoponować egzekucyi, jeżeli one twierdzą, że im na przedmiocie, egzekucją dotkniętym, na jakiej części tegoż lub na szczegółowych przedmiotach przynależności posiadłości, egzekucyi poddanej, służy prawo, które jest tego rodzaju, iż na przeprowadzenie egzekucyi nie pozwala.

Opozycya ta będzie dochodzoną za pomocą skargi; skarga może być skierowaną razem przeciwko egzekwentowi i egzekutowi, których w tym przypadku jako towarzyszy sporu traktować należy.

Dla tej skargi właściwym jest albo Sąd, w którym w pierwszej instancji podano wniosek na dozwoleń egzekucyi, albo Sąd egzekucyjny, co zależy od tego, czyli skargę wniesiono przed rozpoczęciem wykonania egzekucyi, albo później.

Sąd stanowi egzekucję, jeżeli skarga prawomocnie uwzględnioną została.

§. 38.

Jeżeli skargi, w §§. 35, 36 i 37 określone, w myśl powyższych przepisów konieczne przed Sąd powiatowy zanieść wypada, będzie Sąd ten właściwym dla rozprawy nad tą skargą i dla jej rozstrzygnięcia, jakkolwiekby po za tym przypadkiem dla tej sprawy Trybunał przedmiotowo był właściwym.

Zastanowienie, ograniczenie i odłożenie egzekucyi.

§. 39.

Oprócz przypadków, w §§. 35, 36 i 37 przytoczonych, będzie egzekucya zastanowioną, i zarazem będą wszystkie, dotąd wykonane akty egzekucyjne, uchylone:

1. jeżeli tytuł egzekucyjny, podstawą egzekucyi będący, został prawomocnym wyrokiem unieważniony, uchylony lub w ogóle za bezskuteczny uznany;

2. jeżeli prowadzi się egzekucję na rzeczach, prawach lub wierzytelnościach, które według obowiązujących przepisów są w ogóle z pod egzekucyi wyjęte lub na których osobna egzekucya jest wzbronioną;

3. jeżeli egzekucya odbywa się na zasadzie wyroków lub ugód, które mimo przepisu Procedury cywilnej przysły do skutku bez współdziałania prawnego zastępcy, i prowadzi się na takim majątku małoletniego, którym on swobodnie rozporządzać nie ma prawa;

4. jeżeli odnośnie do egzekucyi, podjętej przeciwko gminie albo przeciwko zakładowi, który za publiczny i za powszechnie użyteczny uznany został, władza po myśli §. 15 niedopuszczalność egzekucyi orzekła;

5. jeżeli jakie prawomocne rozstrzygnięcie z innych przyczyn, niedopuszczalność egzekucyi orzeka;

6. jeżeli wierzyciel cofnął wniosek egzekucyjny, jeżeli zrzekł się wykonania dozwoleń egzekucyi w ogólności albo na czas, który jeszcze nie upłynął, albo też jeżeli od dalszego postępowania egzekucyjnego odstąpił;

7. w przypadku §. 12, jeżeli zobowiązany, po dozwoleń egzekucyi, wykonał swe prawo wyboru i innem świadczeniem zastąpił świadczenie egzekwowane;

8. jeżeli niema widoków, że w dalszym ciągu egzekucyi lub po jej przeprowadzeniu uzyska się sumę, koszta tej egzekucyi przewyższającą.

W przypadkach pod l. 1, 6 i 7 zastanowi Sąd egzekucyę tylko na wniosek, w innych zaś także z urzędu; o ile w przypadkach, pod l. 2, 3 i 8 podanych, Sąd nie otrzymał jeszcze prawomocnego rozstrzygnięcia o niedopuszczalności egzekucyi, przesłucha Sąd strony, zanim egzekucyę zastanowi. Jeżeli się prowadzi egzekucyę na wierzytelnościach pieniężnych zobowiązanego do Skarbu Państwa albo do funduszu, pod publicznym zarządem zostającego, należy za wniosek na zastanowienie egzekucyi uważać doniesienie urzędowe, Sądowi egzekucyjnemu uczynione, że istniejące przepisy w tym przypadku nie pozwalają na egzekucyę.

Jeżeli skarga dąży do unieważnienia albo do orzeczenia bezskuteczności, albo do uchylecia tytułu egzekucyjnego, albo jeżeli skarga zanesiona dochodzi zarzutów przeciw roszczeniu, przeciw dozwoleńiu egzekucyi, albo przeciw dopuszczalności egzekucyi, natenczas wolno połączyć ze skargą wniosek na zastanowienie egzekucyi.

§. 40.

Zobowiązany nie będzie zniewolony wytaczać skargę po myśli §§. 35 lub 36, lecz może na razie bez niej wnieść na zastanowienie egzekucyi, jeżeli egzekwujący wierzyciel po chwili, gdy powstał tytuł egzekucyjny, albo w razie, gdy tytułem egzekucyjnym jest sądowe rozstrzygnięcie, po chwili w §. 35, ustęp 1 oznaczonej, zaspokojenie otrzymał, udzielił zwłoki, albo też zrzekł się wdrożenia egzekucyi w ogólności lub na czas, który dotąd jeszcze nie upłynął. Przed rozstrzygnięciem tego wniosku będzie egzekwujący wierzyciel przesłuchany.

Sąd odeszle zobowiązanego na drogę prawa, jeżeli z tego przesłuchania wyniknie, jako rozstrzygnięcie wniosku zależy od zbadania i ustalenia spornych faktów.

§. 41.

Sąd nie zastanowi egzekucyi, lecz ją stosunkowo ograniczy, jeżeli przyczyny zastanowienia, w §§. 35 do 37, 39 i 40 opisane, zachodzą jedynie co do niektórych przedmiotów, egzekucyą objętych, lub co do części wykonalnego roszczenia.

Prócz tego nastąpi ograniczenie egzekucyi w przypadku, jeżeli ona w większych rozmiarach została wykonaną, aniżeli to w celu zupełnego zaspokojenia wierzyciela było koniecznie potrzebnem. Przed rozstrzygnięciem wniosku w tej mierze przesłucha Sąd egzekwującego wierzyciela.

§. 42.

Na wniosek mocen jest Sąd rozporządzić odłożenie (wstrzymanie) egzekucyi:

1. jeżeli zanesiono skargę na unieważnienie lub uznanie za bezskuteczny, albo też na uchylenie jednego z tytułów egzekucyjnych, w §. 1 przytoczonych, na którym się dozwolona egzekucya opiera;

2. jeżeli odnośnie do jednego z tytułów egzekucyjnych w §. 1 wyliczonych zażądano wznowienia postępowania albo przywrócenia do stanu poprzedniego, albo jeżeli drogą skargi uczyniono wniosek na uchylenie wyroku polubownego (§. 1, l. 16);

3. jeżeli pojawił się wniosek zastanowienia egzekucyi po myśli §. 39, l. 2 do 4, 6 i 8, lub §. 40;

4. jeżeli się odbywa egzekucya roszczenia, które zależy od wzajemnego świadczenia ze strony egzekwującego wierzyciela, równocześnie dopełnić się mającego, a wierzyciel tego wzajemnego świadczenia ani nie wykonał ani nie okazuje gotowości wykonania go lub zabezpieczenia;

5. jeżeli zanesiono jedną ze skarg, w §§. 35, 36 i 37 wymienionych, tudzież jeżeli z innych przyczyn zaskarżono niedopuszczalność egzekucyi (§. 39, l. 5), albo też jeżeli po myśli §. 35, ustęp 2, wniesiono przeciwko roszczeniu zarzuty u tej władzy, od której pochodzi jeden z tytułów egzekucyjnych, w §. 1, l. 10 i 12 do 14 przytoczonych;

6. jeżeli zwołanie wierzycieli spadkowych zostało dozwolone (§. 813 p. k. u. c.);

7. jeżeli pozwalająca egzekucyi uchwała została zaczepioną rekusem;

8. jeżeli Sąd otrzymał zażalenie z powodu postępowania podczas wykonania egzekucyi, a przesłuchanie stron lub innych uczestników, do rozstrzygnięcia tego zażalenia potrzebne, nie da się bezzwłocznie przeprowadzić (§. 68).

§. 43.

W razie odłożenia egzekucyi, pozostaną tymczasowo w mocy wszelkie akty egzekucyjne, które w chwili, gdy wniosek odłożenia się pojawił, już były wykonane, chyba że Sąd inaczej w tej mierze rozporządził.

Sąd może, w razie odłożenia egzekucyi, orzec uchylenie aktów egzekucyjnych już wykonanych, ale jedynie wtedy, jeżeli utrzymanie tych aktów może być dla starającego się o odłożenie połączone z niekorzyścią, która z trudnością da się powetować, a on nadto da zabezpieczenie na zupełne zaspokojenie roszczenia, które ma być wyegzekwowanem.

Jeżeli istnieją przyczyny odłożenia egzekucyi jedynie co do niektórych przedmiotów, egzekucyi poddanych, lub co do części roszczenia, będzie egzekucya dalej prowadzoną, a to w pierwszym przypadku jedynie na inne pozostałe przedmioty, a w drugim przypadku jedynie w celu ściągnięcia tej części roszczenia, która przyczyną odłożenia nie jest dotkniętą.

§. 44.

Sąd nie dozwoli odłożenia egzekucyi, jeżeli egzekucya może być w takich warunkach rozpoczętą lub dalej prowadzoną, że nie grozi niebezpieczeństwo niepewetowanego lub do powetowania trudnego uszczerbku, w majątku osoby, która odłożenia zażądała.

Sąd mocen jest swe zezwolenie na odłożenie uczynić zawisłem od dostarczenia zabezpieczenia ze strony zobowiązanego, jeżeli odłożenie egzekucyi mogłoby zaspokojenie egzekwującego wierzyciela uczynić niepewnem. Jeżeli dopiero po dozwolonym odłożeniu zajdą okoliczności, prawdopodobieństwo takiej niepewności wykazujące, może Sąd na wniosek nakazać osobie, która odłożenia żądała i je uzyskała, ażeby w oznaczonym terminie dała zabezpieczenie, gdyż w razie przeciwnym egzekucya na nowo podjętą zostanie.

Dozwalając odłożenia wypowie Sąd, na jak długo ma być egzekucya odłożoną.

O ile ustawa w szczegółowych przypadkach inaczej nie rozporządza, będzie odłożona egzekucya jedynie na wniosek podjętą.

§. 45.

Postanowienia §§. 39 do 44 nie wyłączają zastosowania odrębnych przepisów niniejszej ustawy, dotyczących się niektórych sposobów wykonania egzekucyj, a mających za przedmiot zastanowienie, ograniczenie lub odłożenie całej egzekucyi albo oznaczonych aktów tejże.

O ile dla szczegółowych przypadków nie ma odmiennych przepisów, należy podawać wnioski na zastanowienie, ograniczenie lub odłożenie egzekucyi, jakoteż wnioski na podjęcie egzekucyi odłożonej bądź w Sądzie, który otrzymał prośbę o dozwolenie egzekucyi w instancji pierwszej, bądź też w Sądzie egzekucyjnym, a to stosownie do tego, czyli wniosek pojawił się w Sądzie dopiero wtedy, zanim się wykonanie egzekucyi rozpoczęło lub gdy jej wykonanie już było rozpoczętem.

Jeżeli dla niektórych przypadków nic innego nie jest przepisaniem, albo Sąd już otrzymał prawomocne rozstrzygnięcie o zastanowieniu lub ograniczeniu egzekucyi, odbędzie się z powodu wniosku

na zastanowienie lub ograniczenie egzekucyi, który nie pochodzi od samego egzekwującego wierzyciela, ustna między stronami rozprawa.

§. 46.

Organowi egzekucyjnemu wolno bez rozkazu sędziowskiego wstrzymać się z wykonaniem zleconej mu czynności egzekucyjnej jedynie wtedy, gdy mu się wykaże, jako wierzyciel egzekwujący otrzymał zaspokojenie po chwili, gdy Sąd egzekucyjny wydał organowi egzekucyjnemu rozkaz wykonania czynności egzekucyjnej, albo jeżeli egzekwujący wierzyciel po tej chwili zgodził się na zwłokę lub od dalszego postępowania egzekucyjnego odstąpił.

W przypadku, gdy zobowiązany miał świadczyć oznaczoną sumę pieniężną, wystarczy przedłożenie pocztowego rewersu nadawczego, z którego się okazuje, że w celu wypłacenia owej sumy pieniężnej wierzycielowi, wpłacił ją na poczcie przed chwilą, w pierwszym ustępie określonej. We wszystkich innych przypadkach należy wykazać okoliczności, w pierwszym ustępie opisane, przedłożeniem pierwopisu dokumentu publicznego lub publicznie zawierzytelionego.

Wyznanie pod przysięgą (przysięga wyjawienia).

§. 47.

Jeżeli rzeczy, w celu wydania lub świadczenia, których egzekucya jest prowadzoną, nie znalazły się u zobowiązanego, będzie tenże na wniosek zniewolony wyznać pod przysięgą, gdzie one są, albo że on ich nie posiada ani też wie, gdzie się znajdują.

Jeżeli egzekucya wierzytelności pieniężnej z tej przyczyny nie miała powodzenia, że u zobowiązanego nie przydybano rzeczy, które mogły być poddane egzekucyi, albo też są u niego takie rzeczy, ale one widocznie na pokrycie egzekwującego wierzyciela nie wystarczają, a to ze względu na swą niską wartość lub z tej przyczyny, że inni wierzyciele już nabyli na nich prawa zastawu albo je osoby trzecie dla siebie żądają, będzie zobowiązany, na wniosek, zniewolony, przedłożyć wykaz swego majątku, tudzież wyznać, gdzie się szczegółowe części jego majątku znajdują, określić tytuł prawny swych wierzytelności, tudzież wymienić dowody, a prócz tego wykonać przysięgę, że podał wszystko należycie i w zupełności i nic ze swego majątku rozmyślnie nie zataił.

W danych okolicznościach może też Sąd egzekucyjny nakazać przysięgę wyjawienia jeszcze na inne okoliczności, które mogłyby posłużyć do wyśledzenia rzeczy, do wydania przeznaczonych, lub na których ma być egzekucya prowadzoną.

Sąd przesłucha zobowiązanego, zanim jemu wykonanie przysięgi rozkaże. Przysięga będzie złożoną dopiero po prawomocności uchwały, wykonanie przysięgi wyjawienia polecającej.

§. 48.

Rozpisanie audyencyi do wykonania przysięgi wyjawienia oznajmi się publicznie przez wywieszenie obwieszczenia na tablicy sądowej.

Zobowiązany uczyni wyznanie i wykona przysięgę jawnie.

Jeżeli zobowiązany nie stanął w Sądzie na wyznaczonej do tego audyencyi, albo też odmówił wyznania lub wykonania przysięgi, rozkaże na wniosek Sąd egzekucyjny zamknąć zobowiązanego, aby go tem do wyznania pod przysięgą zniewolić. Zamknięcie to, po myśli §§. 360 do 366 wykonać się mające, ustaje z chwilą uczynionego wyznania i wykonanej przysięgi; cały czas zamknięcia nie może trwać dłużej aniżeli sześć miesięcy.

Zobowiązany, który został aresztowanym, może każdej chwili prosić Sąd powiatowy miejsca zamknięcia o dopuszczenie do wyznania pod przysięgą, jakie mu Sąd nakazał. Sąd uwzględni ten wniosek bez żadnego dalszego postępowania.

§. 49.

Kto zgodnie z przepisem §. 47, ustępu 2, wykonał przysięgę wyjawienia, ma w obec trzecich wierzycieli jedynie w takim przypadku obowiązek wykonania przysięgi po raz wtóry, jeżeli wiarogodnie zostanie wykazaniem, jako później nabył jakiś majątek. Również potrzeba uprawdopodobnienia tej samej okoliczności, jeżeli po wykonaniu wspomnianego w §. 48 zamknięcia przez sześć miesięcy, zamierzonym jest powtórne zamknięcie w celu zmuszenia zobowiązanego do wyznania majątku pod przysięgą.

Kto z tej przyczyny wykonał przysięgę wyjawienia, że u niego nie przydybano rzeczy, które miał wydać lub świadczyć, tego można na wniosek fednego i tego samego egzekwenta i ze względu na jedno i to samo roszczenie, jedynie wtedy zniewolić do powtórnego wykonania przysięgi, jeżeli zostanie uprawdopodobnionem, że potem zaszła jakaś zmiana w stosunkach, odnoszących się do dzierżenia owych rzeczy, lub też w umyśle zobowiązanego, pod względem wiadomości o nich.

Postępowanie.

§. 50.

W wykonywaniu sądownictwa w sprawach egzekucyjnych nie mają zastosowania prawne postanowienia o przybieraniu fachowych sędziów obywatelskich.

§. 51.

Sądy, niniejszą ustawą zaprowadzone, są wyłącznymi. Układy stron, odnoszące się do właściwości Sądów w postępowaniu egzekucyjnym, nie mają żadnych skutków prawnych.

§. 52.

W postępowaniu egzekucyjnym wolno stronom i innym uczestnikom działać tak osobiście jakoteż przez pełnomocników. Zastępstwo adwokackie nie jest w postępowaniu egzekucyjnym nakazanem ani przed Sądami powiatowymi ani przed Trybunałami instancyi pierwszej.

§. 53.

O ile niniejsza ustawa inaczej nie postanawia, o tyle wolno w okresie postępowania egzekucyjnego podawać wnioski na piśmie, albo zeznawać ustnie do protokołu sądowego. Osobie, która wniosek czyni ustnie, udzieli Sąd potrzebnych wskazówek, aby wniosek był zgodny z prawem.

Wnioski pisemne należy podawać w tylu równobrzmiących okazach, ażeby każdemu z przeciwników jeden okaz mógł być doręczony, a nadto jeden zatrzymany w aktach sądowych; przeciwnikowi nie będą doręczane odpisy załączników pisma. Jeżeli niniejsza ustawa przepisuje, aby o uchwale, na wniosek zapadłej, oprócz przeciwnika, także inne osoby zostały powiadomione, doda wnioskodawca do pisma potrzebne w tym celu rubryki.

Odpis protokołu, na ustny wniosek spisany, doręczy się przeciwnikowi równocześnie z uchwałą jedynie wtedy, jeżeli protokół zawiera przełożenia, w ocenieniu prawności powziętej uchwały istotne, o których nie można się dowiedzieć z treści samej uchwały.

§. 54.

Obok innych przepisanych szczegółów i załączek, będzie wniosek na dozwolenie egzekucyi zawierał:

1. dokładne oznaczenie osoby wnioskodawcy i tej osoby, przeciwko której on egzekucję prowadzi zamierza, jakoteż wszystkie daty, w oznaczeniu Sądu egzekucyjnego istotne;

2. dokładne określenie roszczenia, z powodu którego egzekucya ma się odbyć, tudzież tytułu egzekucyjnego tego roszczenia. Jeżeli się rozchodzi o wierzytelności pieniężne, oświadczy nadto egzekwent, w jakiej ilości ma być ona w drodze egzekucyi ściągnięta, tudzież jakich należytości ubocznych obok niej żąda;

3 oświadczenie, jakie środki egzekucyjne mają być użyte, a w egzekucyi majątkowej, wskazanie owych części majątkowych, na których egzekucya

ma być prowadzona, jakoteż gdzie się one znajdują; wreszcie wszystko to, co ze względu na zachodzące okoliczności, w danym przypadku, przez to ma swe znaczenie, że od tego zależy, jakie Sąd pozwalający lub Sąd egzekucyjny wyda zarządzenia w interesie egzekucyi.

Jeżeli wniosek opiera się na jednym z tytułów egzekucyjnych w §. 1, l. 8, 10 do 12 i 14 przytoczonych, albo na orzeczeniu karnem, przez Sąd karny wydanem (§. 1, l. 9), winien egzekwujący wierzyciel dostarczyć potwierdzenia władzy orzekającej lub tej, od której rozkaz pochodzi, że od rozstrzygnięcia lub rozporządzenia nie ma już dalszego toku prawnego egzekucyę wstrzymującego. Co się zaś tyczy wyroków polubownych (§. 1, l. 16), to należy dostarczyć potwierdzenia sędziów polubownych, że wyrok polubowny jest prawomocnym i wykonalnym.

§. 55.

O ile niniejsza ustawa nic innego nie przepi-
suje, o tyle zapadają w postępowaniu egzekucyjnym rozstrzygnięcia i będą wydawane rozporządzenia sądowe bez poprzedniej ustnej rozprawy. Dla przesłuchania stron i innych uczestników, prawem nakazanego, nie obowiązują przepisy o ustnych rozprawach. Sąd może przesłuchiwać ustnie lub żądać oświadczeń na piśmie; w pierwszym przypadku nie jest wymagana obecność innych osób przesłuchać się mających i nie ma potrzeby spisywania protokołu; wystarczy uwaga o wyniku przesłuchania, zwięźle w aktach zapisana. Tem mniej wymaga się od przesłuchania, aby każdej z przesłuchać się mających osób była dana sposobność do oświadczenia się na zeznania, przez inne osoby poczynione.

Wnioskodawca winien udowodnić wszystkie okoliczności, od których zażądane rozstrzygnięcie lub rozporządzenie sądowe istotnie zależy. W celu stwierdzenia faktów stanowczych wolno Sądowi, przed wydaniem uchwały, także w przypadkach, w których ustawa tego wyraźnie nie żąda, zarządzić ustne lub pisemne przesłuchanie jednej strony lub obydwóch stron, albo też innych uczestników i wzywać te osoby, aby dostarczyły potrzebnych dokumentów lub innych dowodów; co jednak nie tyczy się wniosku na dozwolenie egzekucyi.

Wolno jednak Sądowi zasięgać wyjaśnień, które za potrzebne uznał, także bez pośrednictwa stron lub innych uczestników, i w tym celu przedsiębrać z urzędu odpowiednie dochodzenia, tudzież nakazać uprawdopodobnienia i dowodzenia w myśl przepisów Procedury cywilnej.

§. 56.

Jeżeli Sąd, stosownie do przepisów niniejszej ustawy, ustną rozprawę albo też przesłuchanie stron

lub innych uczestników zarządził, to niestawiennictwo osób, do rozprawy lub przesłuchania należycie zawezwanych, nie przeszkadza podjęciu i dalszemu prowadzeniu rozprawy, tudzież wydaniu uchwały.

Jeżeli rozprawa lub przesłuchanie odbywa się na zasadzie przedstawionego Sądowi wniosku, należy przyjąć, że osoby które mimo należytego zawezwania do Sądu nie stanęły, na ten wniosek się zgodziły, chyba że w danym przypadku ustawa inaczej postanawia. Zawezwania będą zawierały istotną treść wniosku i wzmiankę o skutkach prawnych, połączonych z niestawiennictwem.

Powyższe przepisy obowiązują również w razie niedotrzymania czasokresów, które Sąd do przedłożenia pisemnych oświadczeń lub zeznań stronom lub innym uczestnikom wyznaczył.

§. 57.

Osoby, które mimo należytego zawezwania nie stanęły na audyencyi, przeznaczonej dla czynienia wniosków, uwag lub zarzutów, nie mogą więcej z nimi występować w czasie późniejszym. Tak samo ma być w razie omieszkania audyencyi, przeznaczonej do wniesienia opozycyi.

Osoby, które mimo należytego zawezwania na pierwszej audyencyi nie stanęły, nie będą zawiadomione o odroczeniu audyencyi, którą Sąd do ustnej rozprawy, do przesłuchania stron lub innych uczestników, do przedstawienia wniosków, uwag i zarzutów, albo też do wniesienia opozycyi wyznaczył.

§. 58.

Czasokresy, w niniejszej ustawie przepisane, nie są odwłocznymi, z wyjątkiem tych, dla których ustawa odmiennie zawiera rozporządzenie.

Niema przywrócenia do stanu poprzedniego z powodu omieszkania czasokresu lub audyencyi; co jednak nie odnosi się do procesów, w ciągu postępowania egzekucyjnego i z przyczyny tego postępowania wynikłych, które będą prowadzone i rozstrzygane według postanowień Procedury cywilnej.

§. 59.

Rozprawy ustne w postępowaniu egzekucyjnym nie są jawnymi.

Na każdą taką rozprawę spisuje protokół sędzia albo zaprzysiężony protokolista.

Protokół zawiera nazwiska stron, na rozprawie obecnych i innych uczestników, potem zwięźle zapiski o przebiegu i treści rozprawy, o wnioskach

podczas audyencji przedstawionych, a przed ich rozstrzygnięciem nie cofniętych; w końcu: rozstrzygnięcia i rozporządzenia, które Sąd ogłosił. Dla zachowania praw swoich mogą osoby, na audyencji obecne, żądać w protokole szczegółowych oświadczeń, które one same lub inne osoby na audyencji zeznały.

O ile niniejsza ustawa nic innego nie przepi-
suje, nikt inny nie podpisuje protokołu jak tylko sędzia i protokolista, do audyencji przyzwany.

§. 60.

Organ egzekucyjny spisuje zwięzły protokół na czynność egzekucyjną, którą przedsiębrał.

Protokół ten zawiera wzmiankę, gdzie i kiedy został spisany, nazwiska osób obecnych, które brały udział w czynności egzekucyjnej, przedmiot czynności egzekucyjnej i poda o przebiegu proceduru to, co w nim było istotnem. W szczególności należy w protokole poświadczyć każdą zapłatę, którą zobowiązany z powodu wykonania czynności egzekucyjnej albo kto inny na jego korzyść świadczył. Organ egzekucyjny zamieści na protokole swój podpis.

§. 61.

Jeżeli organ egzekucyjny nie wykonał czynności egzekucyjnej zgodnie z otrzymanem poleceniem, udzieli mu Sąd wskazówek, do uchylenia zaszyłych pomyłek albo w ogóle do należytego wykonania czynności egzekucyjnej potrzebnych.

Uchwały.

§. 62.

O ile Sąd nie rozstrzyga sporu, rozpoczętego skargą, albo też ustawa inaczej nie rozporządza, o tyle wydaje w postępowaniu egzekucyjnym swe rozstrzygnięcia i wszelkie w niem nadarzające się rozporządzenia, we formie uchwały.

§. 63.

W szczególności, uchwała egzekucyjną dozwala-
jąca zawierać będzie:

1. nazwisko, zamieszkanie i zatrudnienie egzekucyjną popierającego wierzyciela i zobowiązanego;

2. wyegzekwować się mające roszczenie, dokładne określenie jego osnowy i przedmiotu, jakoteż wszelkich możebnych należytości ubocznych; co do procentujących się wierzycieli należy podać stopę procentową i dzień, od którego odsetki zalegają;

3. oznaczenie użyć się mających środków egzekucyjnych;

4. gdy chodzi o egzekucję na majątku zobowiązanego, oznaczy uchwała części majątkowe, na które egzekucya w celu zaspokojenia egzekwującego wierzyciela ma się rozciągać;

5. oznaczenie Sądu egzekucyjnego.

§. 64.

Uchwały po za audyencyą zapadłe oznajmi Sąd stronom i wszystkim innym osobom, które ustawa o zapadłej uchwale każe zawiadamiać, przez doręczenie pisemnego wydania (rezolucya), chyba że w szczegółowym przypadku inna forma oznajmienia uchwały jest przepisana. Rezolucyję, odrzucającą wnioski bez rozprawy lub bez przesłuchania przeciwnika, doręczy się temu ostatniemu tylko na żądanie wnioskodawcy.

Sąd ogłosi ustnie każdą uchwałę, którą podczas audyencji albo podczas wykonania czynności egzekucyjnej powziął. Uchwały te zostaną doręczone w pisemnym wydaniu osobom ich ogłoszeniu obecnym i innym uczestnikom, o ile tym osobom służy oddzielny środek prawny od uchwały lub też na jej podstawie prawo natychmiastowej egzekucyi. W przypadkach przewidzianych, a nadto we wszystkich innych, w których to w celu kierowania postępowaniem okaże się potrzebnem, należy doręczyć pisemne wydania stronom i innym uczestnikom, którzy nie byli obecnymi ogłoszeniu.

O ile w ślad za tem doręczenie pisemnego wydania nie jest potrzebnem, o tyle ustne ogłoszenie uzasadnia skutki doręczenia.

Rekurs.

§. 65.

Od uchwał, zapadłych w postępowaniu egzekucyjnym, jest dopuszczonym środkiem prawnym rekursu, jeżeli niniejsza ustawa nie uznaje uchwały za nieporuszoną lub w obec tejże nie odmawia osobnego środka prawnego.

O ile ustawa inaczej nie przepisuje, o tyle wynosi termin rekursowy dni ośm.

§. 66.

Nie ma osobnego środka prawnego od uchwał, wyznaczających lub odraczających audyencyę albo nakazujących przesłuchanie stron lub innych osób, w postępowaniu egzekucyjnym udział mających, jakoteż od uchwał, zawierających polecenia, wydane do organów egzekucyjnych w celu przeprowadzenia szczegółowych aktów egzekucyjnych.

§. 67.

O ile niniejsza ustawa nic innego nie postanawia, o tyle w postępowaniu egzekucyjnym wolno rozpoczynać wykonanie uchwał sądowych jeszcze przed upływem terminu rekursowego.

Rekurs wstrzymuje wykonanie zaczepionej uchwały jedynie w przypadkach, w ustawie szczegółowo przewidzianych.

Zażalenie na sposób, w jaki egzekucję wykonano.

§. 68.

Kto uważa się za uciążonego przez to, że podczas wykonania egzekucyi zdarzyło się coś niewłaściwego, a w szczególności zdarzyło się w postępowaniu, jakiego się organ egzekucyjny trzymał, gdy przedsięwziął czynność urzędową, albo też gdy kto w tem widzi swą krzywdę, że czynność egzekucyjna została mu odmówioną lub jej wykonanie uległo zwłoce, ten może się udać z żądaniem zarządzenia temu do urzędnika sędziowskiego, który ma sobie powierzony nadzór nad kancelaryą sądową, do komisarza egzekucyjnego, albo do naczelnika Sądu egzekucyjnego; jeżeli zaś organ egzekucyjny, zachowanie się którego dało powód do zażalenia, otrzymał polecenie od jakiego innego Sądu, wolno się także do tego Sądu udać o pomoc.

Wezwanie innej władzy.

§. 69.

Jeżeli wykonanie dozwolonej egzekucyi należy do innego Sądu aniżeli do tego, który na egzekucję zezwolił, uda się ten ostatni Sąd z wezwaniem o wykonanie egzekucyi do Sądu, który jako egzekucyjny wkroczyć jest powołany, a mianowicie uczyni to z urzędu. Jeżeli nie jest jeszcze wiadomem, który Sąd jest egzekucyjnym, może Sąd pozwalający, na wniosek egzekwującego wierzyciela, mimo to wezwanie wygotować, nie wymieniając w niem Sądu egzekucyjnego, i wręczyć je wierzycielowi w celu oddania go Sądowi, który w danych warunkach do wkroczenia jako Sąd egzekucyjny będzie powołany. Sąd egzekucyjny, w ten sposób wezwany, zawiadomi o tem, że wezwanie otrzymał, ten Sąd, który na egzekucję zezwolił.

Sąd egzekucyjny rozeszle z urzędu potrzebne pisma wezwawcze, jeżeli w trakcie postępowania egzekucyjnego zajdzie konieczna potrzeba użycia pomocy innego Sądu, a to w celu wykonania szczegółowych zarządzeń egzekucyjnych po za okręgiem Sądu egzekucyjnego lub w ogóle w celu załatwienia wiszącego postępowania egzekucyjnego, albo też wtedy, gdy w ciągu postępowania egzekucyjnego spółdziałanie innych władz stało się koniecznem.

Wysyłając wezwanie do władz, które się znajdują po za obszarem mocy obowiązującej niniejszej ustawy, należy się stosować do szczegółowych przepisów o znoszeniu się z niemi w sprawach urzędowych.

§. 70.

Sąd wzywający jedynie wtedy zawiadomi Sąd egzekucyjny o rekursie, od dozwoleń egzekucyi wniesionym, jeżeli wykonanie zaczepionej uchwały z powodu wniesionego rekursu odłożył. O prawomocnem załatwieniu będzie Sąd egzekucyjny zawiadomiony, a to nie tylko w powyższym przypadku, ale też we wszystkich przypadkach, w których pozwalająca egzekucyi uchwała została na skutek rekursu uchyloną lub zmienioną.

Stosując się do treści otrzymanych zawiadomień, wyda też Sąd egzekucyjny wszelkie zarządzenia, jakie w celu dalszego wykonania albo zastanowienia, tudzież ograniczenia egzekucyi lub w celu odłożenia jej wykonania są potrzebne.

Sąd rozkaże egzekwującemu wierzycielowi, zwrot wezwania, wręczonego mu po myśli §. 69, ustępu 1, by je oddał gdzie należy, jeśli uchwała pozwalająca egzekucyi została uchyloną lub zmienioną, zanim jeszcze pismo wezwawcze zostało Sądowi egzekucyjnemu wręczone.

Obwieszczenie za pomocą edyktu.

§. 71.

We wszystkich przypadkach, w których ma miejsce obwieszczenie za pomocą edyktu, wywiesza się edykt, który Sąd wydaje, na tablicy sądowej i ogłasza to jedno- lub kilkakrotnie w dzienniku krajowym do urzędowych ogłoszeń przeznaczonym.

Z urzędu lub na wniosek wolno jednak Sądowi, według jego uznania, rozporządzić:

1. umieszczenie ogłoszenia edyktu także w innych dziennikach, w Państwie wychodzących, lub zagranicznych; albo też

2. aby w obec nieznaczonej wartości przedmiotów egzekucyi, ogłoszenie w dziennikach zupełnie odpadło i zamiast tego nastąpiło ogłoszenie w dzienniku urzędowym powiatu, albo edykt został wywieszony na tablicy obwieszczeń w tej gminie miejscowej, na obszarze której znajdują się przedmioty, egzekucyi poddane, lub też egzekucya się prowadzi; może też Sąd rozkazać, aby ogłoszenie odbyło się według miejscowego zwyczaju, w tej gminie przyjętego.

Stronom i innym uczestnikom wolno zażądać, aby do ogłoszenia, jakie Sąd nakazał, dodano ich kosztem jeszcze inne sposoby ogłoszeń, w pierwszym i drugim ustępie podane.

Powszechne wezwania i zawiadomienia z powodu czynności egzekucyjnych.**§. 72.**

O ile niniejsza ustawa inaczej nie postanawia, o tyle zdarzające się z powodu przedsięwzięcia czynności egzekucyjnych wezwania i inne oznajmienia odbywają się we formie ustnej.

Wezwania i zawiadomienia, które z powodu nieobecności osób, dla których są przeznaczone, ustnie odbyć się nie mogą, będą im na piśmie doręczone. W protokole uczyni się uwagę, że temu przepisowi stało się zadosyć.

Akta egzekucyjne.**§. 73.**

Stronom i innym uczestnikom wolno przeglądać akta postępowania egzekucyjnego i kosztem własnym żądać odpisów aktów szczegółowych. Naczelnik Sądu egzekucyjnego może również i osobom trzecim pozwolić na przeglądanie i branie odpisów, jeżeli uprawdopodobnią, że w tem mają swój prawny interes. Przez to jednak, że odpisywanie jest w toku, nie wolno zatrzymywać aktów, których właśnie organ egzekucyjny natychmiast i koniecznie potrzebuje.

Koszta egzekucyjne.**§. 74.**

Jeżeli nie ma dla niektórych przypadków odmiennych przepisów, zwróci zobowiązany egzekwującemu wierzycielowi, na jego żądanie, wszystkie te koszta postępowania egzekucyjnego, jemu urosłe, które do urzeczywistnienia praw były koniecznie potrzebne; o tem zaś, które koszta były koniecznie potrzebne, postanowi Sąd po troskliwym rozważeniu wszystkich towarzyszących okoliczności.

Roszczenie do zwrotu kosztów egzekucyjnych, prawomocnie jeszcze nie przyznanych, gaśnie, jeżeli najpóźniej do miesiąca, od ukończenia lub zastanowienia egzekucyi licząc, nie weszła do Sądu prośba o ustanowienie tychże.

§. 75.

Egzekucyę popierający wierzyciel nie ma żadnego roszczenia do zwrotu kosztów egzekucyjnych, do chwili zastanowienia egzekucyi narosłych, jeżeli Sąd zastanowił postępowanie egzekucyjne dla jednej z przyczyn w §§. 35, 36 i 39, l. 1 przytoczonych, albo też zastanowienie musiało nastąpić z innych przyczyn, ale egzekwujący wierzyciel miał już o nich wiadomość w chwili, gdy o dozwolenie egzekucyi prosił, lub gdy się wykonanie egzekucyi rozpoczęło.

§. 76.

Jeżeli Sąd mniema, że w sprawie już po raz ostatni koszta egzekucyjne ustanawia, to uwzględni też z urzędu wydatki, które z powodu odbioru gotówki owych kosztów prawdopodobnie powstaną. Dodatkowe ustanowienie tych kosztów odbioru jest wzbronione.

Fruktyfikacya gotówki w Sądzie złożonej.**§. 77.**

Jeżeli wskazanem jest, ażeby nadwyżki dochodów, cena kupna, resztki kasowe albo jakakolwiek bądź inna gotówka, podczas postępowania egzekucyjnego w Sądzie składana, ze względu na większą ilość gotówki, na czas, przez jaki prawdopodobnie w Sądzie leżeć będzie, albo też z innych przyczyn była korzystnie lokowaną, rozkaże Sąd z urzędu lub na wniosek, co w celu fruktyfikacyi tychże potrzeba. Drogą rozporządzenia będą wydane bliższe postanowienia o sposobie fruktyfikacyi i o postępowaniu, jakie przy tem zachować należy.

Zastosowanie przepisów Procedury cywilnej.**§. 78.**

O ile niniejsza ustawa nic innego nie przepisuje, o tyle obowiązują także w postępowaniu egzekucyjnym ogólne postanowienia Procedury cywilnej o stronach, o postępowaniu i ustnej rozprawie, o dowodach, o tem, jak się dowody przeprowadza i o szczegółowych środkach dowodowych, o uchwałach sędziowskich i o rekursie jako środka prawnym.

Tytuł drugi.**Egzekucya na zasadzie aktów i dokumentów, za granicą sporządzonych.****§. 79.**

Na zasadzie aktów i dokumentów, które nie należą do tytułów egzekucyjnych w §. 2 określonych, ale są sporządzone po za obszarem mocy obowiązującej niniejszej ustawy i posiadają moc wykonawczą w myśl postanowień tamże obowiązujących, może na obszarze mocy obowiązującej niniejszej ustawy odbywać się egzekucya lub szczegółowe czynności egzekucyjne jedynie w takim przypadku i w takich rozmiarach, w jakich traktaty państwowe lub deklaracye rządowe, w Dzienniku ustaw Państwa ogłoszone, wzajemność zapewniają.

§. 80.

Nadto wolno uwzględnić wniosek egzekucyjny, który się opiera na orzeczeniu Sądu zagranicznego lub jakiej innej władzy zagranicznej albo też na ugodzie, przed nimi zawartej, jedynie w następujących warunkach:

1. jeżeli w miarę przepisów, w Państwie tutejszem w materji właściwości obowiązujących, sprawa ta mogła być w Państwie zagranicznym wdrożoną;

2. jeżeli zawezwanie lub rozporządzenie, którem postępowanie przed Sądem lub jaką inną władzą zagraniczną zostało wdrożone, otrzymała osoba, przeciwko której egzekucya jest zamierzona, do rąk własnych, a to bądź na obszarze odpowiedniego Państwa zagranicznego, bądź w skutku udzielonej pomocy prawnej na obszarze innego Państwa obcego, bądź też na obszarze Państwa tutejszego;

3. jeżeli odpowiednia sądowa lub też inna władza zagraniczna poświadczy, że w obec swego orzeczenia nie ma już żadnego dalszego toku prawnego, któryby w myśl przepisów, władze te obowiązujących, jego wykonalność wstrzymywał.

§. 81.

Sąd odmówi egzekucyi lub żądanej czynności egzekucyjnej, mimo że istnieją warunki, w §§. 79 i 80 przytoczone:

1. jeżeli stronie, przeciwko której egzekucya jest zamierzona, odjęto możność działania w postępowaniu przed Sądem lub władzą zagraniczną, a mianowicie przez to, że owe postępowanie nie odbywało się prawidłowo;

2. jeżeli ma być wyegzekwowana czynność prawem swojskiem w ogólności wzbронiona albo przynajmniej drogą egzekucyi niewykonalna;

3. jeżeli tytuł egzekucyjny odnosi się do stanu osobowego obywatela Państwa austriackiego i przeciwko niemu ma być egzekwowany;

4. jeżeli drogą egzekucyi lub zapomocą żądanej czynności egzekucyjnej ma być uznanie stosunku prawnego osiągnięte albo urzeczywistnione roszczenie, którego prawo swojskie na obszarze Państwa tutejszego bądź nie uznaje, bądź któremu przez wzgląd na publiczny porządek lub na obyczajność skargi odmawia.

§. 82.

Dla dozwoleń żądanej egzekucyi lub czynności egzekucyjnej właściwym jest Trybunał pierwszej instancyi, w obwodzie którego znajduje się Sąd powiatowy, w §. 4. l. 6. oznaczony.

Wniosek na to może przedstawić albo egzekucyę popierający wierzyciel, albo Sąd zagraniczny albo też inny zagraniczny a do tego powołany organ publiczny.

W razie potrzeby wolno Sądowi, przed rozstrzygnięciem wniosku, zażądać wyjaśnień od tej władzy zagranicznej, od której tytuł egzekucyjny pochodzi, albo która wniosła na dozwoleń egzekucyi.

§. 83.

Jeżeli Sąd wniosek uwzględnił, mimo że brakuje warunków prawnych dozwoleń egzekucyi, w §§. 79 do 81 przytoczonych, wolno osobie, przeciwko której egzekucya dozwoleń została, wystąpić z opozycyą przeciwko dozwoleń egzekucyi, co zresztą jej nie pozbawia prawa rekursu.

Opozycyę należy, pod jej wyłączeniem, podać do dni czternastu po doręczeniu dozwoleń egzekucyi, w Sądzie, do jej dozwoleń w pierwszej instancyi powołanym; termin ten jednak nie odnosi się do przypadków, w których opozycya opiera się na nieistnieniu wzajemności albo na jednej z przyczyn, w §. 81, l. 2 do 4 wyliczonych. Opozycyę rozstrzygnie Sąd wyrokiem po ustnej rozprawie (§§. 461 i n. Procedury cywilnej). Po wniesionej opozycyi, mocen jest Sąd na wniosek nakazać wstrzymanie egzekucyi.

Czasokres do rekursu od rozstrzygnięcia wniosku na dozwoleń egzekucyi wynosi dni czternaście. Od rozstrzygnięcia rekursu, z powodu dozwoleń lub odmówienia egzekucyi wniesionego, jest dalszy rekurs nawet w tym przypadku dopuszczony, gdy Sąd drugiej instancyi zaczepioną uchwałę sędziego pierwszego zatwierdził.

§. 84.

Powyższe postanowienia o tyle nie mają zastosowania, o ile traktaty państwowe lub ogłoszone w Dzienniku ustaw Państwa deklaracye rządowe zawierają odmienne rozporządzenia o warunkach dozwoleń egzekucyi na zasadzie zagranicznych aktów i takichże dokumentów z mocą wykonawczą.

§. 85.

Czynność egzekucyjna lub egzekucya, dozwoleń na zasadzie aktów i dokumentów zagranicznych, moc wykonawczą posiadających, odbywa się i przeprowadza według postanowień ustawy niniejszej.

§. 86.

Przepisy niniejszego tytułu obowiązują również w egzekucyi na zasadzie aktów i dokumentów, sporządzonych w krajach korony węgierskiej.

W obec zapewnionej wzajemności (§. 79) należy rozkazać egzekucję na zasadzie sądowych orzeczeń, w krajach korony węgierskiej zapadłych, i na zasadzie ugód sądowych tamże zawartych, jeżeli tylko:

1. Sąd otrzymał świadectwo sądowe, że od orzeczenia nie ma już dalszego toku prawnego, egzekucję wstrzymującego, i

2. nie ma żadnej z przyczyn odmówienia, w §. 81, l. 2 do 4 przytoczonych.

Rozdział drugi.

Egzekucya wierzytelności pieniężnych.

Tytuł pierwszy.

Egzekucya na majątku nieruchomym.

Część pierwsza.

Przymusowe uzasadnienie prawa zastawu.

Dozwolenie i wykonanie.

§. 87.

Wierzyciel, który swą wykonalną wierzytelność pieniężną wyegzekwować zamierza, może, na wniosek, uzyskać dla niej uzasadnienie prawa zastawu na posiadłości zobowiązanego albo na należącej doń części jakiej posiadłości.

1. Posiadłości do księgi publicznej wpisane.

§. 88.

Jeżeli posiadłość jest wpisana do księgi publicznej, będzie dla wierzyciela prawo zastawu przez intabulacją tegoż prawa uzasadnione.

Pod względem dozwolenia i wykonania intabulacji obowiązują postanowienia powszechnej Ustawy hipotecznej z dnia 25. lipca 1871, Dz. u. p. Nr. 95, ale z następującymi odmianami:

1. stosownie do tego, jakim jest tytuł egzekucyjny, będzie dla dozwolenia egzekucyi właściwym jeden ze Sądów, w §. 4, l. 1 do 4 określonych, a jeżeli wniosek opiera się na jakim innym tytule egzekucyjnym, będzie właściwym Sąd przechowujący wykaz, w którym ma być intabulacja uskuteczniiona;

2. czasokres do wnoszenia rekursów wynosi czterdzieści dni.

W zapisanej intabulacji prawa zastawu należy wyrazić, że wierzytelność, na rzecz której prawo zastawu się wpisuje, jest wykonalną. Intabulacja wywiera ten skutek, że z powodu wierzytelności

wykonalnej wolno prowadzić egzekucję na posiadłości lub na części jakiej posiadłości przeciwko każdemu późniejszemu nabywcy też bezpośrednio.

§. 89.

Jeżeli stała się wykonalną wierzytelność, na rzecz której takie prawo zastawu już było intabulowane, które jeszcze przed zaistnieniem jej wykonalności zostało ustanowione, dozwoli Sąd, na wniosek egzekwującego wierzyciela, uwidocznienie tej wykonalności w księdze.

Pod względem dozwolenia i zapisania tej uwagi o tyle obowiązują postanowienia powszechnej Ustawy hipotecznej z dnia 25. lipca 1871, Dz. u. p. Nr. 95, o ile §. 88 od nich nie odstępuje. Uwaga powyższej treści nadaje wierzytelności bezpośredniej mocy wykonawczej przeciw każdemu, który posiadłość lub część jakiej posiadłości później nabył.

2. Posiadłości, które nie są wpisane do księgi publicznej.

§. 90.

Jeżeli posiadłość, na której w całości albo na części której ma być dla wierzytelności wykonalnej prawo zastawu uzasadnione, nie jest przyjętą do księgi publicznej, potrzeba w celu nabycia prawa zastawu uzyskać zastawnicze opisanie zajęć się mającej posiadłości, które Sąd egzekucyjny na zasadzie uzyskanego dozwolenia egzekucyi wykona.

Do wniosku na dozwolenie egzekucyi należy w tym przypadku dołączyć wyciąg katastralny, odnoszący się do tej posiadłości.

Zajęcie może mieć miejsce jedynie na rzecz kwoty liczebnie ustanowionej; nie ma potrzeby wymienienia cyfry należytości ubocznych, które zobowiązany winien świadczyć.

§. 91.

Zastawnicze opisanie zajęć się mającej posiadłości odbędzie się jedynie wtedy i o tyle, jeżeli i o ile zobowiązany jest posiadaczem lub współposiadaczem też. Jeżeli to jego posiadanie ani Sądowi egzekucyjnemu nie jest wiadomem, ani mu też dokumentnie uprawdopodobnionem nie zostało, przesłucha Sąd zobowiązanego w sprawie tego posiadania, zanim zastawnicze opisanie posiadłości rozkaże.

§. 92.

Sąd oznajmi zobowiązanemu, że zastawnicze opisanie posiadłości rozkazał, i zarazem mu oznajmi, gdzie i kiedy ono się odbędzie.

Zastawnicze opisanie odbywa się w ten sposób, że się w protokole wymienia: części składowe posiadłości według rodzajów kultury; ich wymiary i granice; osobę posiadacza, a gdyby do kilku osób należała, osoby współposiadaczy; liczby parcel katastralnych, w skład zająć się mającej posiadłości wchodzących. Do protokołu zaciąga się też oświadczenie, że posiadłość lub części tejże, do zobowiązanego należące, zostają wzięte w zastaw na rzecz wykonalnej wierzytelności, służącej osobie podanego nazwiska; niemniej też wskaże protokół miejsce zamieszkania wierzyciela i jego zastępcy.

Protokół określi wierzytelność pod względem kapitału i należytości ubocznych, tudzież tytułu egzekucyjnego i zaznaczy, że jest wykonalną.

Protokół dokonanego zastawniczego opisanie ma być Sądowi egzekucyjnemu przedłożony.

§. 93.

Jeżeli to się okazuje koniecznym, należy na miejscu przedsiębrać dochodzenia, do dokładnego zbadania przedmiotu zastawu potrzebne.

Jeżeli się przy tej sposobności znajdzie dokument, który prawo własności zobowiązanego uzasadnia lub dowodnie wykazuje, należy na tym dokumencie dokonane zajęcia uwidocznic.

O dokonaniem zastawniczem opisanie zatwierdzą Sąd egzekwującego wierzyciela i zobowiązanego.

§. 94.

Jak długo zastawnicze opisanie, po raz pierwszy dokonane, pod względem swej prawidłowości lub dokładności nie jest zaprzeczonym, tak długo każde dalsze zajęcia, na rzecz innych wierzytelności wykonalnych dozwolone, uskutecznią się przez umieszczenie odpowiedniej treści uwagi na protokole, już poprzednio sporządzonym. Uwaga ta poda nazwisko wierzyciela, na wniosek którego dalsze zajęcia ma miejsce, i zaznaczy w myśl §. 92, że jego wierzytelność jest wykonalną. Również należy w niej wskazać miejsce zamieszkania wierzyciela i jego zastępcy.

§. 95.

Każde zajęcia posiadłości, przez zastawnicze opisanie lub przez uwidocznienie na protokole zajęcia dokonane, należy w gminie, gdzie ona się znajduje, obwieścić przez organa gminne, w sposób, miejscowym zwyczajem ustalony, a nadto podać do powszechnej wiadomości przez wywieszenie na tablicy Sądu egzekucyjnego.

Ograniczenie egzekucyi.

§. 96.

Jeżeli egzekwujący wierzyciel, bądź już przez same przymusowe uzasadnienie prawa zastawu bądź w połączeniu z innymi prawami zastawu, przedtem jeszcze na posiadłościach dla swej wykonalnej wierzytelności nabytemi (§. 89), osiągnął lepsze zabezpieczenie od tego, jakiego prawo dla pupiłarnych lokacyj gotowizny wymaga, może Sąd egzekucyjny, na wniosek obowiązanego, uchylić lub ograniczyć prawo zastawu, w sposób przymusowy uzasadnionego; w szczególności mocen jest Sąd rozkazać, że prawo zastawu, na rzecz wykonalnych wierzytelności na kiku posiadłościach ciężące, ma być do jednej lub do niektórych z owych posiadłości ograniczone: mianowicie orzeknie Sąd to w tym przypadku, jeżeli pozostałe zabezpieczenie jeszcze odpowiada przepisom o lokacjach funduszów pupiłarnych. Przy takim ograniczeniu pozostaną w każdym razie w mocy te prawa zastawu, które pierwotnie z umowy pochodzą.

Zobowiązany winien udowodnić okoliczności, wniosek jego popierające.

Uchwała ta może być wykonaną dopiero wtedy, gdy się stanie prawomocną.

Część druga.

Administracya przymusowa.

Zastosowanie administracyi przymusowej.

§. 97.

Na wniosek egzekwującego wierzyciela zezwoli Sąd na administracyę przymusową w tym celu, aby wierzytelność wykonalna została z pożytków i dochodów posiadłości lub części jakiej posiadłości umorzona.

Administracya przymusowa ma w szczególności miejsce także co do pożytków i dochodów z dóbr ordynackich i lennych o tyle, o ile w ogóle intrata z nich, w myśl istniejących ustaw o ordynacjach rodzinnych i o lennach, podlega egzekucyi.

Zaprowadzenie.

1. Posiadłości do księgi publicznej wpisane.

§. 98.

Gdy się rozchodzi o posiadłości, do księgi publicznej wpisane, zavezwie Sąd, który na administracyę przymusową pozwolił, ten Sąd, który wykaz tej posiadłości przechowuje, z urzędu, aby tenże uwidocznic administracyę przymusową na karcie ciężarów odpowiedniej posiadłości; jeżeli Sąd dozwalający sam jest Sądem tabularnym, to uwidocznienie to sam z urzędu nakaże. W tej uwadze na-

leży podać nazwisko wierzyciela egzekucję popierającego i określić jego wykonalną wierzytelność.

Tej treści uwaga ma taki skutek, że dozwolona administracja może być przeprowadzoną przeciwko każdemu późniejszemu nabywcy posiadłości

Nakazując uwidocznienie tabularne, wezwie Sąd dozwolający równocześnie Sąd egzekucyjny o wykonanie administracji przymusowej.

§. 99.

Skoro tylko Sąd egzekucyjny na administrację przymusową zezwolił lub otrzymał wezwanie do wykonania administracji przymusowej już dozwolonej, zamianuje zarządcę i oznajmi zobowiązanemu, że mu niewolno więcej rozporządzać przychodami, egzekucyi poddanymi, ani też brać udziału w czynnościach zarządcy wbrew woli tegoż.

Uchwała ta będzie doręczoną wierzycielowi egzekucję popierającemu, zobowiązanemu, zamianowanemu zarządcy i tej Prokuratorji Skarbu, w okręgu urzędowania której grunt jest położony. Równocześnie rozkaże Sąd egzekucyjny, aby organ egzekucyjny oddał zarządcy posiadłość w zarządku tudzież w celu pobierania intraty.

Jeżeli administracja przymusowa zostaje dozwoloną przeciwko spółwłaścicielowi posiadłości co do części do niego należącej, należy o uchwale Sądu egzekucyjnego, obok osób i władz w ustępie 2 wymienionych, zawiadomić także innych spółwłaścicieli. Oddanie posiadłości zarządcy ma w tym przypadku miejsce jedynie w miarę praw posiadania, zobowiązanemu służących.

§. 100.

Jeżeli Sąd egzekucyjny przed zamianowaniem zarządcy tej treści zawiadomienie otrzymał (§. 99, ustęp 1), że jeszcze inny wierzyciel administrację przymusową uzyskał, to rozkaże zamianować się mającemu zarządcy, aby administrację także na korzyść tego ostatniego wierzyciela sprawował.

Jeżeli jaki wierzyciel uzyskał administrację przymusową posiadłości, dla której, na wniosek innego wierzyciela, zarządcą już został zamianowany, to Sąd egzekucyjny nie ustanowi żadnego innego zarządcy, lecz rozkaże zarządcy już zamianowanemu, aby sprawował administrację także na korzyść wierzyciela, który świeżo przybył. O swej uchwale zawiadomi Sąd, obok nowego wierzyciela tudzież osób i władz w §. 99, ustęp 2, wymienionych, również i każdego z wierzycieli, który do owej chwili administrację przymusową tej samej posiadłości uzyskał.

§. 101.

Jeżeli w obec istniejącego stanu tabularnego administracja przymusowa nie może być przepro-

wadzoną, to Sąd egzekucyjny, z urzędu lub na doniesienie władzy tabularnej, stosownie do tego jak rzeczy w danym przypadku stoją, albo postępowanie zastanowi albo poleci egzekwującemu wierzycielowi, aby wykazał w terminie, który mu Sąd zarazem według swego uznania oznaczy, że spostrzeżona przeszkoda została usunięta. Po bezowocnym upływie tego terminu zastanowi Sąd postępowanie z urzędu.

2. Posiadłości, które nie są wpisane do księgi publicznej.

§. 102.

Gdy się rozchodzi o posiadłości, które nie są wpisane do księgi publicznej, a Sąd, który na administrację przymusową zezwolił, sam nie jest Sądem egzekucyjnym, to Sąd ten zawiadomi Sąd egzekucyjny o dozwolonej administracji przymusowej i wezwie go, ażeby ją wykonał.

Jak skoro Sąd egzekucyjny sam na administrację przymusową zezwolił lub otrzymał wezwanie do wykonania administracji przymusowej już dozwolonej, to winien sobie postąpić w myśl §§. 99 i 100. Dozwolona administracja przymusowa ma być uwidocznioną na protokole, na poprzednio wykonane zastawnicze opisanie sporządzonym (§. 90 i n.).

Po oddaniu posiadłości zarządcy, może być administracja przymusowa, sądownie dozwolona, przeprowadzoną przeciw każdemu późniejszemu nabywcy.

Skutki zaprowadzenia.

§. 103.

Po tabularnem uwidocznieniu administracji przymusowej albo po oddaniu zarządcy posiadłości, która nie jest wpisana do księgi publicznej, wolno aż do prawomocnego zastanowienia administracji przymusowej, jedynie drogą takiejże administracji prowadzić egzekucję na przychodach od tej posiadłości, i to bez szkody dla praw, do tych przychodów poprzednio nabytych.

Jak skoro administracja przymusowa posiadłości w myśl pierwszego ustępu została zaprowadzoną, nie wolno więcej, aż do jej prawomocnego zastanowienia, zaprowadzać osobnej administracji przymusowej tej samej posiadłości na korzyść dalszych wierzytelności wykonalnych. Wszyscy wierzyciele, którzy w tym czasie administrację przymusową tej posiadłości uzyskali, przystępują przez to samo do administracji przymusowej już zaprowadzonej, ale muszą ją przyjąć w takim stanie, w jakim się ona w chwili ich przystąpienia znajduje. Od tej zaś chwili mają przystępujący wierzyciele takie same prawa, jak gdyby administracja przymusowa na ich wyraźny wniosek była zaprowadzoną.

ma być zwrócony, ustanawia Sąd egzekucyjny na wniosek zarządcy, gdy z powodu upływu okresu rachunkowego bada i załatwia rachunki z administracji składane.

Sąd egzekucyjny może zarządcę każdego ezasu, na jego prośbę, upoważnić, aby z przychodów zatrzymywał sobie odpowiednie zaliczki.

Nadzór nad czynnościami zarządcy.

§. 114.

Sąd egzekucyjny prowadzi nadzór nad czynnościami zarządcy i powinien z urzędu nalegać na zarządcę, aby usunął spostrzeżone braki i nieprawidłowości.

Sąd ten rozstrzyga uwagi, jakie zobowiązany, spółwłaściciel administrowanej posiadłości lub wierzyciel, w sprawie udziału mający, podali mu co do tego, ażali jaka czynność administracyjna może być dozwoloną albo jest właściwą, tudzież uwagi, z którymi te osoby przeciwko zachowaniu się zarządcy wystąpiły; w razie uznanej potrzeby wysłucha Sąd przed swem rozstrzygnięciem zarządcę i te osoby, których rozstrzygnięcie może co obchodzić.

Sąd egzekucyjny może, z urzędu lub na wniosek, rozkazać uwolnienie zarządcy od obowiązków albo zamianować innego zarządcę. Postanowienia o mianowaniu pierwszego zarządcy obowiązują również i w tym przypadku (§§. 106 do 108).

Składanie rachunków.

§. 115.

Zarządca składa rachunki corocznie w czasie, który Sąd egzekucyjny w dekreście zamianowania naprzód oznaczy, a nadto po ukończeniu administracji, chyba że Sąd egzekucyjny inaczej rozporządził. Jeżeli administracja trwa krócej niż rok, należy jedynie po ukończeniu administracji rachunki złożyć. Mianując zarządcę albo też skoro się administracja rozpocznie, postanowi Sąd, w jakich okresach należy składać w Sądzie pieniądze z przewyżek w inraeie uzyskane, przychem będzie miał wzgląd na rodzaj gospodarki i na terminy, w których dochody z posiadłości zazwyczaj stają się płynnymi.

Zarządca składa rachunki w ten sposób, że podaje rachunek z potrzebnymi załączkami; jeżeli jednak administracja jest mniejszych rozmiarów, może to również w ten sposób uczynić, że Sądowi bezpośrednio okaże swoje rejestra gospodarcze i księgi rachunkowe razem z dowodami na wydatki, i do nich doda ustne wyjaśnienia, które zostaną wciągnięte do protokołu. Protokolowanie rachunku z administracji może być w tym przypadku poruczone kancelaryi sądowej.

Zarządcę, który się z rachunkami opóźnia, przynagli Sąd do wypełnienia obowiązków, bądź karami porządkowymi, bądź przez potrącenie części wynagrodzenia, jakie mu się za administrację należy. Nadto mocen jest Sąd polecić sporządzenie rachunków delegatowi sądowemu lub jakiemu znawcy rachunkowemu, a to na koszt i niebezpieczeństwo zarządcy, jeżeli takie zarządzenie może w danych warunkach odnieść zamierzony skutek.

§. 116.

Dla załatwienia złożonego rachunku, jakoteż do rozprawy nad roszczeniami zarządcy do wynagrodzenia i do zwrotu poczynionych przezeń nakładów, rozpisze Sąd audyencyę. Audyencyi tej nie naznaczy Sąd nigdy na czas późniejszy aniżeli w ciągu miesiąca, i zawezwie do niej obok zarządcy, także zobowiązanego i wierzyciela egzekucyę popierającego.

Osobom tym wolno w czasie pośrednim przeglądać rachunki w Sądzie egzekucyjnym i czynić uwagi do całego rachunku lub do szczegółowych pozycji, ustnie do protokołu lub na piśmie. Jeżeli zawezwane osoby ani w Sądzie na audyencyi nie stanęły, ani też wcześniej nie wzniosły swoich uwag, to Sąd przyjmie, że one złożony rachunek za sprawdzony uznają. Sąd uwzględni uwagi osób, które na audyencyi nie stanęły, jedynie o tyle, o ile uzna, że w nich są wytknięte takie braki rachunkowe, które należy koniecznie z urzędu wyjaśnić lub prostować. Sąd zapowie powyższe następstwa prawne w swoim zawezwaniu.

§. 117.

W sprawie uznania rachunków zapadnie rozstrzygnięcie sądowe na podstawie uwag, po myśli §. 116 uwzględnić się mających, tudzież wyjaśnień, które zarządca do nich doda. Równocześnie postanowi Sąd o wynagrodzeniu, zarządcy przyznać się mającemu, i o wartości nakładu, który ma być jemu zwrócony.

Osoby, które mimo zawezwania na audyencyi nie stanęły, nie mają prawa rekursu od rozstrzygnięcia, w sprawie rachunków administracyjnych zapadłego.

§. 118.

Sąd egzekucyjny przynagli zarządcę do wypełnienia tego, co mu polecił w uchwale, rachunki załatwiającej, karami porządkowymi, potrąceniem części przyznanego wynagrodzenia lub zatrzymaniem tegoż w całości.

Zwroty, na zarządcę prawomocnie nałożone, będą ściągane przez wliczenie tychże do przyznanego wynagrodzenia lub do sumy, należącej się

jemu jako zwrot za nakłady, a gdyby to się okazało niewykonalnem lub skutku zupełnego nie odniosło, drogą egzekucyi na majątku zarządcy. Sąd egzekucyjny wdroży egzekucyę z urzędu.

Dochody z administracji.

§. 119.

Przychody, z administrowanej; posiadłości pobrane, będą według następujących postanowień użyte na opędzanie wydatków administracyjnych, jakoteż na zaspokojenie egzekwującego wierzyciela i innych uprawnionych.

Na te dochody składają się wszystkie pożytki i przychody z posiadłości, które należą się zobowiązanemu a nie są z pod egzekucyi wyjęte, a mianowicie: owoce, po oddaniu posiadłości zarządcy pobrane, jakoteż owoce, w chwili oddania już odłączone i na posiadłości jeszcze się znajdujące, tudzież przychody, w owej chwili już zapadłe ale jeszcze nie podniesione, jakoteż przychody, które zapadają już po oddaniu posiadłości zarządcy.

Jeżeli owoce odłączone jeszcze przed oddaniem posiadłości zarządcy przez wierzycieli zajęte zostały, należy do dochodów administracyjnych jedynie ta część uzyskanej ceny kupna, która pozostała po wyrównaniu wierzytelności zastawnej razem z jej należytościami ubocznymi; sprzedanie tych owoców jest rzeczą zarządcy, chyba że sam wierzyciel egzekucyę prowadzi. Tak samo ma być co do dochodów, w chwili oddania posiadłości zarządcy już zapadłych, które jeszcze nie były podniesione ale już zostały zajęte.

Bezpośrednie zaspokojenie z dochodów administracyjnych.

§. 120.

Zarządca będzie bez osobnego postępowania pokrywał z przychodów wydatki, połączone z administracją i ze zwykłą gospodarką na posiadłości.

Do tych wydatków należą:

1. podatki razem z dodatkami, od posiadłości płacić się mające, zalegające nie dłużej aniżeli za trzy lata licząc wstecz od chwili dozwoleń administracji przymusowej, jakoteż podatki z dodatkami, w czasie administracji przymusowej zapadające, tudzież inne daniny na cele publiczne, od posiadłości uiszczać się mające, w końcu odsetki zwłoki od tychże podatków i danin, które nie dłużej aniżeli za trzy lata zalegają;

2. świadczenia, które zobowiązany z kontraktów ubezpieczenia jest dłużnym, jeżeli umowy odnoszą się do administrowanej posiadłości, do szczegółowych części tejże, do jej przynależności lub do zapasów, administracją objętych;

3. wynagrodzenie, strawne i inne pobory służbowe osób, używanych w gospodarstwie na gruncie, do gospodarstwa lasowego lub wiejskiego przeznaczonym, lub zajętych nadzorowaniem i utrzymywaniem domów mieszkalnych, o tyle, o ile te wszystkie pobory w czasie administracji zapadają i z ostatniego roku przed dozwoleń administracji przymusowej zalegają; jeżeli administracja przymusowa obejmuje przedsiębiorstwa przemysłowe, z gospodarstwem lasowym lub wiejskiem połączone, należy w takiej samej rozciągłości pokrywać, bezpośrednio z intraty, również i pobory służbowe osób, w tego rodzaju przedsiębiorstwach używanych;

4. koszta administracji przymusowej, utrzymania i koniecznego polepszania posiadłości, tudzież zaliczki, w celu tymczasowego pokrywania tych kosztów świadczone;

5. procenta, renty, alimentacye i inne wracające się świadczenia, pochodzące z niewątpliwych wierzytelności i praw, na posiadłości zabezpieczonych, z dodaniem świadczeń z wymowy należnych, jakoteż opłaty w celu umorzenia kapitałów obliczone, które z mocy nieporuszonego, jeszcze przed dozwoleń administracji przymusowej zawartego układu winny być płacone w anuitetach albo w ratach równych, co najwyżej w rocznych odstępach zapadających, ale to wszystko o tyle, o ile powyższe wypłaty zapadają w czasie administracji przymusowej i za ostatni rok przed jej dozwoleń zalegają.

Bezpośrednie pokrywanie wydatków, pod l. 5 wymienionych, jest jedynie o tyle dozwoleń, o ile odpowiednim prawem poboru służy niewątpliwe pierwszeństwo przed prawem żądania zaspokojenia, służącego wierzycielowi egzekwującemu.

§. 121.

Wydatki, do utrzymania posiadłości i do gospodarki na niej konieczne potrzebne, z dodaniem świadczeń, w § 120, l. 2 i 3 określonych, należy z przychodów pokrywać przed podatkami i daninami na cele publiczne, bez różnicy, czy te ostatnie zalegają, czy w ciągu administracji zapadają (§. 120, l. 1).

Wypłatam, w §. 120, l. 5 określonym, służy takie pierwszeństwo, jakie ze stanu tabularnego lub z treści protokołu zastawniczego opisania dla samegoż prawa poboru wypada.

Rozdział nadwyżek w przychodach.

§. 122.

Co po strąceniu bezpośrednio czynionych wydatków (§ 120) pozostało (nadwyżki w przychodach),

rozdzieli się, z reguły, zaraz po załatwieniu każdego rachunku administracyjnego. Jednakowoż, na wniosek, mocen jest Sąd rozdzielać te nadwyżki, zanim jeszcze okres rachunkowy upłynął, jeżeli zebrano kwotę, do rozplaty wystarczającą; na wniosek zaś lub z urzędu, wolno Sądowi wstrzymać się z rozdziałem aż po upływie kilku okresów rachunkowych, jeżeli uzna, że rozpisanie osobnej rozprawy działowej, ze względu na nieznaczną kwotę przewyżki w rocznej intracie nie byłoby stosownem, a prawa wierzycieli przez taką zwłokę nic nie ucierpią.

§. 123.

Do rozprawy nad tym rozdziałem rozpíše Sąd audyencyę i zawozwie do niej, obok zobowiązanego i Prokuratorji skarbu (§. 99), egzekwującego wierzyciela i wszystkie osoby, dla których z wykazów, jakie Sąd ma u siebie, wynika, że im służą wierzytelności pieniężne i prawa, uzasadnione bądź na posiadłości samej bądź na prawach, na posiadłości ciężających. Sąd zaniecha zawezwania tych ostatnich osób, jeżeli ich roszczenia zostały z dochodów bezpośrednio zaspokojone.

Sąd z urzędu postara się o wyciągi z księgi publicznej lub z protokołów zastawniczego opisanja posiadłości, których mu do rozpisanja audyencyi działowej, jakoteż do przeprowadzenia rozdziału i do rozprawy nad rozdziałem niezbędnie potrzeba.

§. 124.

Z nadwyżek w przychodach, do rozdzielenia przeznaczonych, będą w następującym porządku zaspokojone:

1. nasamprzód roszczenia zarządcy do wynagrodzenia i do zwrotu tego, co on z własnych funduszów wydatkował o tyle, o ile on nie jest jeszcze pokrytym przyznanemi zaliczkami (§. 113); następnie

2. należności przenośne, od posiadłości przypadające, które nie zalegają z czasu wcześniejszego aniżeli za trzy lata przed dozwoleńm administracyi przymusowej, tudzież z tego samego czasu pochodzące podatki i daniny na cele publiczne, w §. 120, l. 1 wymienione, razem z odsetkami zwiłki o tyle, o ile one w myśl §. 120 bezpośrednio zapłacone nie zostały;

3. procenta, renty, alimentacye i inne wracające się świadczenia, pochodzące z wierzytelności i praw, na posiadłości zabezpieczonych, doliczając do nich także upłaty na umorzenie kapitału, w §. 120, l. 5 określone, w porządku jaki odpowiednim prawom poboru służą, ale pod warunkiem, że te prawa poboru mają pierwszeństwo przed roszczeniem egzekwującego wierzyciela; jednakowoż nastąpi to jedynie o tyle, o ile te świadczenia zapadły podczas administracyi przymusowej lub zalegają z ostatniego

roku przed jej dozwoleńm, tudzież o ile one po myśli §. 120, l. 5, już przedtem nie zostały uiszczone.

§. 125.

Pieniądze, po splaceniu powyższych należności pozostałe, będą użyte na umorzenie wierzytelności, w celu ściągnięcia której administracya przymusowa została dozwoleńa. Jeżeli kilku wierzycieli egzekucyę za pomocą administracyi przymusowej prowadzi, zależy porządek, w jakim ich wierzytelności będą umorzone, od chwili, w §. 104 wskazanej, chyba że niektórym z nich służy pierwszeństwo na zasadzie prawa zastawu, przed ową chwilą nabytego. Na wierzyciela zatem, który musi czekać, przyjdzie kolej wtedy, gdy wszystkie roszczenia tych wierzycieli egzekwujących, którzy go wyprzedzili, razem z trzechletniemi odsetkami i wszelkimi zaległościami, kosztami procesowymi i egzekucyjnymi zostały umorzone.

Wierzytelności, mające równe pierwszeństwo, będą umorzone w stosunku do kwot, jakie każda z nich z osobna w całości przedstawia. Wierzytelności, służące wierzycielom egzekucyę popierającym, będą zaspokojone z nadwyżek w dochodach przed podatkami, należnościami i daninami na cele publiczne, które nie są zabezpieczone prawem zastawu i zalegają z czasu dawniejszego aniżeli za trzy lata.

§. 126.

Nadwyżka w przychodach, która nie została użyta na cele w §§. 124 i 125 wskazane, będzie obróconą na wyrównanie świadczeń, w §. 124, l. 3 określonych, a podczas administracyi przymusowej zapadających lub z ostatniego roku przed jej dozwoleńm zalegających, które idą po prawie żądania zaspokojenia, jakie ma wierzyciel egzekucyę popierający. Co po zaspokojeniu wszystkich wymienionych roszczeń pozostanie, należy przekazać zobowiązanemu.

§. 127.

Roszczenia, w §. 124, l. 1 do 3 przytoczone, będą przy rozdziale jedynie na zgłoszenia ze strony wierzycieli uwzględnione; ale co się tyczy wierzytelności, na rzecz których administracyę przymusową dozwoleńo, to Sąd je z urzędu do rozdziału wciągnie.

Zgłoszenie roszczeń nastąpi najpóźniej na wyznaczonej do tego audyencyi, a to pod wyłączeniem od rozdziału, na porządku dziennym będącego; zgłoszenie wolno także podać na piśmie. Należy w niem wymienić kwotę, jakiej wierzyciel z nadwyżek w przychodach dla siebie żąda.

Wierzycielom, którzy swe roszczenia zgłosili są zniewoleni, oznajmi Sąd w zawezwaniu następstwa zaniechania lub omieszkania zgłoszenia.

§. 128.

Nad rozszczeniami zgłoszonymi i z urzędu uwzględnić się mającemi, odbędzie się rozprawa na audyencji, która też obejmie sprawę porządku i sposobu zaspokojenia tychże.

Osoby, które w czasie tej rozprawy wniosły opozycję przeciw temu, aby zgłoszone lub z urzędu uwzględnić się mające wierzytelności i odsetki od nich z nadwyżek w intracie zapłacone zostały, tudzież przeciw wnioskom, dotyczącym się porządku, w jakim zapłaty mają być dokonane, przeciw wysokości kwot do wypłaty przeznaczonych, albo przeciwko istnieniu uprawnienia do przyjmowania zapłat, będą jedynie w tym przypadku na drogę prawa odesłane, jeżeli rozstrzygnięcie takiej opozycji zależy od zbadania i ustalenia spornych faktów.

Do wnoszenia opozycji mają prawo ci wszyscy wierzyciele, na których może przyjść kolej zaspokojenia ich wierzytelności z nadwyżek w przychodach, jeżeli zaprzeczone przez nich prawa odpadną; w szczególności służy pod tym warunkiem opozycya wierzycielom, mającym podzastawy. Zobowiązany jedynie o tyle jest do opozycji uprawniony, o ileby bez niej mogły być uwzględnione rozszczenia, dla których niema jeszcze tytułu egzekucyjnego.

Te same przepisy, które niniejsza ustawa o rozdziale ceny najwyższej oferty zawiera, normują też dalsze postępowanie, wniesioną opozycją rozpoczęte, stanowią o skutkach prawnych omieszkania skargi, tudzież o tem, jak ma być uchwała działowa wydana, w jaki sposób mają być przekazane uprawnionym kwoty wydawane i jaki wpływ wywiera wiszący proces opozycyjny na wykonanie uchwały działowej.

Zastanowienie administracji przymusowej.

§. 129.

Sąd zastanowi administrację przymusową z urzędu, jeżeli nastąpiło zaspokojenie wszystkich wierzytelności, dla ściągnięcia których administracja przymusowa została dozwoloną, a to z wszelkiemi należytosciami ubocznymi.

Z urzędu lub na wniosek, mocen jest Sąd egzekucyjny zastanowić administrację przymusową, jeżeli dalsze jej trwanie wymaga nadzwyczajnych kosztów, których dochody z posiadłości nie pokrywają, a wierzyciel egzekwujący potrzebnych do tego pieniędzy nie zaliczył, albo jeżeli w ogóle nie ma widoków, że w danych stosunkach można się w ogóle spodziewać jakiej intraty, którą na zaspokojenie egzekwującego wierzyciela można obrócić, albo też jeśli jest taka nadzieja, ale ona dopiero w czasie odległym ziścić się może.

W przypadkach, w których Sąd administrację przymusową z urzędu zastanawia, winien przedtem wysłuchać strony.

Nadto zastanowi Sąd administrację przymusową każdej chwili na wniosek wierzyciela egzekucję popierającego. Jeżeli administracja przymusowa odbywa się równocześnie na korzyść kilku wierzycieli, a tylko jeden z nich prosił o zastanowienie tejże, to wniosek będzie miał jedynie ten skutek, że ów wierzyciel utraci prawa i obowiązki wierzyciela egzekucję popierającego, że dalej będzie wykreślona uwaga o dozwolonej administracji przymusowej, na jego korzyść w księdze zapisana, a nadto będzie w przyszłości rozszczenie tego wierzyciela jedynie o tyle przy rozdzielaniu przychodów uwzględnione, o ile mu jakie inne służy zabezpieczenie (§§. 120, l. 5, 124, l. 3 i 126).

§. 130.

O zastanowieniu administracji przymusowej zawiadomi Sąd zarządcę, zobowiązanego, wierzyciela egzekucję popierającego, Prokuratorę Skarbu (§. 99) i współwłaścicieli posiadłości.

Z chwilą, gdy uchwała na zastanowienie urosła w moc prawa, odzyskał zobowiązany upoważnienie do gospodarowania na posiadłości, do używania tejże, do pobierania z niej intraty i może swą posiadłością odtań rozporządzać. Sąd egzekucyjny poleci z urzędu wykreślenie tabularnej uwagi o administracji przymusowej i rozkaże zarządcy, aby posiadłość zobowiązanemu zwrócił, tudzież zawiadomił o tem osoby, które po myśli §. 110 do płacenia do rąk zarządcy zostały wezwane, i złożył rachunek końcowy. Reszta, jakaby się w rachunkach końcowych okazała, będzie wydana zobowiązanemu.

Administracja części posiadłości.

§. 131.

O ile niniejsza ustawa nic innego nie przepi-
suje, o tyle będą przepisy o administracji przymusowej posiadłości stosowane do takiej administracji, która jedynie część posiadłości obejmuje.

Rekurs.

§. 132.

Nie ma żadnego rekursu od uchwał, w §§. 99 i 100 wymienionych, tudzież od uchwał następujących:

1. w których Sąd, po myśli §. 110, osoby trzecie o dozwoleniu administracji przymusowej i o zamianowaniu zarządcy zawiadomił.

2. które wyznaczają zobowiązanemu ubikacye mieszkalne (§. 105);

3. które udzielają zarządcy wskazówek, jak ma prowadzić administrację, i tyczą się pokrywania wydatków, w §. 120 określonych;

4. w których Sąd egzekucyjny rozkazał usunąć spostrzeżone w administracji braki i nieprawidłowości;

5. w których Sąd innego zarządcę zamianował (§. 114, ustęp 3); albo

6. w których oznaczył czas do rozdzielania nadwyżek w przychodach (§. 122).

Część trzecia.

Licytacja przymusowa.

Wdrożenie.

§. 133.

Do wniosku na licytację przymusową należy dołączyć:

1. dokumentne poświadczenie, że posiadłość, sprzedazy której zażądano, jest własnością zobowiązanego, a nadto, jeżeli nie jest wpisana do księgi publicznej, iż się znajduje w posiadaniu lub współposiadaniu zobowiązanego;

2. dokumentne poświadczenie praw i ciężarów rzeczowych, jakie na tej posiadłości istnieją, tudzież wpisanego do księgi prawa najmu lub dzierżawy, odkupu i pierwokupu.

Gdy chodzi o posiadłości, do księgi publicznej wpisane, przedkłada się w tym celu urzędowy wyciąg z księgi publicznej, w datę jego wydania zaopatrzonej, który ostatni stan tabularny wykazuje. Co do innych posiadłości, uczyni się zadosyć przepisowi pod l. 2, gdy Sąd otrzyma urzędownie zawierzone odpisy wszystkich zastawniczych opisań posiadłości, o którą się rozchodzi; gdzie są prowadzone księgi ingrosacyjne, wystarczy certyfikat hipoteczny, w datę jego wydania zaopatrzonej, który wykazuje ostatnie obciążenia.

Jeżeli w obec tego, że posiadłość nie jest wpisana do księgi publicznej, egzekwujący wierzyciel nie był w stanie wydstać dokumentnego poświadczenia posiadania zobowiązanego, winien Sąd, na prośbę wierzyciela, przed rozstrzygnięciem wniosku na licytację przymusową, przesłuchać zobowiązanego w kwestyi posiadania owej nieruchomości.

O dozwolonej sprzedaży zawiadomi Sąd, obok egzekwującego wierzyciela i zobowiązanego, wszystkie osoby, na rzecz których, według wykazów Sądowi przedłożonych, na posiadłości prawo odkupu jest intabulowane lub ciężką wierzycielności, prawem zastawu zabezpieczone. Osobom do odkupu uprawnionym należy oznajmić, że powinny, pod wyłączeniem, zrobić użytek z tego prawa w przeciągu miesiąca, licząc od doręczenia tego oznajmienia.

§. 134.

Jak skoro Sąd pozwolił na sprzedaż posiadłości, która nie jest wpisana do księgi publicznej, lub

też otrzymał wezwanie do wykonania sprzedaży, względem takiej posiadłości już dozwolonej, winien z urzędu nakazać zastawnicze opisanie tejże posiadłości (§§. 90 i n.), a to na korzyść wykonalnej wierzycielności egzekwującego wierzyciela. Dozwolenie sprzedaży będzie w protokole zastawniczego opisania uwidocznione.

Gdy chodzi o posiadłości, do księgi publicznej wpisane, wezwie Sąd, który na sprzedaż pozwolił, ten Sąd, który wykaz posiadłości utrzymuje, z urzędu, aby dozwolenie sprzedaży przy odpowiedniej posiadłości uwidocznili (uwidocznienie wdrożonego postępowania licytacyjnego); jeżeli zaś ten ostatni Sąd jest oraz władzą tabularną, to on sam z urzędu uwidocznili to rozkaże. W odnośnej uwadze należy wymienić egzekwującego wierzyciela i określić wykonalną wierzycielność.

W przypadku, gdy w obec istniejącego stanu tabularnego postępowanie licytacyjne nie da się przeprowadzić, postąpi Sąd egzekucyjny według przepisów §. 101.

§. 135.

Uwidocznienie wdrożonego postępowania licytacyjnego ma ten skutek, że dozwolona sprzedaż może się odbyć przeciw każdemu późniejszemu nabywcy posiadłości, tudzież że wierzyciel, który na rzecz swoją uzyskał uwidocznienie, wyprzedził, pod względem zaspokojenia z ceny kupna swej wykonalnej wierzycielności i teje ubocznych należytości, wszystkie te osoby, które dopiero po nim prawa tabularne na posiadłości nabywają lub jej sprzedaż sobie wyjednają. O pierwszeństwie, jakie służy prawu egzekucyjnego wierzyciela do żądania zaspokojenia, stanowi chwila, w której władza tabularna otrzymała wezwanie do wykonania, albo też chwila podania wniosku na licytację (§. 29 pow. ustawy hip.); ta ostatnia wtedy, gdy ta sama władza tabularna była zarazem do zezwolenia na licytację powołaną.

§. 136.

Jeżeli zgodnie z §. 21 lub 22, odbycie postępowania licytacyjnego względem kilku posiadłości, do ksiąg kilku rozmaitych Sądów wpisanych, powierzono jednemu z tych Sądów wyłącznie, oznajmi Sąd, do odbycia postępowania licytacyjnego powołany, datę odpowiedniego wyciągu tabularnego, który ma u siebie, każdemu ze Sądów, które prowadzą księgi co do sprzedać się mającej posiadłości.

Na to oznajmienie każdy z owych Sądów udzieli Sądowi, do odbycia postępowania licyta-

cyjnego powołanemu, wiadomości o prawach i ciężarach, które po wydaniu wyciągu tabularnego świeżo zostały intabulowane. Zarazem Sądy te oznajmia, co im z aktów jest wiadomem o tem, jakie mają miejsca zamieszkania i gdzie mieszkają ci uprawnieni, którzy dopiero co weszli do księgi publicznej, tudzież o osobach ich zastępców.

W ten sam sposób należy Sąd, do odbycia postępowania licytacyjnego powołany, zawiadamiać o każdym wpisie tabularnym, a to ciągle aż do chwili, kiedy nadejdzie wezwanie o wykreślenie uwagi o wdrożonym postępowaniu licytacyjnym lub o uwidocznienie sprzedaży dokonanej.

Jeżeli w obec stanu księgi publicznej, postępowanie licytacyjne nie da się co do niektórych posiadłości przeprowadzić, należy to oznajmić Sądowi, do odbycia postępowania licytacyjnego powołanemu. W tym przypadku postąpią Sądy w duchu postanowień §. 101, ograniczając się w tej mierze do posiadłości w mowie będących.

§. 137.

Przepisy §. 136 należy w sposób odpowiedni stosować do sprzedaży posiadłości, które nie są wpisane do księgi publicznej, jeżeli postanowienia niniejszej ustawy pozwalają na to, aby zastawnicze opisanie sprzedać się mającej posiadłości, także inny Sąd wykonał, aniżeli do odbycia licytacji powołany.

Dozwolenie postępowania licytacyjnego ze strony Sądu egzekucyjnego.

§. 138.

Wierzyciele, mający dla swych wykonalnych roszczeń prawomocnie uzasadnione prawa zastawu, mogą podać wniosek na dozwolenie przymusowej sprzedaży w Sądzie egzekucyjnym bezpośrednio.

Jeżeli wniosek tyczy się posiadłości, które nie są wpisane do księgi publicznej, należy dozwolenie sprzedaży uwidocznić na protokole zastawniczego opisania takiej posiadłości, poprzednio dokonanej (§§. 90 i n.).

Przystąpienie.

§. 139.

Po tabularnem uwidocznieniu wdrożonego postępowania licytacyjnego, nie wolno tak długo, jak ono się toczy, rozpoczynać względem tej samej posiadłości osobnego postępowania licytacyjnego na korzyść innych wykonalnych wierzytelności. Co się tyczy posiadłości, które nie są wpisane do księgi publicznej, stanowiącą w tej mierze jest chwila dokonanej zastawniczego opisanie albo

uwidocznienia dozwolonej sprzedaży na protokole zastawniczego opisanie, wcześniej odbytego (§. 138, ustęp 2).

Wszyscy wierzyciele, którzy w czasie, gdy postępowanie licytacyjne u Sądu wisi, uzyskali przymusową sprzedaż tej samej posiadłości, przystąpili tem samem do postępowania licytacyjnego już rozpoczętego i są zniewoleni przyjąć je w tym stanie, w jakim się w chwili ich przystąpienia znajduje.

Od tej chwili służą wierzycielom przystępującym takie same prawa, jak gdyby postępowanie na ich wnioski było wprowadzone.

Sąd egzekucyjny, który według treści aktów, w ustępie 1 wskazanych, zezwolił na sprzedaż tej samej posiadłości albo otrzymał wezwanie do przeprowadzenia licytacji już dozwolonej, zawiadomi wierzyciela, od którego wniosek na licytację pochodzi, że i do którego z wiszących postępowań licytacyjnych on przystąpił. Prócz tego zawiadomi Sąd egzekucyjny zobowiązanego o każdym takim przystąpieniu, jakoteż tych z wierzycieli, którzy swoimi wnioskami postępowanie licytacyjne wywołali albo już wcześniej doń przystąpili.

Opisanie i ocenienie.

§. 140.

Sąd egzekucyjny rozkaże ocenienie posiadłości, do sprzedania przeznaczonej; ocenienie nie może się odbyć przed upływem trzech tygodni po dozwoleniu licytacji. O zarządzonej ocenie zawiadomi Sąd zobowiązanego i wierzyciela egzekucję popierającego, udzielając im wiadomości o tem, gdzie i kiedy ono się odbędzie.

Jeżeli już do wniosku na licytację nie dodano wyciągu katastralnego lub urzędowego poświadczenia rocznej kwoty podatków zwyczajnych, od tej posiadłości płacić się mających, wydobędzie Sąd egzekucyjny, w celu dokonania ocenienia, te dokumenty z urzędu.

Równocześnie z ocenieniem posiadłości odbędzie się na rzecz wykonalnej wierzytelności egzekwującego wierzyciela, opisanie i ocenienie przynależności, na niej się znajdujących (§§. 294 do 297 p. k. u. c.; §§. 117, 118 i 121 pow. ust. górn.).

§. 141.

Drogą rozporządzenia postanowi się o tem, kiedy zbadanie wartości budynków drogą ocenienia może być zastąpione oznaczeniem wartości na podstawie przychodu, od którego wymiar podatków realnych istotnie zależy, albo też na podstawie podatków, za jeden rok płaconych.

Postanowienia niniejszej ustawy o wartości szacunkowej odnoszą się również do wartości posiadłości, oznaczonej w sposób, w ustępie pierwszym wskazany.

§. 142.

Na wniosek wierzyciela egzekucję popierającego lub zobowiązanego zaniecha Sąd ocenienia posiadłości, jeżeli jej ocenienie już miało miejsce w innym postępowaniu licytacyjnym, przed dokonaną sprzedażą zastanowionem, a od tego zastanowienia rok jeszcze nie upłynął i w czasie pośrednim posiadłość pod względem swej jakości nie uległa istotnym zmianom. Pod tymi samymi warunkami odpadnie powtórne opisanie i ocenienie przynależności, jeżeli w ciągu roku, który od owego postępowania licytacyjnego upłynął, nie zmieniła się jakość przynależności, ani też nic do niej nie przybyło i nic z niej nie ubyło.

W razie uwzględnienia tej treści wniosku uskuteczni Sąd opisanie przynależności przez umieszczenie odpowiedniej uwagi na protokole poprzednio dokonanego opisanie i przyjmie wyniki tego wcześniejszego opisanie lub ocenienia za podstawę niniejszego postępowania licytacyjnego.

Sąd rozstrzygnie powyższy wniosek po wysłuchaniu przeciwnika.

§. 143.

Do oszacowania posiadłości należy, stosownie do zachodzącej w każdym szczegółowym przypadku potrzeby, przybrać jednego lub dwóch zaprzysiężonych znawców; jeżeli wypadnie ocenić grunta rozmaitego rodzaju uprawy i to się do należytego zbadania wartości okaże niezbędnem, może Sąd dla ocenienia każdego rodzaju gruntów odrębnie zawezwać osobnych znawców.

Ocenienie przynależności posiadłości odbywa się, z reguły, przy udziale jednego zaprzysiężonego znawcy. Zobowiązany jakoteż egzekwujący wierzyciel mogą zaproponować przywołanie jeszcze drugiego znawcy, jeżeli oświadczą gotowość zapłacenia dalszych kosztów, jakie to za sobą pociągnie, i w kancelaryi sądowej złożą kwotę, która na pokrycie tych kosztów wystarczyć powinna.

Znawców mianuje Sąd egzekucyjny. Sąd ten winien jest, na wniosek wierzyciela egzekucyjnego popierającego albo zobowiązanego, z powodu stronności zamianowanego znawcy lub z innych przyczyn powołać w miejsce tegoż innego znawcę.

Opisanie i ocenienie posiadłości, która nie jest wpisana do księgi publicznej, i przynależności tejże odbywa się równocześnie. Tak samo należy ocenienie posiadłości, do księgi wpisanej, zawsze połączyć z opisaniem i ocenieniem jej przynależności.

§. 144.

Sąd poleci wykonanie opisanie i ocenienia organowi egzekucyjnemu. Nie wolno do tych aktów używać woźnych sądowych.

Ocenienie posiadłości powinno zawierać, jaką wartość ma posiadłość w obec służebności, które ją obciążają, tudzież w obec istniejących wymów i innych ciężarów gruntowych, a jaką ona ma wartość bez tych obciążeń; prócz tego winny być służebności, wymowy i inne ciężary gruntowe, a to każdy z tych ciężarów z osobna, ocenione i odpowiednie sumy kapitałowe w protokole ocenienia podane.

Ocenienie przynależności posiadłości odbywa się w sposób, odpowiadający postanowieniom §§. 253, 254, ustęp 1, i 257.

Drogą rozporządzeń będą wydane szczegółowe postanowienia o tem, w jaki sposób Sądy mianują i wybierają znawców, jakich zasad będą się Sądy przy ocenieniu trzymały, jak przytem będą postępowały, tudzież jakie wynagrodzenie należy się znawcom do ocenienia przywołałym.

Przedłożenie warunków licytacyjnych.

§. 145.

Jeżeli już do wniosku na licytację nie dodano zarysu warunków licytacyjnych, poleci Sąd egzekwującemu wierzycielowi, a to zaraz po nadejściu protokołów opisanie i ocenienia posiadłości, ażeby w ciągu oznaczonego terminu przedłożył taki zarys albo oświadczył się o warunkach licytacyjnych do protokołu, co on tem pewniej uczyni, ile że w razie przeciwnym Sąd postępowanie licytacyjne zastanowi.

Równocześnie zarządzi Sąd egzekucyjny, z urzędu lub na wniosek, co potrzeba, aby protokoły opisanie i ocenienia zostały uzupełnione, sprostowane i poprawione.

Prócz tego, gdy chodzi o posiadłości, które nie są wpisane do księgi publicznej, wezwie Sąd edyktem wszystkie osoby, które sobie roszczą prawa rzeczowe do posiadłości, na sprzedaż wystawionej, ażeby w terminie oznaczonym swe prawa i roszczenia tem pewniej w Sądzie zgłosiły, ile że w razie przeciwnym Sąd je w postępowaniu licytacyjnym jedynie o tyle może uwzględnić, o ile w aktach egzekucyjnych są wykazane.

Warunki licytacyjne.

§. 146.

Warunki licytacyjne zawierać będą:

1 dokładne oznaczenie posiadłości i krótką wzmiankę o przynależności, razem z nią sprzedac się mającej, tudzież w przypadku, gdy jedynie część posiadłości jest na licytację wystawiona, ile ta część wynosi;

2. postanowiona, w jaki sposób i w jakiej ilości winni oferenci dostarczyć zabezpieczenia (wadyum);

3. oznaczenie służebności, wymowy i innych ciężarów, nie będących hipotecznymi, które nabywca będzie zniewolony objąć bez ich policzenia na cenę najwyższej oferty;

4. oznaczenie oferty najniższej;

5. postanowienia o sposobie spłacenia ceny najwyższej oferty;

6. postanowienie o chwili, kiedy niebezpieczeństwo, pożytki i ciężary przejdą na nabywcę;

7. postanowienia o czasie i warunkach oddania posiadłości nabywcy i o intabulacji jego praw własności.

Wadyum.

§. 147.

Jeżeli sędzia, na wniosek, inaczej nie postanowił, będzie należące się od oferentów zabezpieczenie wynosiło co najmniej dziesiątą część wartości szacunkowej posiadłości i przynależności tejże.

Osoby, oferujące w imieniu Państwa, kraju lub zakładu, w administracji Państwa lub kraju zostającego, są uwolnione od dania zabezpieczenia.

Warunki licytacyjne mogą zawierać upoważnienie dla sędziego, postępowaniem na terminie sprzedaży kierującego, z mocy którego może on, w zupełności lub części, uwolnić od dostarczenia osobnego zabezpieczenia tak egzekwującego wierzyciela, który bierze udział w licytacji, jakoteż oferentów, którzy mają wierzytelności, na posiadłości tabularnie zabezpieczone.

§. 148.

Wadyum, które najlepszy oferent złożył, przechowuje Sąd u siebie aż do całkowitego dopełnienia obowiązków, które według treści warunków licytacyjnych spadły na nabywcę, albo aż do prawomocnego odmówienia przybicia.

O ile najlepszy oferent został od dania zabezpieczenia z mocy §. 147, ustęp 2, uwolniony, o tyle zostanie mu, zaraz po zakończeniu licytacji, wzbronione pozbycie, obciążenie lub zastawienie wierzytelności, tabularnie zabezpieczonej, i zakaz ten w księdze publicznej, obok owej wierzytelności, z urzędu uwidoczniiony. Wpisy, przeciwko niemu po takiej uwadze uzyskane, nie są przeszkodą w użyciu tej wierzytelności do zaspokojenia wszelkich roszczeń, jakie w obec najlepszego oferenta z licytacji wyniknęły.

§. 149.

Innym oferentom zwróci sędzia dane zabezpieczenie po zamknięciu terminu licytacyjnego i uczyni o tem wzmiankę w protokole licytacyjnym, który także ci oferenci podpiszą.

Najlepszy oferent może dane zabezpieczenie każdego czasu zastąpić innem dozwolonym zabezpieczeniem w tej samej wysokości, a mianowicie przez to, że później złoży w Sądzie wadyum w gotówce albo w papierach wartościowych, uzyskać zniesienie zakazu, w myśl §. 148 wydanego, tudzież wykreślenie odpowiedniej tabularnej uwagi.

Rzecz, w Sądzie na zabezpieczenie, ze strony najlepszego oferenta pocbudzące, przechowywana, odpowiada, od chwili jej oddania, jako zastaw za wszelkie roszczenia w obec najlepszego oferenta, z licytacji powstać mogące.

Objęcie ciężarów.

§. 150.

Jeżeli sędzia na skutek tego, że mu taki wniosek podano i za zgodą uprawnionego, nic innego nie postanowił, będzie nabywca zniewolony objąć, bez policzenia na swą najwyższą ofertę, służebności, wymowy i inne ciężary rzeczowe, którym służy pierwszeństwo przed prawem żądania zaspokojenia lub prawem zastawu, jakie ma wierzyciel egzekwujący; z tego rodzaju ciężarów, które po egzekwującym wierzycielu następują, obejmie nabywca jedynie te, które w porządku, w jakim po sobie idą, znajdą pokrycie w masie rozbiorowej. Jeżeli jest więcej wierzycieli egzekwujących, obejmie nabywca, bez policzenia na najwyższą ofertę, jedynie te ciężary, jakie idą przed prawami tego z wierzycieli egzekucję popierających, któremu najlepsze służy pierwszeństwo.

Prawa odkupu, niewykonane w czasie należytych (§. 133, ustęp ostatni), będą po przeprowadzonym postępowaniu licytacyjnym wykreślone z ceny najwyższej oferty, przez co nie powstanie żadne prawo do odszkodowania.

Co do intabulowanych praw najmu lub dzierżawy obowiązują przepisy §. 1121 p. k. u. c.

Oferta najniższa.

§. 151.

Nie wolno uwzględniać ofert na kupno domu, jeżeli one nie sięgają do połowy wartości szacunkowej posiadłości z przynależnościami, tudzież ofert na kupno dóbr wiejskich i gruntów, które nie sięgają do dwóch trzecich części wartości szacunkowej posiadłości z przynależnościami; na wniosek mocen jest sędzia, za zgodą egzekwującego wierzyciela, ustanowić większą jeszcze kwotę dla oferty najniższej.

Warunki licytacyjne wymienią cyfrę oferty najniższej.

Przebieg nie może nastąpić, jeżeli na terminie licytacyjnym ofiarowano mniej aniżeli oferta najniższa wynosi. Co się tyczy dóbr wiejskich i gruntów, to nie może być w takim przypadku ponowiony wniosek na wdrożenie postępowania licytacyjnego zanim po terminie licytacyjnym pół roku nie upływie.

Splata ceny najwyższej oferty.**§. 152.**

Jedna czwarta ceny najwyższej oferty ma być złożoną w Sądzie do dni czternastu po prawomocnem przybiciu, a to w gotowiznie. Nabywca o tyle jest uwolniony od płacenia reszty gotówką, o ile wierzyciele zastawni, którzy mają widoki, że na nich przyjdzie kolej do zaspokojenia ich wierzytelności z ceny najwyższej oferty, z tem się zgodzili, aby nabywca dług objął, albo też wierzytelności, prawem zastawu zabezpieczone, służebności, wymowy i inne ciężary rzeczowe, z mocy postanowień niniejszej ustawy lub warunków licytacyjnych, na najwyższą ofertę policzone być muszą; nie wolno w tem policzeniu uwzględnić zaległych rent, alimentacyj i innych wracających się prestacyj, ani odsetek zalegających od wierzytelności, do objęcia przeznaczonych, ani też kosztów procesowych i egzekucyjnych.

Co w ten sposób z reszty ceny najwyższej oferty jeszcze pozostało, ma być w przeciągu dwóch miesięcy po prawomocnem przybiciu złożone w Sądzie gotówką, a to w dwóch równych ratach; gotówka, na wadyum w Sądzie złożona, może być użytą do uzupełnienia ostatniej raty, jeżeli nabywca wszystkim innym postanowieniom warunków licytacyjnych uczynił zadosyć.

Za wyjątkiem tej części ceny najwyższej oferty, która przedstawia policzone na nią wierzytelności i ciężary, będzie nabywca od dnia udzielonego przybicia płacił od tej ceny odsetki, które razem z odsetkami od rat, na poczet ceny najwyższej oferty w gotówce składanych, przypadają masie rozbiorowej.

Nie wolno wliczać w najwyższą ofertę należności przenośnych, które się płacą za nabycie posiadłości.

Za zgodą egzekwującego wierzyciela, tudzież wierzycieli, na posiadłości prawem zastawu zabezpieczonych, wolno sędziemu, pod względem zaspokojenia ceny najwyższej oferty, postanowić na wniosek co innego, aniżeli wyżej jest przepisaniem.

§. 153.

Nabywcy wolno półrocznie wypowiadać wierzytelności, prawem zastawu zabezpieczone, które na poczet swej najwyższej oferty przyjął, i spłacić je bez względu na istniejące pod tym względem postanowienia umowne, jeżeli wracające się prestacje, które według treści istniejących umów, obok spłat kapitałowych, mają być wierzycielom od tych wierzytelności uiszczane, wszystkie razem wynoszą za rok jeden więcej aniżeli cztery od sta.

Nabywcy służą krótsze terminy wypowiedzenia, jeżeli istniejące umowy krótsze terminy zakreślają.

Relicytacja.**§. 154.**

Jeżeli nabywca nie zapłacił ceny najwyższej oferty w terminie i w sposób przepisany, odbędzie się, na wniosek, relicytacja posiadłości na koszt i niebezpieczeństwo opieszalego nabywcy. Wniosek taki może pochodzić od egzekwującego wierzyciela, od każdego wierzyciela, mającego wierzytelność, na posiadłości prawem zastawu zabezpieczoną, od organów publicznych w §. 172, l. 1 wymienionych i od zobowiązanego.

Relicytacja nie będzie miała miejsca, jeżeli opieszale nabywca, przed upływem czasokresu, jaki biegnie dla rekursu od dozwolenia relicytacji, złoży w Sądzie te zalegające raty ceny najwyższej oferty razem z odsetkami, które w gotowiznie płacić był obowiązany. Z chwilą prawomocności dozwolenia relicytacji staje się licytacja pierwsza bezskuteczna.

Relicytacja odbywa się podług przepisów o licytacji pierwszej, w odpowiedni sposób zastosowanych. Tej powtórnej licytacji służą za podstawę warunki, dla licytacji pierwszej ustanowione, ale z tą odmianą, że w relicytacji najniższa oferta (§. 151) wynosi zawsze połowę wartości szacunkowej posiadłości i jej przynależności.

O terminie dla powtórnej licytacji będą również zawiadomione osoby, na rzecz których dopiero po rozpisaniu licytacji pierwszej prawa i ciężary rzeczowe zostały uzasadnione, lub prawa odkupu i pierwokupu intabulowane.

§. 155.

Opieszale nabywca odpowiada za ubytek w najwyższej ofercie, jaki z relicytacji może wyniknąć, tudzież za koszt relicytacji i za wszelką inną szkodę, jego opieszalnością spowodowaną, a to nie tylko swoim wadyum i ratami, na poczet najwyższej oferty złożonemi, ale też całym swoim majątkiem.

Sąd egzekucyjny, z urzędu i we formie uchwały, ustali ubytek w najwyższej ofercie, tudzież koszt relicytacji; po prawomocności tej uchwały nastąpi w celu ich ściągnięcia egzekucya o tyle, o ile te kwoty nie mogą być zaspokojone z wadyum i z rat, na poczet najwyższej oferty złożonych. Wniosek na egzekucyę może Sądowi egzekucyjnemu przedstawić egzekwujący wierzyciel, a z innych osób każda, którą do ceny kupna odesłano; egzekucya odbywa się na korzyść masy rozbiorowej.

Opieszale nabywca nie ma żadnego prawa do tej kwoty, o jaką najwyższa oferta, w relicytacji uzyskana, wynosi więcej aniżeli najwyższa oferta licytacji pierwszej.

Przejście niebezpieczeństwa, pożytków i ciężarów, tudzież oddanie posiadłości.**§. 156.**

Posiadłość zalicytowana przechodzi na niebezpieczeństwo nabywcy z dniem udzielonego przybicia. Od tego dnia należą do niego wszystkie owoce i dochody z posiadłości. Natomiast ponosi on odtąd ciężary, z własnością nieruchomości połączone, o tyle, o ile one na skutek przeprowadzonego postępowania licytacyjnego nie zgasyły, jakoteż podatki i daniny na cele publiczne, które mają być od posiadłości płacone, niemniej też winien płacić procent od długów, przez wliczenie do ceny najwyższej oferty objętych.

Posiadłość razem ze sprzedaną przynależnością będzie nabywcy oddaną i na jego własność intabulowaną dopiero wtedy, gdy on wypełni wszystkie warunki licytacyjne. Oddanie posiadłości odbędzie się według postanowień §. 349.

§. 157.

Nabywca zwróci pobrane owoce i dochody, jeżeli przybicie zostanie prawomocnie uchylone albo z tej przyczyny stało się bezskutecznem, że Sąd pozwolił na relicytację lub przyjął nadofertę. Jeżeli jednak relicytacja nie była spowodowaną jego opieszałością, wolno mu sobie potrącić podatki i daniny na cele publiczne, w czasie pośrednim opłacone, tudzież koszta, łożone na uzyskanie owoców i dochodów i procent od każdej raty, na poczet najwyższej oferty w Sądzie złożonej, policzony od dnia, w którym odpowiednią ratę w Sądzie zapłacił.

Sąd egzekucyjny nakaze zwrot pobranych owoców i dochodów we formie uchwały, na wniosek jednej z osób, w §. 154, ustęp 1 wymienionych; równocześnie rozporządzi co potrzeba w celu spieniężenia owoców. Przed wydaniem tej uchwały należy wysłuchać poprzedniego nabywcę. Gdy ta uchwała urośnie w moc prawa, wolno egzekwującemu wierzycielowi jakoteż każdej z osób, do ceny kupna odesłanych, prosić Sąd egzekucyjny o egzekucję na majątku poprzedniego nabywcy, którą Sąd na korzyść masy rozbiorowej przeprowadzi.

Powrócone kwoty lub cenę, za zwrócone owoce uzyskaną, weźmie Sąd w swoje przechowanie.

Administracja tymczasowa.**§. 158.**

Jak długo zlicytowana posiadłość nie została oddaną nabywcy, może wierzyciel egzekwujący i każdy wierzyciel, prawem zastawu na posiadłości

zabezpieczony, prosić Sąd egzekucyjny o zaprowadzenie tymczasowej administracji na sprzedanej posiadłości.

Również i nabywcy wolno przedstawić wniosek na zaprowadzenie takiej administracji, a to na terminie licytacyjnym lub później, jeżeli tylko nie dopuścił się zwłoki w dopełnieniu warunków licytacyjnych.

§. 159.

Z powodu administracji tymczasowej należy w tym przypadku postępować w duchu przepisów o administracji przymusowej, ale z następującymi odmianami;

1. zarządcą może być mianowany sam nabywca, jeżeli w danym przypadku nie zachodzą przeciw temu żadne obawy, ani ze względu na osobistość nabywcy ani z innych ważnych przyczyn;

2. wpływ na administrację, jaki wierzyciel egzekwujący ma sobie przyznany, służy w równej mierze wierzycielowi, który po licytacji przedstawił wniosek na zaprowadzenie administracji, jakoteż nabywcy o tyle, o ile on sam nie jest zarządcą, ale ostatniemu jedynie tak długo, dopóki nie poładnie w zwłokę w dopełnieniu warunków licytacyjnych;

3. administracja kończy się z chwilą prawomocnego zastanowienia postępowania licytacyjnego albo z chwilą oddania posiadłości nabywcy (§. 156, ustęp 2); do rozkazu oddania posiadłości nabywcy dołączy Sąd egzekucyjny polecenia, jakich §. 130 wymaga;

4. z przychodów pokrywa się jedynie koszta administracji, a z wydatków, w §. 120, l. 1 do 3 określonych, te, które podczas administracji wypłacić należało; pozostała w ten sposób część intryty składa się w Sądzie i wyda ją nabywcy dopiero po dopełnieniu z jego strony wszystkich warunków licytacyjnych; dochody w Sądzie składane, przypadną masie rozbiorowej, jeżeli prawomocne uchylenie przybicia wcześniej nastąpiło, albo jeżeli przybicie przez to się stało bezskutecznem, że Sąd zezwolił na relicytację albo przyjął nadofertę;

5. Sąd mocen jest mianować, z urzędu lub na wniosek, innego zarządcę w miejsce nabywcy, jeżeli tenże dopuścił się zwłoki w dopełnieniu warunków licytacyjnych albo jeżeli Sąd postanowił odebrać mu administrację z innych ważniejszych przyczyn, w obec których to mu się wydało koniecznem lub wskazanem.

§. 160.

Administracja, zaprowadzona na zasadzie §. 158, potrwa aż do wydania posiadłości nowemu nabywcy, jeżeli Sąd przybicie prawomocnie uchylił

albo jeżeli pozwolił na relicytację lub przyjął nadofertę, która przybicie ubezwładniła. Poprzedniego nabywcę należy uwolnić od administracji. Na jego miejsce może Sąd pod warunkami §. 159, l. 1, zamianować nowego nabywcę zarządcą, jeżeli on sam o to prosić będzie.

§. 161.

Administracja przymusowa, przed terminem licytacyjnym na korzyść jednego z wierzycieli zaprowadzona, nie przerywa się w dniu dokonanego przybicia, lecz przemienia od dnia tego na administrację, na korzyść nabywcy dalej prowadzoną (§§. 158 do 160). Sąd zawiadomi zarządcę o udzieleniu przybicia, z urzędu. Pod warunkami w §. 159, l. 1 opisanymi, wolno Sądowi, na jego miejsce zamianować zarządcą nabywcę, jeżeli on sam o to prosić będzie.

Rozdział dochodów, pochodzących z czasu przed dniem dokonanego przybicia, odbywa się według przepisów §§. 122 do 128; jeżeli Sąd postępowanie licytacyjne zastanowił, zanim ono jeszcze było ukończonem, odbywa się rozdział przychodów bez względu na to, czyli w czasie pośrednim administracja na korzyść nabywcy miała miejsce lub nie.

Ustalenie warunków licytacyjnych.

§. 162.

Jeżeli warunki licytacyjne, ze strony egzekwującego wierzyciela zaproponowane, odpowiadają przepisom prawnym, to je Sąd zatwierdzi, nie odbywając przedtem ustnej rozprawy. Jeżeli zaś egzekwujący wierzyciel przedstawił prawem dozwolony wniosek na ustanowienie warunków odmiennych (§§. 147, 150, 151, 152), rozpisze Sąd egzekucyjny audyencję dla ustalenia warunków licytacyjnych. Na tę audyencję zawezwie Sąd zobowiązanego, egzekwującego wierzyciela, tudzież wszystkie osoby, które według treści znajdujących się w Sądzie wykazów mają prawa i ciężary rzeczowe na posiadłości.

Sąd ustanowi kuratora dla osób, którym według wszelkiego prawdopodobieństwa zawezwanie nie da się w czasie należytych doręczyć lub którym je nadaremnie doręczyć usiłowano, i rozkaże, aby mu zawezwanie wręczonem zostało. Jedna i ta sama osoba może być mianowaną kuratorem kilku osób, jeżeli nie ma obawy, że między nimi zaidzie sprzeczność interesów. Obwieszczenie ustanowienia kuratora za pomocą edyktu może być zaniechanem.

Kurator zastępuje osobę, dla której został mianowany, aż do chwili, gdy osoba sama w Sądzie stanęła lub innego zastępcę Sądowi wymieniła, albo też odpadnie potrzeba dalszego zastępowania jej interesów.

§. 163.

Rozprawa nad warunkami licytacyjnymi powinna być, ile możności, bez odroczeń, na jednej i tej samej audyencji do końca doprowadzoną; podczas tej rozprawy wolno wszystkim zawezwanym osobom wnosić na zmianę zaproponowanych warunków licytacyjnych. Sąd ustali warunki licytacyjne, opierając się na wypadkach tej rozprawy i mając wzgląd na przepisy §§. 147 do 157.

Jeżeli na audyencji, do rozprawy nad warunkami licytacyjnymi rozpisanej, pojawił się wniosek na zastanowienie lub odłożenie postępowania licytacyjnego, to Sąd dopuści do rozprawy nad warunkami licytacyjnymi dopiero po odrzuceniu tej treści wniosku. Ale co do tego, ażali z orzeczeniem o warunkach licytacyjnych aż do prawomocności uchwały odrzucającej czekać należy, postanowi Sąd po rozważeniu wszelkich towarzyszących okoliczności.

Tymczasowe ustalenie stanu biernego.

§. 164.

Do dni ośmiu po otrzymaniu zawiadomienia o dozwolonej licytacji, wolno każdemu wierzycielowi, który dla swej wierzytelności, prawem zastawu zabezpieczonej, ma pierwszeństwo przed prawem żądania zaspokojenia lub przed prawem zastawu wierzyciela egzekucyjnego popierającego, wnieść do Sądu egzekucyjnego na tymczasowe ustalenie wierzytelności i ciężarów, które prawa egzekwującego wierzyciela wyprzedzają (tymczasowe ustalenie stanu biernego).

Sąd wyznaczy dla tego ustalenia audyencję, po dokonaniem ocenieniu, na czas możebnie najbliższy i zawezwie do niej osoby, w §. 162 wymienione. Audyencji tej nie wolno odraczać.

§. 165.

Tymczasowe ustalenie stanu biernego oprze się na ostatnim stanie księgi gruntowej, tudzież na zebranych w Sądzie drogą urzędową wiadomościach i wykazach o obciążeniu posiadłości, tudzież o roszczeniach i prawach, które, o ile to się da przewidzieć, przy rozdziale ceny kupna zostaną uwzględnione. Kto podczas ustnej rozprawy utrzymuje, że daty, w ustaleniu stanu biernego istotne, nie są prawdziwymi, a mianowicie kto zaprzeczył twierdzeniom, odnoszącym się do wartości lub pierwszeństwa roszczeń i ciężarów, jakie przy tej sposobności powinny być uwzględnione, albo też kto z tem występuje, że one już w zupełności lub części zgasły, będzie zniewolony uprawdopodobnić Sądowi te swoje twierdzenia, do dni pięciu po odbytej audyencji, gdyż w razie przeciwnym ustali Sąd stan bierny podług treści aktów wyżej wskazanych i trzymając się zasad, w §. 166 wypowiedzianych.

§. 166.

Ustalając stan bierny tymczasowo, przyjmie Sąd warunkowe wierzytelności za bezwarunkowe, a terminowe za płatne, chyba że z ustnej rozprawy lub z aktów sądowych co innego pod jednym lub drugim względem wynika; roszczenia do wracających się prestacyj przyjmie Sąd w takej wysokości, jaką przedstawia obecna wartość kapitałowa prawa poboru. Do procentujących się wierzytelności należy dodać odsetki za rok zalegające; również do praw poboru wracających się prestacyj dodaje się wartość zategłości w zapadłych prestacyach za rok jeden. Postanowienia te nie obowiązują, jeżeli się pod względem owych zaległości co innego z nastnej rozprawy lub z aktów pokazuje. Hipoteki łączne uależy co do każdej posiadłości uwzględnić w stosunku, w §. 222, ustęp 2 wskazanym; atoli w przypadku, jeżeli wszystkie posiadłości łączną hipoteką obciążone, są na licytację wystawione, nie weźmie Sąd za podstawę tego obliczenia pozostałych resztek mas rozbiorowych, lecz zbadaną wartość szacunkową; natomiast w przypadku, gdy jedynie niektóre z posiadłości, łączną hipoteką objęte, na sprzedaż są wystawione, oprze Sąd to obliczenie na wartości wszystkich posiadłości, łącznie odpowiadających, obliczonej według podatków. Sąd wydobędzie z urzędu daty podatkowe, w tym celu potrzebne.

Wierzytelności, pod względem ilości nieokreślone, należy przyjąć w podanej ilości największej; wierzytelności prenotowane należy jedynie wtedy uwzględnić jeżeli termin do usprawiedliwienia prenotacyj jeszbe nie przeminął albo proces o usprawiedliwienie już wisi.

Przy tymczasowem ustaleniu stanu biernego zostaną pominięte ciężary i prawa, które nabywca bez ich policzenia na najwyższą ofertę objąć jest zniewolony, albo które po przeprowadzonym postępowaniu licytacyjnym w ten sposób będą wykreślone, że żadne prawo żądania odszkodowania nie pozostanie (§. 150).

§. 167.

Uchwałą, tymczasowo stan bierny ustalająca, będzie do dni ośmiu po audyencji, w pisemnem wydaniu, doręczoną wnioskodawcy jakoteż innym osobom, do audyencji zawezwanym. Ustalenie to jest podstawą do ocenienia opozycyi, z tej przyczyny wniesionej, że roszczeniom, prawem zastawu zabezpieczonym, braknie pokrycia (§§. 190 in.); uchwała ta nie obowiązuje w późniejszym rozdziale ceny kupna.

Od tego ustalenia służy rekurs każdej z osób, na audyencję zawezwanych.

Przedkładając rekurs Sądowi rekursowemu, doniesie mu Sąd egzekucyjny, na który dzień ter-

min licytacyjny wyznaczył. Rozstrzygnięcie rekursu musi nadejść do Sądu egzekucyjnego najpóźniej dnia trzeciego przed terminem licytacyjnym; od tego rozstrzygnięcia nie ma żadnego dalszego rekursu.

§. 168.

Tak zobowiązany jakoteż inne osoby, które na audyencji stanęły, odpowiadają wierzycielowi egzekucję popierającemu za szkodę przez to wyrządzoną, że podczas rozprawy świadomie coś nieprawdziwego przedstawiły; prócz tego mocen jest Sąd karać te osoby za pieniactwo.

Po przeprowadzonym postępowaniu licytacyjnym może egzekwujący wierzyciel podać w Sądzie egzekucyjnym wnioski na przyznanie mu wynagrodzenia za szkodę; Sąd ustanowi kwotę wynagrodzenia według swego wolnego przekonania (§. 273 Procedury cywilnej). Po prawomocności tej uchwały wolno egzekwującemu wierzycielowi prosić Sąd o egzekucję przeciwko osobie, do wynagrodzenia szkody obowiązanej.

Termin licytacyjny.

§. 169.

Po ustaleniu warunków licytacyjnych wyznaczy Sąd termin licytacyjny za pomocą publicznego obwieszczenia (Edykt).

Termin ten wyznaczy Sąd, według swego uznania, na czas po jednym miesiącu do dwóch miesięcy. Dozwolenie licytacji a termin licytacyjny musi przegradzać czas co najmniej trzech miesięcy; postanowienie to nie obowiązuje w relicytacji i w licytacji, na skutek odmówienia przybicia powtórzonej (§. 188).

Nie wolno odbywać licytacji przed prawomocnem dozwoleciem teje i przed prawomocnem ustaleniem warunków licytacyjnych.

Rozpisując termin licytacyjny, winien Sąd egzekucyjny, by zapobiedz udaremnieniu tego terminu, uwzględniać te możebnie zachodzące okoliczności, że w chwili rozpisania tego terminu jeszbe nie upłynął czasokres do zaczepiania uchwały, warunki licytacyjne ustalającej, albo że jeszbe wisi rekurs, od tej uchwały wniesiony.

§. 170.

Edykt licytacyjny zawierać będzie:

1. dokładne oznaczenie posiadłości, na licytację wystawionej, tudzież krótkie opisanie przynależności, razem z nią sprzedać się mającej, wzmiankę o wartości posiadłości i jej przynależności, a w przypadkach sprzedaży części posiadłości, także

wzmiankę o wysokości udziału. Prócz tego, jeżeli posiadłość nie jest wpisana do księgi publicznej, należy wymienić obecnego jej posiadacza;

2. czas i miejsce licytacji, tudzież wzmiankę, ile wynosi oferta najniższa;

3. wiadomość, że w oznaczonym Sądzie egzekucyjnym wolno przeglądać warunki licytacyjne i oduoszące się do posiadłości dokumenty, protokoły oszacowania itp.;

4. oznajmienie, że z osób, dla których uzasadnione na tej posiadłości prawa lub ciężary już istnieją lub dla których w ciągu postępowania licytacyjnego one mogą być uzasadnione, jedynie te będą za pomocą osobnych doręczeń o przebiegu dalszego postępowania licytacyjnego zawiadamiane, które mieszkają w okręgu Sądu egzekucyjnego albo wymieniły Sądowi pełnomocnika dla doręczeń, w miejscu siedziby Sądu mieszkającego; do tego doda Sąd dalsze oznajmienie, że wszystkie inne osoby będzie zawiadamiał o przebiegu dalszego postępowania przez wywieszenie obwieszczenia na tablicy sądowej. Ten ostatni przepis nie odnosi się do organów publicznych, w §. 172, l. 1 wymienionych;

5. wezwanie osób, mających tego rodzaju prawa do posiadłości, że w obec tych praw licytacja odbyć się nie może, ażeby je zgłosiły najpóźniej na terminie licytacyjnym, i to zanim się licytacja rozpocznie, ile że w razie przeciwnym nie będzie im więcej wolno poszukiwać tych praw na tej posiadłości.

§. 171.

Wydanie edyktu licytacyjnego należy doręczyć zobowiązanemu, wierzycielowi egzekucję popierającemu i wszystkim osobom, dla których według znajdujących się w Sądzie wykazów istnieją prawa i ciężary rzeczowe, bądź na posiadłości samej bądź na prawach, na tej posiadłości ciążyących, albo też prawa pierwokupu na niej są intabulowane. Jeżeli istnieją prawa zastawu na rzecz częściowych zapisów dłużnych, na posiadacza opiekujących i przez indos przenośnych, a te zapisy wydało przedsiębiorstwo, pod szczególnym nadzorem rządowym zostające, należy okaz edyktu licytacyjnego, dla tego przedsiębiorstwa przeznaczony, doręczyć organowi, do sprawowania nadzoru powołanemu (komisarz rządowy).

Za wyjątkiem wierzycieli z łącznej hipoteki tudzież wierzycieli, mających wierzytelności warunkowe, należy równocześnie wezwać wszystkich innych wierzycieli, mających wierzytelności, na posiadłości prawem zastawu zabezpieczone, aby się najpóźniej dnia ósmego przed licytacją oświadczyli, ażali domagają się zaspokojenia swych wierzytelności drogą zapłaty w gotowiznie, albo też,

uwalniając równocześnie dotychczasowego dłużnika, z tem się zgadzają, aby nabywca dług objął. Sąd im oraz oznajmi, że kto najpóźniej dnia ósmego przed licytacją nie zażąda zapłaty gotówką, o tym Sąd przyjmie, że zgadza się na to, aby nabywca dług objął a dotychczasowy dłużnik został zwolniony; w czasie późniejszym może być żądanie zapłaty gotówką jedynie za zgodą nabywcy uwzględnione.

Prócz tego, jeżeli prawo zastawu jest intabulowane na rzecz wierzytelności, które możebnie pochodzą z udzielonego kredytu, z prowadzenia interesów albo z tytułu ewikycji lub wynagrodzenia szkody, należy wezwać wierzyciela, ażeby najpóźniej na terminie licytacyjnym, ale przed rozpoczęciem aktu licytacji, oświadczył, w jakiej wysokości urosły mu w obec zobowiązanego, z wyżej wspomnianych stosunków prawnych, wierzytelności, które on zarazem dokładnie określić powinien.

Zgłoszenia te i oświadczenia wniesie wierzyciel do Sądu egzekucyjnego, na piśmie lub ustnie do protokołu.

Doręczenie edyktu licytacyjnego odbywa się według przepisów, w doręczeniu skargi obowiązujących. Sąd egzekucyjny połączy zawiadomienie o terminie licytacyjnym z oznajmieniem warunków licytacyjnych, chyba że uznał za stosowne czekać z rozpisaniem terminu licytacyjnego aż do czasu, gdy uchwała, warunki licytacyjne ustalająca, urośnie w moc prawa.

Prócz tego należy termin licytacyjny ogłosić w gminie, gdzie posiadłość na licytację wystawiona się znajduje, według zwyczaju miejscowego.

§ 172.

Okazy edyktu licytacyjnego będą dalej doręczone;

1. organom publicznym, u których podatki, dodatki i inne daniny na cele publiczne, na posiadłość przypadające, są przypisane, i które do ściągania tychże są powołane;

2. komisarzowi rządowemu, do sprawowania nadzoru rządowego ustanowionemu, jeżeli posiadłość jest własnością zjednoczenia, towarzystwa lub stowarzyszenia, pod nadzorem rządowym zostającego, albo jeżeli na korzyść tego rodzaju zjednoczeń, towarzystw lub stowarzyszeń ciąży wierzytelności lub prawa na posiadłości, do sprzedania przeznaczonej;

3. władzy nadzorującej, jeżeli posiadłość jest własnością zakładu publicznego, pod nadzorem rządowym zostającego, albo Wydziałowi kra-

jowemu, jeżeli ona należy do majątku pierwotnego gminy lub powiatu;

4. rządowej władzy administracyjnej pierwszej instancyi, w okręgu urzędowym której posiadłość się znajduje, jeżeli posiadłość jest własnością zakładu, o którym władza administracyjna orzekła, że jest publicznym lub powszechnie użytecznym; jeżeli posiadłość leży na terytorium miasta z własnym statutem, doręczy się edykt krajowej władzy politycznej.

Doręczając edykt licytacyjny organom publicznym, pod l. 1 wskazanym, należy je wezwać, aby się w myśl §. 171, ustęp 2, oświadczyły co do sposobu zaspokojenia podatków, dodatków, należności i innych danin na cele publiczne, które prawem zastawu już są zabezpieczone, a prócz tego najpóźniej na terminie sprzedaży, ale przed licytacją, zgłosiły te podatki, dodatki, należności i inne opłaty na cele publiczne z odsetkami i innymi ubocznymi należnościami, które od posiadłości aż do owej chwili zalegają, ale jeszcze ani przez intabulację ani sposobem zastawniczego opisanie nie są zabezpieczone, co te organa tem pewniej uczynić powinny, ile że w razie przeciwnym te na służące im pierwszeństwo, aż po zupełnym zaspokojeniu egzekwującego wierzyciela, z masy rozbiorowej splecone zostaną.

§. 173.

Sąd egzekucyjny rozkaże z urzędu uwidocznienie rozpisane terminu sprzedaży w księdze publicznej, na wykazie posiadłości, na licytację wystawionej.

Okaz edyktu licytacyjnego (§. 171, ustęp 2 i 3) doręczy się też osobom, na korzyść których przed owem uwidocznieniem weszły do Sądu prośby o intabulację praw i ciężarów rzeczowych albo prawa pierwokupu, chyba że te osoby już otrzymały zawiadomienie o rozpisanej licytacji.

§. 174.

Dla osób, którym doręczenie okazów edyktu prawdopodobnie nie da się skutecznym w czasie właściwym albo w obec których je nadaremnie usiłowano, ustanowi Sąd kuratora i rozkaże wręczyć mu okaz edyktu (§. 162, ustęp 2 i 3).

§. 175.

Najpóźniej dnia czternastego przed terminem sprzedaży ukończy Sąd badanie dokumentów, służących za dowody ogłoszeń i doręczeń, aby się o tem przekonać, ażali jego rozporządzeniom o oznajmieniu i doręczeniu edyktu licytacyjnego zadosyć się stało. Jeżeli spostrzeże braki, nakaze

potrzebne sprostowania i uzupełnienia, tudzież rozporządzi co potrzeba, aby kuratorowie zostali mianowani i w ogóle wszystkiemi tak pokieruje, żeby licytacja mogła się bez żadnej przeszkody odbyć na wyznaczonym terminie.

§. 176.

Zobowiązany winien dozwolić chętnym kupna oglądania posiadłości i jej przynależności, w czasie między ogłoszeniem a odbyciem licytacji.

Na wniosek wyznaczy Sąd do tego oglądania pewne dni i godziny, przyczem ile możności uwzględni stosunki zobowiązanego tudzież okoliczność, aby mimo to gospodarstwo bez przeszkody mogło być prowadzonym. Osobom, przeglądającym warunki licytacyjne i inne dokumenty (§. 170, l. 3), należy oznajmić, kiedy posiadłość jest do oglądnięcia.

§. 177.

Licytacja odbywa się jawnie i z reguły w Sądzie. Na wniosek wolno, z przyczyn ważnych, odbywać ją na miejscu, gdzie się posiadłość znajduje.

Na tym terminie będą w Sądzie wyłożone: obok warunków licytacyjnych, wszystkie dokumenty, odnoszące się do postępowania licytacyjnego, a mianowicie też wyciąg katastralny, poświadczenia opłacanych podatków, protokoły opisanie i ocenienia, jakoteż dokumenty, służące za dowód skutecznych ogłoszeń i doręczeń.

Terminem i licytacją kieruje sędzia, który jest upoważniony rozporządzać co potrzeba, aby panował spokój i porządek, i nie było żadnej zabronionej zмовy, ani też nie wywierano żadnego nacisku, i w ogóle podawanie ofert nie doznawało żadnej przeszkody; w razie potrzeby wolno mu swe rozporządzenia wykonać drogą przymusową, przy pomocy organów bezpieczeństwa. Sędzia rozstrzyga zarzuty i wnioski, z jakimi podczas licytacji wystąpiły osoby udział w niej biorące, co nie uwłacza prawu tych osób do wnoszenia opozycji przeciwko przybiciu w czasie późniejszym.

§. 178.

Na żądanie będą na terminie sprzedaży, po wywołaniu sprawy, odczytane warunki licytacyjne; poczem oznajmi sędzia:

1. ile wynoszą podatki, dodatki, należności i inne daniny na cele publiczne z ubocznymi należnościami, względem których Sąd otrzymał żądanie zapłaty w gotowiznie (§. 172, ustęp ostatni);

2. jakie oświadczenia wnieśli wierzyciele pod względem zaspokojenia swych roszczeń lub objęcia długu ze strony nabywcy (§. 171, ustęp drugi);

3. ile wynoszą wierzytelności, które odpowiedni wierzyciel z powodu istniejącego stosunku kredytowego lub kaucyjnego zgłosił (§. 171, ustęp trzeci).

Następnie udzieli Sąd, na zapytanie, bliższych wyjaśnień o warunkach licytacyjnych, o kwotach wierzytelności, na posiadłości zabezpieczonych, o ciężarach, które nabywca ma objąć, jakoteż o wszelkich innych stosunkach, odnoszących się do posiadłości, na sprzedaż wystawionej, jeżeli o nich można się czego dowiedzieć z aktów. W końcu ogłosi sędzia, w jakim porządku odbędą się licytacje kilku posiadłości jednego i tego samego dłużnika, lub części takich posiadłości, na jednym i tym samym terminie sprzedać się mających.

§. 179.

Następnie wezwie sędzia obecnych do wnoszenia ofert.

Wezwanie to nastąpi dopiero po upływie pół godziny od chwili, do rozpoczęcia terminu oznaczonej.

§. 180.

Zobowiązanemu nie wolno podawać ofert ani we własnym imieniu ani w obcym; co również jest wzbronione sędziemu, terminem kierującemu, protokoliście i wywoławcowi.

Ofertę zastępcy przyjmie Sąd jedynie pod warunkiem, że on upoważnienie do zastępstwa jest w stanie wykazać dokumentem publicznym lub pełnomocnictwem, publicznie zawierzytelniom. Dokumenty te zatrzyma sędzia w aktach. Jeżeli sędzia dowód na to jeszcze przed rozpoczęciem licytacji otrzymał, mocen jest na wniosek i z ważnych przyczyn pozwolić, aby nazwisko mocodawcy dopiero po skończonej licytacji do powszechnej wiadomości podaniem zostało.

Zastępcy zobowiązanego nie mogą być dopuszczeni do licytacji.

Sędzia odrzuca oferty, niezgodne z warunkami licytacyjnymi, a mianowicie też pochodzące od osób, które nie złożyły wadium, w warunkach licytacyjnych przepisanych, mimo że od złożenia tegoż nie zostały uwolnione.

Każdy oferent jest swoją ofertą, którą sędzia, terminem kierujący, przyjął, dopóty związany, dopóki żadna inna osoba nie podała oferty wyższej. Zastanowienie postępowania uwalnia oferenta od tego zobowiązania.

§. 181.

Licytacja ciągnie się tak długo, jak długo wyższe oferty wpływają. Na żądanie jednego lub kilku oferentów wolno sędziemu przyzwolić im krótki czas do namysłu.

Sędzia zamknie licytację, jeżeli mimo dwukrotnego wywołania, nikt przez pięć minut po drugim wezwaniu nie podał oferty wyższej. Sędzia zwróci na to uwagę obecnych.

Przed zamknięciem licytacji oznajmi sędzia, terminem kierujący, ostatnią ofertę po raz wtóry, głosem donośnym. Zamknięcie licytacji musi być ogłoszonym.

§. 182.

Po zamkniętej licytacji pouczy sędzia wszystkie osoby, które brały udział w licytowaniu, jakoteż wszystkie osoby obecne, które o terminie sprzedaży w myśl §§. 171 do 173 powiadomić należało, o tem, z jakich przyczyn wolno udzieleniu przybicia zaoponować, a następnie ich zapyta, czyli i z jakich przyczyn wnoszą opozycję przeciw udzieleniu przybicia. Co się tyczy udzielenia przybicia, to jedynie opozycya, na terminie sprzedaży przeciw niemu wniesiona, może być uwzględnioną. Tak samo ma być pod względem przytoczenia faktów, do ubezwładnienia zgłoszonej opozycji przeznaczonych.

Rozstrzygając sprawę udzielenia przybicia, pominię Sąd oświadczenia, po zamknięciu protokołu licytacyjnego wniesione, tudzież wszelkie zastrzeżenia i niejasne oświadczenia, niemniej też opozycję opartą na okolicznościach, które nie wzruszają praw oponenta.

Udzielenie przybicia.

§. 183.

Jeżeli nie ma opozycji, udzieli sędzia przybicia najlepszemu oferentowi, co do oferty którego uznał, że może być dopuszczoną, zaraz na terminie sprzedaży, we formie uchwały, i natychmiast tę uchwałę ogłosi. Prócz tego należy tę uchwałę doręczyć w pisemnym wydaniu, do dni ośmiu po terminie sprzedaży, zobowiązanemu, wierzycielowi egzekucję popierającemu i najlepszemu oferentowi.

W uchwale, na piśmie wydanej, oznaczy sędzia sprzedaną posiadłość i tę przynależność, która przechodzi na nabywcę, wymieni nabywcę, tudzież oznajmi, na jaką ofertę i pod jakimi warunkami przybicia udzielił. Sędzia nie potrzebuje opisywać przynależności, lecz może się w tej mierze powo-

łać na protokoły opisania i ocenienia, które ma u siebie; nie potrzebuje też podawać warunków przybicia, lecz może się powołać na warunki licytacyjne, sądownie ustalone.

Udzielone przybicie będzie obwieszczone na tablicy sądowej i w księdze publicznej uwidocznione (§. 72 pow. ust. hip.), do dni ośmiu po terminie sprzedaży. Ogłaszając udzielone przybicie, oznajmi Sąd w swem obwieszczeniu wysokość uzyskanej ceny najwyższej oferty, termin, który do wnoszenia nadofert stoi otworem i cenę najniższą, jaką w nadofercie wolno zaofiarować.

Każda osoba, którą o terminie sprzedaży powiadomić należało, może prosić o zamieszczenie tego ogłoszenia na swój koszt w dzienniku krajowym, do urzędowych ogłoszeń przeznaczonym.

Postanowienia ustępów 3 i 4 obowiązują również w tym przypadku, gdy sędzia udzielił przybicia, a wniesioną opozycję równocześnie odrzucił.

§. 184.

Opozycję przeciwko udzieleniu przybicia najlepszemu oferentowi wolno oprzeć, jedynie i wyłącznie, na następujących okolicznościach:

1. że między dniem rozpisania terminu sprzedaży a samym terminem sprzedaży nawet jeden miesiąc nie upłynął;

2. że obwieszczenie terminu sprzedaży nie zawierało tego, co jest przepisane, albo nie odbyło się w sposób prawem postanowiony;

3. że nie powiadomiono o terminie sprzedaży tych wszystkich osób, które o nim zawiadomić należało;

4. że postępowanie licytacyjne, mimo uchwalonego zastanowienia, dalej się odbywało;

5. że podczas licytacji nie przestrzegano postanowień §§. 180 i 181, albo że kogokolwiekbaż z oferentów, w brew ustawie, nie dopuszczono do licytowania;

6. że warunki, pod jakimi najwyższą ofertę podano, nie są zgodne z ustalonymi warunkami licytacyjnymi, albo też w obec tych warunków licytacyjnych nie wolno było Sądowi dopuścić oferty, dla której żądano przybicia;

7. że najlepszemu oferentowi braknie zdolności do zawarcia umowy lub do nabycia posiadłości, na licytację wystawionej, albo że najwyższą ofertę podał zastępca, nienależycie wylegitymowany;

8. że najwyższa oferta nie jest wystarczającą do zupełnego zaspokojenia wierzytelności oponującego wierzyciela razem z jej należnościami ubocznymi, a mianowicie takiej wierzytelności, która

jest prawem zastawu zabezpieczona i idzie przed roszczeniem wierzyciela egzekucję popierającego.

Okoliczności, na uzasadnienie opozycji przytoczone, winne być z urzędu ustalone.

§. 185.

Z reguły rozstrzygnie Sędzia wniesioną opozycję, zaraz na terminie sprzedaży, we formie uchwały.

Jeżeli sędzia z powodu opozycji przybicia odmówił, rozstrzygnie zarazem, po wysłuchaniu tych osób obecnych, których o terminie sprzedaży powiadomić należało, tudzież uwzględniając istotę podniesionego braku, o tem, czy licytacja, ewentualnie po usunięciu zachodzącego braku, ma być natychmiast ponownie podjęta i dalej prowadzona, albo czy do jej przeprowadzenia inny termin rozpiścić wypada. W pierwszym z owych przypadków są oferenci, którzy brali udział w licytacji już zamkniętej, o tyle związani ofertami poprzednio wniesionymi a żadną wyższą ofertą nie obalonemi, o ile temu nie sprzeciwiają się okoliczności, na których zasada się opozycya, za usprawiedliwioną uznana.

Jeżeli wniesiona opozycya nie może być zaraz na terminie sprzedaży rozstrzygnięta, będzie uchwałą opozycję rozstrzygająca, do dni ośmiu po terminie sprzedaży, w pisemnem wydaniu następującym osobom doręczoną: najlepszemu oferentowi, egzekwującemu wierzycielowi, zobowiązanemu, jakoteż wszystkim osobom, w danym przypadku do rekursu uprawnionym (§. 183, ustęp 2).

§. 186.

Sąd odmówi przybicia, jeżeli wniesiono uzasadnioną opozycję albo jeden z braków, w § 184, l. 2, 3, 4, 6 i 7 przytoczonych, w inny sposób na jaw wyszedł.

Sąd nie odmówi przybicia z przyczyny, że zachodzi okoliczność, w §. 184, l. 3 podniesiona, jeżeli wymienione tam osoby, mimo że nie otrzymały zawezwań, na terminie sprzedaży stanęły, lub na termin wystąpiły zastępców. Mimo wniesionej opozycji, nie będzie sędzia zważał na to, że nie ma wadyum, jakie prawo przepisuje, albo też braknie dowodów upoważnienia do zastępstwa lub pełnomocnictwa, jeżeli braki te jeszcze przed orzeczeniem przybicia zostały usunięte, a to przez dodatkowe złożenie lub uzupełnienie zabezpieczenia albo przez późniejsze przedłożenie dokumentów, w §. 180 określonych.

Odmówienie przybicia należy uwidocznnić w księdze publicznej. Uwaga taka ma ten skutek, że w razie uchylenia odpowiedniej uchwały w instancji wyższej, skutki uwidocznienia licytacji (§ 72

pow. ust. hip.) będą się odnosiły do chwili, w której odmówienie przybicia zostało uwidocznionem.

§. 187.

Uchwałę przybicia udzielającą wolno jedynie tym osobom zaczepiać rekuresem, które były obecne na terminie sprzedaży i których należało zapytać, ażali opozycję wnieść zamierzają. Wolno zaczepiać tę uchwałę, albo na zasadzie jednej z okoliczności, w §. 184 przytoczonych, albo z następujących dalszych przyczyn: że przybicie nie zgadza się z treścią protokołu terminu sprzedaży lub z innymi aktami, które Sąd, rozstrzygając sprawę przybicia, z mocy przepisów niniejszej ustawy uwzględnić powinien, albo że najwyżej za oferta odnosi się do innego gruntu. Z powodu braków, w §. 184 przytoczonych, są jedynie te osoby do wniesienia rekursu upoważnione, które z powodu tych samych braków, na terminie sprzedaży, bezskutecznie oponowały.

Kogo Sąd jako nabywcę wymienił, ten może udzielone przybicie także i w tym przypadku zaczepić, jeżeli mu Sąd przybicia nie powinien był wcale udzielić albo też winien był udzielić go pod innymi warunkami aniżeli określonymi w uchwale o przybiciu, na piśmie wydanej.

Rekurs od uchwały, którą Sąd przybicia odmówił, wolno oprzeć jedynie na tem, że ta odmowa nie zgadza się z protokołem terminu sprzedaży lub z innymi aktami, które Sąd, rozstrzygając sprawę przybicia, z mocy przepisów niniejszej ustawy uwzględnić powinien albo że nie ma żadnej takiej przyczyny odmówienia, jaką niniejsza ustawa opisuje. Nie ma w tym przypadku prawa wnoszenia rekursu osoba, która na terminie sprzedaży udzieleniu przybicia zaoponowała.

O załatwieniu rekursu zawiadomi Sąd najlepszego oferenta, egzekwującego wierzyciela i zobowiązanego, chociażby z ich strony nie było żadnego zażalenia.

Sąd pierwszej instancji wyda z urzędu dalsze rozporządzenia, z powodu zapadłego rozstrzygnięcia rekursu potrzebne.

§. 188.

Skoro uchwała, przybicia odmawiająca, urośnie w moc prawa, zwróci Sąd najlepszemu oferentowi, na jego żądanie, zabezpieczenie przezeń złożone; w przypadku zaś §. 148, ustęp 2, uchyli Sąd zakaz, przeciwko najlepszemu oferentowi wydany i wykreślenie odpowiedniej tabularnej uwagi rozkaże.

Na wniosek egzekwującego wierzyciela rozpisać Sąd nowy termin do sprzedaży, jeżeli ponowna licytacja może być dozwolona. Wszelako wniosek ten musi być w ciągu jednego miesiąca po prawo-

mocnem odmówieniu przybicia w Sądzie egzekucyjnym podany, gdyż w razie przeciwnym Sąd, na wniosek zobowiązanego, postępowanie licytacyjne zastanowi; to będzie miało ten skutek, że wierzycielowi przed upływem roku nie będzie wolno z powodu tej samej wykonalnej wierzytelności prosić o powtórna licytację posiadłości, egzekucyi podanej. Sąd oznajmi rzeczzone następstwa prawne wierzycielowi, egzekucję popierającemu, gdy go o odmówieniu przybicia zawiadomi.

Rozpisując powtórnie termin do sprzedaży, przestrzeżać będzie Sąd przepisów o wyznaczeniu i oznajmieniu pierwszego terminu sprzedaży, i przeprowadzi na nim licytację na podstawie warunków, dla poprzedniego terminu ustalonych. Postanowienie §. 170, l. 4 obowiązuje także co do oznajmienia terminu powtórnej sprzedaży.

Sąd zastanowi postępowanie licytacyjne, jeżeli licytacja nie da się powtórzyć po prawomocnem odmówieniu przybicia.

§. 189.

Prawa nabywcy, prawomocnie udzielonem przybiciem nabyte, nie mogą być z tej przyczyny zaczepione, że tytuł egzekucyjny, na którym dozwolenie licytacji się opiera, już został uchylony albo później uchylonym zostanie.

Nabywca nie ma prawa żądania ewikcyi z powodu, że warunki licytacyjne lub akta, jemu przed licytacją udzielone, zawierały mylne daty o posiadłości, na licytację wystawionej, lub o przynależności tejże.

Odrębne postanowienia o opozycji z powodu braku pokrycia dla roszczeń, prawem zastawu zabezpieczonych.

§. 190.

Jeżeli Sąd na zasadzie wniosku, po myśli §. 164 uczynionego, stan bierny tymczasowo ustalił, wolno z podanej w §. 184, l. 8 przyczyny, wnieść opozycję każdemu wierzycielowi, który dla swej wierzytelności, prawem zastawu zabezpieczonej, ma pierwszeństwo przed prawem żądania zaspokojenia lub prawem zastawu, jakie służy wierzycielowi egzekucję popierającemu.

W razie, gdy kilku wierzycieli popiera postępowanie licytacyjne, służy opozycja jedynie wierzycielom, którzy pod względem swych wierzytelności, prawem zastawu zabezpieczonych, idą przed tym z wierzycieli egzekwujących, który ma najlepsze pierwszeństwo.

W obec relicytacyi nie ma opozycyi z powodu, że braknie pokrycia roszczeniom, prawem zastawu zabezpieczonym (§. 184, l. 8).

§. 191.

By się przekonać, czyli wierzyciel, przybicu oponujący, znajdzie w cenie najwyższej oferty zupełne pokrycie dla swej wierzytelności, przyjmie Sąd za podstawę odpowiedniego obliczenia taki stan bierny, jaki tymczasowo ustalił (§§ 167 i 206), uwzględniając zarazem podatki, dodatki, należitościami ubocznymi, które do terminu sprzedaży zgłoszono, ewentualnie także zmiany, które później nastąpiły i do księgi gruntowej wpisane zostały.

Opozycja, po myśli §. 184, l. 8 założona, będzie zawsze natychmiast na terminie sprzedaży rozstrzygnięta.

W powyższym przypadku nie wolno zaczepiać rozstrzygnięcia, w sprawie przybicia zapadłego, z tej przyczyny, że sędzia opozycję uwzględnił lub odrzucił.

§. 192.

Opozycja upada, jeżeli najlepszy oferent albo ten, co zaraz po nim na terminie sprzedaży najlepszą wniósł ofertę, natychmiast na terminie oświadczył gotowość nabycia posiadłości za cenę najwyższej oferty z dodaniem do niej kwoty, do zupełnego zaspokojenia wierzyciela oponującego jeszcze brakującej. Jeżeli obydwie te osoby z taką propozycją wystąpiły, otrzyma przybicie najlepszy oferent.

§. 193.

Jeżeli Sąd z powodu wniesionej opozycyi przybicia odmówił, to zastanowi postępowanie licytacyjne z urzędu, gdy ta jego uchwała urośnie w moc prawa. W takim przypadku nie ma wierzyciel egzekwujący żadnego roszczenia do zwrotu kosztów postępowania licytacyjnego; jeżeli jest więcej wierzycieli, to oni ponoszą koszta w stosunku do swych wierzytelności.

Protokół terminu sprzedaży.

§. 194.

Protokół, na terminie sprzedaży spisany, zawierać będzie:

1. wymienienie sędziego, protokolisty i tych osób obecnych, które o terminie sprzedaży uwiadomić należało;

2. wzmiankę o czasie, kiedy się termin rozpoczął, kiedy sędzia wezwał do podania ofert i kiedy licytacja została zamknięta;

3. wymienienie oferentów tudzież wzmiankę o tem, jakie złożyli zabezpieczenie;

4. wszystkie oferty na terminie podane, które sędzia przyjął lub odrzucił;

5. rozstrzygnięcie co do przybicia, na terminie ogłoszone;

6. w razie wniesienia opozycyi przeciwko udzieleniu przybicia, wymienienie oponentów, określenie przyczyn, na uzasadnienie opozycyi przytoczonych, przedstawione dowody i stan sprawy, wynikający z oświadczeń osób, w opozycyi udział biorących;

7. wzmiankę, że oferentom zwrócono wadyum.

Protokół podpiszą osoby, które miały udział w akcie licytacji jako oferenci albo które przybicu zaoponowały. Odmówienie podpisu należy dokumentnie stwierdzić na dodatku do protokołu, wymieniając powody, na to przytoczone.

Najlepszy oferent podpisze również i warunki licytacyjne, które mu Sąd przedłoży.

Nadoferta.

§. 195.

Jeżeli najwyższa oferta, dla której Sąd udzielił przybicia, nie dosięga trzech czwartych wartości szacunkowej posiadłości i jej przynależności, może być licytacja za pomocą nadoferty ubezwładniona.

Sąd uwzględni nadofertę, jeżeli co do osoby nadoferenta nie zachodzi żadna przeszkoda w licytowaniu na terminie sprzedaży i jeżeli on oświadczy gotowość zapłacenia ceny, która przynajmniej o jedną czwartą poprzednią najwyższą ofertę przewyższa, tudzież gdy przyrzeknie dopełnić warunków licytacyjnych, dla poprzedniej licytacji ustalonych.

§. 196.

Nadofertę wnosi się do dni czternastu od oznajmienia o udzieleniu przybicia (§. 183, ustępy 3 i 5) do Sądu egzekucyjnego. Równocześnie należy Sądowi wykazać, że nadoferent czwartą część ofiarowanej ceny kupna w ten sposób zabezpieczył, że w Sądzie lub u notaryusza złożył gotówkę lub austriackie papiery wartościowe, do sądowego zabezpieczenia przydatne.

Wniesione nadoferty cofnąć nie wolno.

§. 197.

O każdej nadofercie należy uwiadomić nabywcę, któremu wolno podaną nadofertę przez to ubezwładnić, że skoro otrzymał wiadomość o ostatniej nadofercie, jaka w terminie do Sądu weszła, do trzech dni oświadczy, iż swą najwyższą ofertę, aż do kwoty najwyższej nadoferty podwyższa.

Oświadczenie to zezna on w Sądzie egzekucyjnym na piśmie lub do protokołu; nie wolno mu więcej oświadczenia swego cofnąć od chwili, gdy odpowiednie pismo jego weszło do Sądu egzekucyjnego albo też protokół został zamknięty.

§. 198.

Po upływie czasokresu, jaki nabywca miał dla owego oświadczenia, poweźmie Sąd egzekucyjny uchwałę co do przyjęcia nadeszłych nadofert. Sąd odrzuci wszystkie nadoferty, jeżeli nabywca najwyższą ofertę po myśli §. 197 podwyższył. Po za tym przypadkiem dopuści Sąd do kupna tego z pomiędzy kilku nadofertów, który najwyższą cenę ofiarował; jeżeli wszystkie nadoferty są równe, przyjmie Sąd tę, która inne wyprzedziła.

Sąd zawiadomi o swem rozstrzygnięciu nabywcę, nadofertów, egzekwującego wierzyciela, zobowiązanego, jakoteż wszystkie osoby, które wniosły rekurs od przybicia, przed nadejściem nadoferty udzielonego; osobom tym wolno rozstrzygnięcie sądowe zacząć rekuresem. Co się tyczy osób, które od udzielenia przybicia rekurowały, to jeżeli nie zaczęły uchwały sądowej, nadofertę przyjmującej, Sąd co do nich przyjmie, że od rekursu odstąpiły.

§. 199.

Z chwilą prawomocności uchwały, nadofertę przyjmującej, staje się poprzednia licytacja bezskuteczną. Sąd z urzędu uchyli dawniejsze przybicie i udzieli go nadofertowi. Uchwałę tę doręczy Sąd, do dni ośmiu po prawomocnem przyjęciu nadoferty, w pisemnem wydaniu (§. 183, ustęp 2), nadofertowi, którego nadofertę przyjął, zobowiązanemu, egzekwującemu wierzycielowi i poprzedniemu nabywcy. W tym samym terminie będzie ogłoszenie o udzielonem przybiciu na tablicy sądowej wywieszonem i w księdze publicznej uwidocznionem; to ostatnie ma taki sam skutek jak uwidocznienie licytacji (§ 72 pow. ust. hip.). Nie ma w tym przypadku dalszej nadoferty w obec uchwały, przybicia udzielającej.

Po przyjęciu nadoferty poczytuje się nadoferta, od dnia udzielonego mu przybicia, za nabywcę, który odtąd powinien wypełniać wszystkie obowiązki, jakie przepisy niniejszej ustawy i warunki licytacyjne na nabywcę wkładają, ale też ma on od tegoż dnia prawo do wszelkich użytków, jakie według treści przepisów niniejszej ustawy lub warunków licytacyjnych należą się nabywcy od dnia udzielonego przybicia.

Sąd zwróci poprzedniemu nabywcy wadium, które tenże w Sądzie złożył, razem z narostem odsetkami, tudzież raty, na poczet najwyższej oferty przezeń złożone, razem z odsetkami, jakie one przy-

niosły, niemniej też zwróci Sąd pieniądze i wartości, złożone przez nadofertów, których nie dopuścił do kupna; z wierzytelnościami hipotecznymi, które służą jako wadium, postąpi Sąd podług przepisu §. 188, ustęp 1.

Administracya tymczasowa posiadłości, w myśl §. 158 dozwolona, odbywa się, poczynawszy od udzielonego przybicia, na korzyść nadoferta. Jeżeli posiadłość już została nabywcy oddaną, nakaze Sąd z urzędu tymczasową administracyę teje (§. 159 i n.).

Zastanowienie i odłożenie postępowania licytacyjnego.

§. 200.

Prócz przypadków, w niniejszej ustawie opisanych, orzeknie Sąd, we formie uchwały, zastanowienie postępowania licytacyjnego, jeszcze w następujących przypadkach:

1. jeżeli osoba trzecia, dając zarazem odpowiednie zabezpieczenie, objawi chęć objęcia posiadłości za cenę, która szacunek teje przynajmniej o jedną czwartą przewyższa, a zarazem oświadczy gotowość objęcia wszystkich obciążeń, które przy ustanowieniu wartości szacunkowej z tej przyczyny uwzględniono, że one nadal istnieć mają, a to bez wliczenia tychże do ofiarowanej ceny, tudzież przyjmie na siebie wszelkie koszta, jakieby miały spaść na zobowiązanego; jednakowoż muszą się jeszcze na taką propozycyę zgodzić te osoby, do ceny najwyższej oferty odesłane, które stanęły do rozprawy nad tą propozycyą i co do roszczenia których nie jest rzeczą pewną, że je cena objęcia w zupełności pokrywa; opozycya zobowiązanego nie stoi na przeszkodzie sądowemu przyjęciu wniosku; ale Sąd winien zobowiązanego przed swem rozstrzygnięciem przesłuchać; rozdział ceny objęcia, jakoteż tabularne wpisy i wykreślenia, na skutek tego rodzaju objęcia skutecznić się mające, nastąpią według przepisów §§. 209 do 237;

2. jeżeli który z wierzycieli zastawnych zapłaci wykonalną wierzytelność, na rzecz której licytacji dozwolono, a zarazem zwróci wszystkie koszta, jakie na zobowiązanego spadają i w Sądzie wniosek uczyni na zastanowienie licytacji; tej treści wniosek może też wyjść od egzekwującego wierzyciela, który spłacił wierzytelności wszystkich innych wierzycieli egzekwujących i zwrócił koszta, na zobowiązanego spadające;

3. jeżeli egzekwujący wierzyciel przed rozpoczętą licytacją od dalszej egzekucyi odstąpił; co się tyczy wykonalnej wierzytelności egzekwującego wierzyciela, to w tym przypadku nie wolno na rzecz teje prosić o nową licytację przez pół roku po zastanowieniu poprzedniej;

4. jeżeli zobowiązany przed rozpoczętą licytacją ofiarował wszystkim egzekwującym wierzy-

cielom całkowite zaspokojenie ich wierzytelności wykonalnych razem z ubocznymi należnościami, i zapłatę kosztów postępowania licytacyjnego, dotąd narosłych, tudzież wyliczył kwotę na to wszystko wystarczającą do rąk sędziego, terminem sprzedaży kierującego, albo też złożył ją w Sądzie i prosił o zastanowienie egzekucyi; o ile kosztu postępowania licytacyjnego nie są jeszcze oznaczone, o tyle należy w celu ich zabezpieczenia, wypłacić sędziemu kwotę, jaką on ustanowi.

§. 201.

Zamiast postępowania licytacyjnego mocen jest Sąd, na wniosek zobowiązanego, uchwalić na rzecz wykonalnej wierzytelności egzekwującego wierzyciela zaprowadzenie administracyi przymusowej posiadłości i postępowanie licytacyjne odłożyć, jeżeli przeciętna nadwyżka w rocznych przychodach, której z gospodarstwa na sprzedać się mającej posiadłości spodziewać się wolno, może wystarczyć na pokrycie anuitetów lub innych spłat na umorzenie kapitału razem z bieżącymi odsetkami, jakie przy zawarciu stosunku dłużnego albo później między wierzycielem a dłużnikiem zostały dodatkowo umówione.

To samo stać się może na wniosek zobowiązanego, jeżeli wprawdzie terminowa spłata wierzytelności wykonalnej nie była umówioną, ale są widoki, że wierzytelność ta razem z należnościami ubocznymi ze spodziewanych nadwyżek w przychodach w ciągu roku umorzona zostanie,

§ 202.

Wnioski na odłożenie postępowania licytacyjnego, oparte na §. 201, winny być, pod ich wyłączeniem, podane Sądowi do dni czternastu po zawiadomieniu zobowiązanego o dozwolonej licytacji. Sąd bez dalszego postępowania odrzuci wnioski na zastanowienie, według §. 200, l. 1 uczynione, które weszły do Sądu później aniżeli przynajmniej dnia ósmego przed rozpisaniem terminu sprzedaży.

Jeżeli w chwili, gdy podano wniosek na zastanowienie lub odłożenie, ocenienie jeszcze nie miało miejsca, a Sąd przewiduje, że kosztu na to wyłożone będą daremnymi, wolno mu, by temu zapobiedz, na wniosek lub z urzędu rozkazać, że na razie, aż do rozstrzygnięcia powyższego wniosku, nie odbędzie się żadne ocenienie.

§. 203.

Do ustnej rozprawy nad wnioskiem na zastanowienie, po myśli §. 200, l. 1 i 2, lub nad wnioskiem na odłożenie po myśli §. 201 przedstawionym, zawezwie Sąd wnioskodawcę, zobowiązanego, egzekwującego wierzyciela jakoteż wszystkie te osoby, do ceny najwyższej oferty odesłane, na prawa lub

roszczenia których może w danym składzie rzeczy oddziałać rozstrzygnięcie, na ten wniosek zapaść mające. W razie odrzucenia tego wniosku, poniesie wnioskodawca kosztu rozprawy i dochodzeń, które z powodu jego wniosku stały się koniecznymi.

Wnioski na zastanowienie, po myśli §. 200, l. 3 i 4, uczynione, rozstrzyga Sąd bez ustnej rozprawy.

§. 204.

Jeżeli się pojawił wniosek na objęcie posiadłości (§. 200, l. 1), zastanowi Sąd licytację posiadłości, której ten wniosek się tyczy, jak tylko wnioskodawca złożył zabezpieczenie, które Sąd za wystarczające uznał. Jeżeli wnioskodawca, gdy już Sąd wniosek jego przyjął, dopuszcza się zwłoki w płaceniu ceny objęcia i kosztów, to złożone przezeń zabezpieczenie przepada na korzyść masy zbiorowej, obok czego pozostaną w mocy wszelkie roszczenia, jakie z objęcia, na które Sąd już zezwolił, w obec wnioskodawcy wynikają. Pod względem ściągnięcia ceny objęcia z odsetkami, obowiązują postanowienia §. 155, ustępu 2.

Po sądowym przyzwoleniu na objęcie i po wypłaceniu ceny objęcia z ubocznymi należnościami, zastanowi Sąd postępowanie licytacyjne. W razie zwłoki w płaceniu ceny objęcia podejmie Sąd odłożone postępowanie licytacyjne, na wniosek lub z urzędu.

§. 205.

Obok zobowiązanego, uwiadomi Sąd o każdym zastanowieniu lub odłożeniu postępowania licytacyjnego, wierzyciela egzekucję popierającego, organa publiczne, w §. 172, l. 1 wymienione, jakoteż wszystkie inne osoby, które z mocy przepisów niniejszej ustawy każdym razem o wydarzeniach, w ciągu postępowania licytacyjnego zaszłych, sposobem doręczenia pisemnej uchwały uwiadamiać należy, a to każdą z osobna. Równocześnie oznajmi Sąd egzekwującemu wierzycielowi, na rzecz którego wdrożenie postępowania licytacyjnego w księdze publicznej uwidocznił (§. 134), że mu służą upoważnienia, w §. 208 opisane, tudzież w jakim terminie on te upoważnienia wykonać powinien.

Prócz tego, należy po obwieszczeniu terminu sprzedaży, ogłosić publicznie zastanowienie lub odłożenie w ten sam sposób jak rozpisany termin sprzedaży.

§. 206.

Jeżeli zastanowienie lub odłożenie nastąpiło z przyczyny, która w obec wierzycieli postępowanie licytacyjne popierających nie jest w równej mierze

skuteczną (§§. 35 do 37, 39, 40, 145, 188, 200, l. 3, 201), to Sąd w udzielonej uchwale, zastanowienie lub odłożenie orzekającej, zawezwie wszystkich innych wierzycieli egzekwujących, aby do dni czternastu oznajmili, że postępowanie licytacyjne dalej prowadzić będą, a to tem pewniej, ile że w razie przeciwnym poniosą skutki prawne, w szczególności przypadku do zastanowienia lub odłożenia przywiązane.

Jeżeli w obec tego, że się jeden z wierzycieli egzekwujących usunął, dokonane ustalenie stanu biernego już nie zawiera tych wszystkich wierzycieli i ciężarów, które idą przed wierzycielem egzekwującym, obecnie w najlepszym pierwszeństwie zostającym, to Sąd egzekucyjny ustali brakujące pożyczki wcześniej przed terminem sprzedaży, z urzędu. Uzupelnienie to, we formie uchwały wydać się mające, przeprowadzi Sąd, trzymając się przepisów §§. 165 i 166, na podstawie przesłuchania zobowiązanego, egzekwującego wierzyciela i tych osób uprawnionych, które ze swojemi roszczeniami i prawami idą przed tym wierzycielem, a nadto mają takie roszczenia i prawa, które w poprzednim ustaleniu stanu biernego nie zostały uwzględnione.

Od tej uchwały nie ma rekursu. Wolno jednak egzekwującemu wierzycielowi odmówienie przybicia zacząć rekuresem, jeżeli ono się opiera na opozycji po myśli §. 184, l. 8 wniesionej, a stan bierny, z powodu naruszenia przepisów §§. 165 i 166, jakie się podczas uzupełnienia tegoż zdarzyło, został za wysoko obliczony,

§. 207.

Po upływie dni czternastu, licząc od prawomocnego zastanowienia postępowania licytacyjnego, rozkaże Sąd wykreślenie wszelkich tabularnych uwag, dotyczących się tegoż postępowania licytacyjnego, z urzędu. O prawomocnem zastanowieniu zawiadomi Sąd również zarządcę posiadłości, na mocy §§. 158 lub 199 ustanowionego.

Jeżeli Sąd zastanowił postępowanie licytacyjne tylko ze względu na jednego lub niektórych wierzycieli, ale równocześnie na korzyść innych wierzycieli dalsze tegoż prowadzenie zarządził, należy wykreślić jedynie uwagi tabularne, uskutecznione na korzyść wierzyciela, który się z postępowania licytacyjnego usunął.

§. 208.

W ciągu terminu, w §. 207, ustęp 1 przepisanego, wolno wszystkim wierzycielom, na rzecz których wdrożenie postępowania licytacyjnego w księdze publicznej uwidoczniło (§. 134), prosić Sąd egzekucyjny dla swych wykonalnych wierzycieli o intabulację prawa zastawu w stanie bier-

nym posiadłości egzekucyi poddanej, a to ze stopniem hipotecznym, odpowiadającym owemu uwidocznieniu.

Sąd dozwoli intabulacji tudzież ją wykona, trzymając się postanowień powszechnej Ustawy hipotecznej z dnia 25. lipca 1871, Dz. u p. Nr. 95, ale z odmianą, w §. 88, l. 2, niniejszej ustawy przepisanej. Intabulacja ta będzie wykonaną, mimo że zobowiązany tymczasem posiadłość pozbył lub obciążył.

Natomiast nie może być uwzględniony wniosek, w myśl ustępu 1 uczyniony, jeżeli zastanowienie postępowania licytacyjnego z tej przyczyny miało miejsce, że egzekucya na rzecz wierzyciela, o którą się rozchodzi, w ogóle nie jest dopuszczoną, że tytuł egzekucyjny został prawomocnie uchylony lub za bezskuteczny uznany, albo że wyegzekwować się mające roszczenie już zostało wyrównane lub wierzycielowi prawomocnie odmówione.

Kozdział ceny najwyższej oferty.

§. 209.

Najpóźniej po całkowitem spłaceniu ceny najwyższej oferty, rozpisze Sąd audyencyę do rozprawy nad jej rozdziałem, a to na wnioski lub z urzędu. Obok nabywcy służy prawo do przedstawienia odpowiedniego wniosku wszystkim tym osobom, którym z mocy §. 154 wolno prosić o relicytację posiadłości.

Obok zobowiązanego i organów publicznych, w §. 172, l. 1 wymienionych, zawezwie Sąd do tej audyencyi egzekwującego wierzyciela i wszystkie osoby, dla których, według treści odpowiednich wyroków, w Sądzie się znajdujących, istnieją prawa i ciężary rzeczowe na samej posiadłości sprzedanej albo na ciężających na niej prawach.

Nabywcę zawiadomi Sąd o rozpisanej audyencyi z tym dodatkiem, że mu wolno brać w niej udział.

Prócz tego będzie ogłoszenie rozpisanej audyencyi wywieszane na tablicy sądowej. To obwieszczenie sądowe a dzień audyencyi powinien przegradzać czas, co najmniej czternastodniowy.

§. 210.

Wydając zawezwania do osób, które ze swojemi roszczeniami do ceny najwyższej oferty odeślane zostały, wezwie ich Sąd zarazem, ażeby swe roszczenia w kapitale, procencie, wracających się prestacjach, kosztach i innych ubocznych należnościach, zgłosiły przed audyencyą, albo podczas tejże, tudzież najpóźniej na audyencyi przedłożyły dokumenty, wykazujące owe roszczenia, jeżeli tych dokumentów jeszcze nie ma w Sądzie, w pierwopisie lub w odpisach wierzycielnych, gdyż w razie przeciwnym mogą być te roszczenia przy rozdziale

jedynie o tyle uwzględnione, o ile wynika z księgi publicznej, z aktów zajęcia i z innych aktów egzekucyjnych, że one prawnie istnieją i już powinny być zaspokojone.

§. 211.

Co się tyczy służebności, wymowy i innych ciężarów rzeczowych, intabulowanych praw najmu lub dzierżawy, tudzież innych praw i ciężarów, jeżeli obowiązek nabywcy do objęcia tychże ani w warunkach licytacyjnych ani też w rezultatach licytacji nie jest uzasadniony, to należy koniecznie oznaczyć kwotę, stanowiącą wynagrodzenie, za to żądane, że te prawa i ciężary nie zostały przekazane na cenę kupna; co się zaś dalej tyczy istniejącego zabezpieczenia zastawniczego dla wierzytelności, z udzielonego kredytu, ze sprawowania objętych interesów albo z tytułu ewikcji lub wynagrodzenia szkody możebnie powstałych, to należy oznaczyć kwotę, w celu ich zaspokojenia zażądaną, chyba że się to już przedtem stało dla użytku na terminie sprzedaży.

Kto oświadczy gotowość porzucenia swego zabezpieczonego roszczenia do renty lub innych wracających się prestacji i zapłat za oznaczoną kwotę kapitałową, winien oznajmić, ile za to w kapitale żąda.

Jeżeli sprzedana posiadłość nie jest przyjętą do księgi publicznej, oświadczą wierzyciele zastawni, jakie pierwszeństwo służy prawom zastawu, na które się powołują, i oznaczą chwilę, od której prawa tego dla siebie żądają; to się również odnosi do terytoriów, gdzie się księgi ingrosacyjne prowadzą.

Uzupełnienie zgłoszeń po zamkniętej audyencji działowej jest wzbronione.

§. 212.

Na audyencji rozprawiają osoby, które w Sądzie stanęły, nad roszczeniami, które przy rozdziale ceny najwyższej oferty mają być uwzględnione, tudzież nad porządkiem, w jakim ich roszczenia winny być zaspokojone. Jeżeli zobowiązany do audyencji się stawił, to na żądanie Sądu lub osób obecnych, powinien dawać wszelkie wyjaśnienia, potrzebne do zbadania roszczeń, z ceny najwyższej oferty pokryć się mających, pod względem ich rzetelności i pierwszeństwa.

Nie ma rozprawy nad roszczeniami, które z kolei nawet w tym przypadku nie będą z uzyskanej ceny sprzedaży zaspokojone, gdy odpadną poprzedzające je roszczenia zaprzeczone.

Jeżeli rozprawa nie da się jednego dnia ukończyć, naznaczy Sąd dalszy jej ciąg na jeden z dni najbliższych, i przerywając rozprawę, zaraz to obecnym oznajmi. Nie ma potrzeby powtórnego zawezwania osób, w §. 209 wymienionych.

§. 213.

Wszystkie osoby uprawnione, a na audyencji obecne, któreby, po odpadnięciu jakiego zaprzeczonego prawa, mogły dla swych roszczeń zaspokojenie z ceny kupna otrzymać, mają prawo założenia opozycji przeciw uwzględnieniu roszczeń, które zostały zgłoszone, albo które księgi publiczne, protokoły zajęcia lub inne akty egzekucyjne wykazują, tudzież przeciwko wysokości kwot, w kapitale lub w należnościach ubocznych żądanych, niemniej wolno im zaoponować pierwszeństwu, dla szczegółowych roszczeń żądanemu; pod tymi samymi warunkami służy opozycya zarówno też wierzycielom, mającym podzastawy. Zobowiązanemu wolno jedynie zaoponować uwzględnieniu roszczeń, które nie mają tytułu egzekucyjnego.

Sędzia, rozprawą kierujący, powinien w obec założonej opozycji ile możliwości starać się doprowadzić do porozumienia. Jeżeli ono do skutku nie przyjdzie, będzie sędzia dążył do tego, aby wszystkie okoliczności, od których rozstrzygnięcie sądowe zależy, zostały wyjaśnione za pomocą przesłuchania osób, odpowiednią opozycją dotkniętych.

Protokół audyencji będzie zawierał treść oświadczeń uczestników o tyle, o ile ona na rozdział istotnie wpłynąć może.

§. 214.

Uwzględniając wyniki tej rozprawy, uchwali Sąd rozdział na podstawie uczynionych zgłoszeń, aktów postępowania licytacyjnego i wyciągów tabularnych, uzupełnionych aż do dnia, w którym przybicie zostało w księdze uwidocznione.

Jeżeli w jakim szczegółowym przypadku między uprawnionymi osobami interesowanymi stanęło porozumienie, postanowi Sąd taki rozdział, jaki odpowiada treści tego układu; w innych przypadkach obowiązują następujące przepisy.

Masa rozbiorowa.

§. 215.

Masa rozbiorowa tworzy się:

1. z ceny najwyższej oferty lub nadoferty, z kwot, które na powiększenie najwyższej oferty złożono (§§. 192 i 197), i z procentu o tyle, o ile tenże, z mocy przepisów niniejszej ustawy lub według treści warunków licytacyjnych, nie dostaje się do rąk nabywcy;

2. z przychodów tymczasowej administracji, podczas postępowania licytacyjnego nakazanej (§. 159, l. 4);

3. z wadyum nabywcy opieszalego i z rat, które tenże na swą najwyższą ofertę złożył, o tyle, o ile one z mocy przepisów niniejszej ustawy lub według treści warunków licytacyjnych, przypadają masie

rozbiorowej, jakoteż z rozmaitych zwrotów, które świadczył nabywca, razem z procentem od tychże (§. 155);

4. z tego, co nabywca z mocy §. 157 masie powrócił, tudzież z wszelkich innych kwót, które według przepisów niniejszej ustawy do masy rozbiorowej wpływają.

Powszechne zasady rozdziału.

§. 216.

Z masy rozbiorowej będą w następującym porządku wyrównane:

1. wydatki i zaliczki, w §. 120, l. 4 oznaczone, jeżeli w ciągu postępowania licytacyjnego miała miejsce administracja na korzyść osób, do ceny najwyższej oferty odesłanych;

2. zalegające z ostatnich trzech lat przed udzieleniem przyzbiem podatki, od posiadłości płacić się mające, razem z dodatkami, należności przenośne i inne daniny na cele publiczne, od posiadłości płacić się mające, którym istniejące przepisy nadają ustawowe prawo zastawu lub prawo pierwszeństwa, jakoteż odsetki zwłoki, od tych podatków i danin nie dłużej aniżeli za trzy lata zalegające, a mianowicie dodatki w tym samym stopniu, jaki mają podatki i daniny, które służą za podstawę do wymiaru owych dodatków, ale to wszystko o tyle, o ile z powodu spóźnionego zgłoszenia nie obowiązuje postanowienie §. 172, ustęp ostatni;

3. zasługi służby i zarobników dziennych, którzy są używani w gospodarstwie na gruntach, do gospodarstwa lasowego lub wiejskiego przeznaczonych, o tyle, o ile one zalegają z ostatniego półroczia przed dniem udzielonego przyzbiem;

5. wierzytelności, prawem zastawu na posiadłości zabezpieczone, do których też należą prawem zastawu zabezpieczone podatki i należności; wierzytelność egzekwującego wierzyciela, nie mająca zastawniczego zabezpieczenia; pokrycie za służebności, wymowy i inne ciężary rzeczowe, które nabywca przez policzenie tychże na najwyższą ofertę obejmuje, tudzież roszczenia z tytułu wynagrodzenia za intabulowane prawa najmu lub dzierżawy, jakoteż za inne prawa i ciężary, których nabywca według treści warunków licytacyjnych i ze względu na wyniki licytacji objąć nie jest zniewolony, a mianowicie to wszystko w porządku, w jakim po sobie następowały zastawnicze opisanie albo inne akty, dowodnie wykazane, które rzeczony prawa i ciężary uzasadniają.

Sądownie postanowione koszty procesowe i egzekucyjne, z powodu dochodzenia jednego z wyżej pod ll. 2 do 4 wymienionych roszczeń powstałe, tudzież należące się z umowy lub z ustawy procenta, renty, alimentacje i inne wracające się prestacje, które nie dłużej aniżeli za trzy lata, od dnia udzielonego przyzbiem wstecz licząc, zalegają, mają równe

pierwszeństwo z kapitałem lub z prawem poboru. Równe też pierwszeństwo z kapitałem służy roszczeniom z umowy, zawartej na przypadek spłaty wierzytelności hipotecznej przed dniem jej zapadłości. Jeżeli masa rozbiorowa na to wszystko nie wystarcza, winne być te należności uboczne wyrównane przed kapitałem.

§. 217.

Jeżeli dotąd wymienione świadczenia masy rozbiorowej nie wyczerpują, należy z niej zaspokoić:

1. podatki z dodatkami, dłużej aniżeli od trzech lat od posiadłości zalegające, należności przenośne, i wszelkie inne daniny na cele publiczne, od posiadłości płacić się mające, którym istniejące przepisy ustawowe prawo zastawu nadają;

2. po nich zaś, dłużej aniżeli za trzy lata zalegające, z umowy lub z ustawy wypadające procenta, renty, alimentacje i inne wracające się prestacje o tyle, o ile im służy jakie prawo zastawu, według pierwszeństwa kapitałów lub praw poboru.

Reszta, jakaby w masie rozbiorowej po zaspokojeniu wszystkich tych roszczeń pozostała, będzie zobowiązanemu przekazana.

Postanowienia odrębne.

§. 218.

Jeżeli masa rozbiorowa na wszystko nie wystarcza, będą roszczenia, mające równe pierwszeństwo, razem ze swojemi należnościami ubocznymi, zaspokojone częściowo, a to w stosunku, jaki wypadnie z porównania kwoty całkowitej każdego roszczenia do kwot całkowitych innych roszczeń tego samego stopnia.

Skutkiem tego, że dla wierzytelności hipotecznej pierwszeństwo zostało odstąpione i odstąpienie to do księgi wpisane, zajmie rzeczona wierzytelność miejsce tej wierzytelności, która się jej ustąpiła. Jeżeli wierzytelność, która się w ten sposób na wyższy stopień hipoteczny posunęła, większą jest od tej, która się jej ustępuje, to ona również na swem pierwotnem miejscu idzie przed wierzytelnością, która się jej ustąpiła, chyba że się strony inaczej w tej mierze umówiły.

Na wierzytelności, w celu ściągnięcia których Sąd jeszcze przed wdrożeniem postępowania licytacyjnego administrację przymusową nakazał, przychodzi kolej pokrycia z masy rozbiorowej, według stopnia, służącego z mocy §. 104 prawu żądania zaspokojenia, jakie ma wierzyciel, mimo że ten wierzyciel nie jest na posiadłości prawem zastawu zabezpieczonym, ani też do postępowania licytacyjnego nie przystąpił.

§. 219.

Prawem zastawu zabezpieczone roszczenia do rocznej renty, alimentacji i do innych wracających

się prestacy, będą z masy rozbiorowej w ten sposób wyrównane, że naprzód zostaną wypłacone świadczenia, zalegające po dzień udzielonego przybicia (§§. 216 i 217), a następnie ulokuje się na procent kapitał w takiej sumie, jakiej potrzeba, aby odsetki od niej wystarczały na pokrywanie świadczeń, od dnia udzielonego przybicia płatnych.

Na przypadek, że kapitał z powodu zgaśnięcia prawa poboru kiedyś będzie wolnym, winien Sąd, w przewidywaniu tej ewentualności i jeżeli to się da uczynić, poprzód już, w miarę pierwszeństwa roszczeń przekazać ten kapitał uprawnionym, którzy dla swych roszczeń już nie znajdują całkowitego zaspokojenia w masie rozbiorowej, a w braku takich uprawnionych, zobowiązanemu.

§. 220.

Prawem zastawu zabezpieczone wierzytelności, istniejące pod warunkiem rozwiązującym, będą w ten sposób wyrównane, że Sąd rozkaże wypłacić gotówkę, jaka w myśl §§. 216 i 217 na nie wypada; wierzytelność zabezpieczy zwrot tego, co otrzymał, na przypadek ziszczenia się warunku.

Jeżeli wierzyciel nie chce dać zabezpieczenia, będzie potrzebna do jego zaspokojenia kwota ulokowana na procent, a to aż do chwili, gdy nastanie pewność, że warunek już się nie ziści. Odsetki, przez ten czas bieżące, zostaną przekazane warunkowo uprawnionemu wierzycielowi tytułem wynagrodzenia za procent, jaki mu się z umowy należy; jeżeliby zaś wierzytelność jego była bezprocentową przekaże Sąd ów procent uprawnionym, którzy z masy rozbiorowej już nie mogą otrzymać zupełnego zaspokojenia, a to według pierwszeństwa ich roszczeń; w braku takich uprawnionych, otrzyma procent zobowiązany. Sąd przyjmie, że wierzyciel odmówił zabezpieczenia, jeżeli on, najpóźniej na ostatniej audyencji działowej, nie oświadczył się z gotowością złożenia tegoż, albo jeżeli zabezpieczenia, w czasie właściwym zaofiarowanego, nie złożył przed dniem prawomocności uchwały działowej.

W obydwu tych przypadkach winien Sąd, rozdziałając cenę kupna, uwzględnić przewidywane ziszczenie się warunku po myśli §. 219, ustęp 2, w sposób odpowiedni.

Z wierzytelnościami, względem których w księdze publicznej spór lub skarga o wykreślenie została uwidocznią, postąpi Sąd jak z wierzytelnościami pod warunkiem rozwiązującym.

§. 221.

Kwoty, które po zaspokojeniu w gotowiznie wymienionych w §§. 216 i 217 należności ubocznych wierzyciela, z masy rozbiorowej przypadają na wierzytelności, prawem zastawu zabezpieczone i pod warunkiem zawieszającym istniejące, należy aż do ziszczenia się warunku lokować na procent.

Odsetki będą przekazane wierzycielowi, warunkowo uprawnionemu albo, jeżeli on nie ma prawa pobierania odsetek, osobom, w §. 220, ustęp 2, wymienionym. Uwolniony kapitał będzie użytym podług przepisu §. 219, ustęp 2.

§. 222.

Wierzytelności, mające hipotekę łączną, będą z masy rozbiorowej w gotowiznie zaspokojone (§§. 216 i 217).

Jeżeli wszystkie posiadłości, za jedną i tę samą wierzytelność niepodzielnie odpowiadające, uległy sprzedaży, przyczyni się każda z mas rozbiorowych do spłacenia tej wierzytelności w takiej części, która ma się do całkowitej sumy tej samej wierzytelności razem z jej należnościami ubocznymi, jak się ma reszta, w masie rozbiorowej każdej z owych posiadłości po wyrównaniu poprzedzających tę wierzytelność roszczeń pozostała, do sumy, jaka powstanie przez zliczenie resztek, we wszystkich masach rozbiorowych pozostałych.

Jeżeli wierzyciel w innym stosunku zaspokojenia zażądał, wolno następującym po nim uprawnionym, którzy z tej przyczyny mniej otrzymają, aniżeli gdyby się na wierzyciela, zgodnie z przepisem ustępu 2, wszystkie sprzedane posiadłości składały, przedstawić żądanie, aby każda z istniejących mas rozbiorowych tyle wypłaciła z kwoty, jaka z podziału, w ustępie 2 przewidzianego, wypada na wierzytelność, na owych posiadłościach niepodzielnie ciężącą, ile na pokrycie swoich niedoborów koniecznie potrzebują.

Jeżeli nie przyszło do sprzedaży wszystkich posiadłości, spółem odpowiadających, to zamiast kwot, jako reszty w masach rozbiorowych pozostałych, przyjmie Sąd co do wszystkich posiadłości, niepodzielnie odpowiadających, szacunek według podatku za podstawę do obliczenia wynagrodzenia, należącego się uprawnionym, którzy idą po wierzycielu. Bliższe postanowienia o oznaczeniu szacunku według podatków zostaną wydane drogą rozporządzenia. W tym przypadku należy prawo do wynagrodzenia, późniejszym uprawnionym zastrzeżone, wpisać na korzyść tychże w stanie biernym tych posiadłości spółem odpowiadających, które nie uległy sprzedaży, a to ze stopniem, jaki służy całkowicie lub częściowo umorzonej i równocześnie wykreślić się mającej wierzytelności, jaką ma wierzyciel z łącznej hipoteki, w ten sposób zaspokojony. Sąd nakaże tę intabulację, na wniosek.

§. 223.

Wszystkie inne wierzytelności zastawne, razem z roszczeniami z tytułu podatków i należności, prawem zastawu zabezpieczonych, będą na cenę najwyższej oferty policzone, jeżeli Sąd najpóźniej dnia ósmego przed terminem sprzedaży nie otrzymał żądania wypłacenia tychże w gotowiznie; w ten sposób

zostanie dług, tym roszczeniom odpowiadający, przez nabywcę objęty, a same roszczenia zaspokojone. Wierzyciele, którzy w czasie należytych zapłaty gotówką zażądali, mogą podczas audyencji działowej od tego żądania odstąpić i zgodzić się na objęcie długu przez nabywcę tudzież na zwolnienie swego poprzedniego dłużnika od tego długu.

Jeżeli wierzytelności, prawem zastawu zabezpieczone, przez objęcie długu zostały wyrównane, będą z masy rozbiorowej wypłacone gotówką jedynie odsetki, jakoteż inne należności uboczne, po dzień udzielonego przybicia zalegające (§§. 216 i 217).

Jeżeli zażądano zapłaty bezprocentowych wierzytelności terminowych, należy kwotę, z masy rozbiorowej na wierzytelność przypadającą, po termin płatności na procent ulokować. Odsetki, do dnia płatności bieżące, przekaże Sąd uprawnionym, którzy z masy rozbiorowej zupełnego zaspokojenia otrzymać nie mogą, według pierwszeństwa ich roszczeń, w braku zaś takich uprawnionych, zobowiązanemu.

Za bezprocentowe wierzytelności terminowe, przez policzenie na cenę najwyższej oferty objęte, będzie nabywca płacił ustawowe odsetki od dnia przybicia aż do dnia płatności. Odsetki te będą użyte w sposób, postanowieniami poprzedniego ustępu wskazany.

§. 224.

W przypadku, gdy na posiadłości jest ustanowione prawo zastawu dla wierzytelności, które z udzielonego kredytu, z podjęcia się sprawowania cudzych interesów albo też z tytułu rękojmi lub wynagrodzenia szkody (hipoteka kredytowa i kaucyjna) możełnie powstały, będą rzeczne wierzytelności, któreby aż do ostatniej audyencji działowej już były powstały, w kapitale i w należnościach ubocznych, zaspokojone bądź przez zapłatę w gotowiznie (przez umieszczenie na procent) bądź przez to, że je nabywca obejmie; stanie się to zresztą zgodnie z przepisami, odnoszącymi się do wierzytelności zastawnych tego samego rodzaju.

Jeżeli w następstwie tego nie zniknie cała suma, granice udzielonego kredytu lub danej kaucyi stanowiąca, należy pozostałość tejże wyrównać odpowiednią kwotą, wziętą z masy rozbiorowej, którą się na procent ulokuje. Odsetki będą przekazane uprawnionym, którzy zupełnego zaspokojenia z masy rozbiorowej otrzymać nie mogą, a to na zaspokojenie ich roszczeń, w miarę pierwszeństwa tychże, a w braku tychże, zobowiązanemu, co nie przeszkadza temu, aby złożona gotówka została użytą na zaspokojenie roszczeń, dla wierzyciela dopiero powstających. Osobom tym przypadnie, w miarę pierwszeństwa ich roszczeń, również i to, co po ustaniu stosunku kredytowego lub kaucyjnego z kapitału pozostanie (§. 219, ustęp 2.).

§. 225.

Uwzględniając wypadki ocenienia (§. 144), postanowi sędzia, jaką kwotę wynosi wartość służebności i ciężarów rzeczowych, co do czasu trwania nieokreślonych, które nabywca, zgodnie z treścią warunków licytacyjnych i stosownie do rezultatów odbytej licytacji, sposobem policzenia na najwyższą ofertę objąć jest zniewolony. Kwota wartości służebności i ciężarów rzeczowych, które uprawniają do pobierania wracających się świadczeń, równa się kapitałowi, jaki byłby potrzebny, aby z procentu od niego pokrywać świadczenia, od dnia udzielonego przybicia należne, albo wartość pieniężną tychże. Kwotę, przypadającą za ciężar, który nabywca objął, należy wydać temuż nabywcy.

Jeżeli się rozchodzi o służebności i ciężary rzeczowe, przez czas określony trwać mające, a nabywca je objął sposobem policzenia tychże na najwyższą ofertę, należy kapitał, do ich pokrycia przeznaczony, umieścić na procent. Procent do tego kapitału należy się, przez czas trwania tych ciężarów, nabywcy. W razie uwolnienia kapitału, na pokrycie przeznaczonego, postąpi z nim Sąd w myśl §. 219, ustęp 2.

§. 226.

Intabulowane wymowy należy, zgodnie z przepisami §. 225, traktować jako ciężary rzeczowe, pod względem trwania określone i do wracających się świadczeń obowiązujące.

Nabywca winien przysporzyć uprawnionemu świadczenia w naturze i w pieniądzech, które się jemu z mocy objętej wymowy należą. Jeżeli pokrycie, z masy rozbiorowej na wymowę przypadające, nie wystarcza do tego, aby świadczenie lub wartość pieniężna tegoż została w zupełności wyrównaną z procentu, który to pokrycie daje, wolno nabywcy pobrać z kapitału, na pokrycie przeznaczonego, kwoty, do uzupełnienia świadczeń z tytułu wymowy potrzebne, a to w tym celu, aby one bez żadnych ukróceń zostały utrzymane.

Za zgodą osoby, z wymowy uprawnionej, tudzież osób, do kapitału, na pokrycie przeznaczonego, odesłanych, może Sąd rozporządzić, aby w miejscowościach, gdzie istnieją kasy zaopatrzenia na starość, kapitał, na pokrycie przeznaczony, został na korzyść osoby, z wymowy uprawnionej, do takiej kasy wpłacony.

§. 227.

Służebności i ciężary rzeczowe, które w masie rozbiorowej już nie znajdują zupełnego pokrycia, będą zniesione; ale wymowy stanowią pod tym względem wyjątek. Miejsce owych służebności i ciężarów rzeczowych zajmie roszczenie do wynagrodzenia za ciężar, który nie został przekazany. Kwotę wynagrodzenia ustanowi sędzia; ona zostanie gotówką wypłacona, a to w miarę jak masa rozbiorowa na to

wystarczy i w porządku według pierwszeństwa, jakie służyło prawu zniesionemu.

To samo obowiązuje co do roszczeń z tytułu wynagrodzenia za intabulowane prawo najmu lub dzierżawy, które nie zostało przekazane nabywcy.

§. 228.

Sąd uwzględni tabularne prenotacye jedynie wtedy, jeżeli najpóźniej na ostatniej audyencji działowej będzie mu wykazanem, że postępowanie w celu usprawiedliwienia prenotacyi jest w toku, albo jeżeli w owym czasie termin do rozpoczęcia tego postępowania jeszcze nie upłynął.

Uchwała działowa.

§. 229.

Uchwała działowa wykaże nasamprzód całą sumę masy rozbiorowej. Następnie poda w niej Sąd co następuje: kwoty, które w gotowiźnie uprawnionym wypłacić lub na ich korzyść złożyć należy; ciężary i długi z należyciami ubocznymi, które nabywca objął przez ich policzenie na najwyższą ofertę, tudzież liczebnie oznaczone kwoty, na pokrycie objętych ciężarów i długów przeznaczone i za wartość tychże odpowiadające, a to w porządku, w jakim po sobie następują prawa i roszczenia, które mają być zaspokojone lub zabezpieczone; Sąd doda też uwagę o tem, w jakiej części zostały roszczenia uprawnionych, w kapitale i w należyciach ubocznych, umorzone.

Poczem Sąd w uchwale działowej wskaże, jak mają być użyte odsetki od kapitałów, na procent umieszczonych, co należy zrobić z kapitałami, które zostaną uwolnione, jakie zabezpieczenie ma być dane w obec tego, że wierzytelność, pod warunkiem rozwiązującym istniejąca, w gotowiźnie została zapłaconą, komu z uprawnionych służy prawo żądania wynagrodzenia z mocy §, 222, ile ono wynosi i w jakim porządku roszczenia tych uprawnionych po sobie następują, tudzież jaka kwota pozostała w masie dla zobowiązanego.

Uchwała działowa ma być doręczona wszystkim osobom, na audyencyę zawezwanym.

§. 230.

Jeżeli jaki wierzyciel hipoteczny nie jest znany, albo o nim nie wiadomo, gdzie przebywa, a przytem zachodzą okoliczności, które z mocy postanowień powszechnej ustawy hipotecznej dają prawo żądania amortyzacyi wierzytelności hipotecznej, oznaczy Sąd w uchwale działowej również i te roszczenia, które w razie zamortyzowania powinny być wyrównane kwotą, z masy rozbiorowej na zamortyzowaną wierzytelność przypadającą.

O wprowadzenie amortyzacyi może nietylko nabywca prosić, ale też każdy wierzyciel, który we-

dług treści uchwały działowej ma prawo żądania zaspokojenia z kwoty, która może być przez amortyzacyę uwolnioną. Kwota ta będzie na czas trwania postępowania amortyzacyjnego na procent umieszczoną. Odsetki, w czasie pośrednim bieżące, przekaże Sąd osobom, do podjęcia uwolnionej kwoty uprawnionym, a to w porządku pierwszeństwa, jakie służy ich roszczeniom, w celu oprocentowania i umorzenia tych roszczeń.

§. 231.

Jeżeli rozstrzygnięcie opozycyi, na audyencyi działowej podniesionej, zależy od zbadania i ustalenia spornych faktów, poleci Sąd w uchwale działowej, załatwienie opozycyi na drodze prawa; po za tym przypadkiem rozstrzygnie Sąd opozycyę w samejże uchwale działowej. Roszczenia, zaczepione opozycyą, na drogę prawa odesłaną, będzie Sąd w uchwale działowej w ten sposób traktował, jak gdyby nie były zaprzeczone ani pod względem zażądanej kwoty ani pod względem żądanego dla nich pierwszeństwa.

Kto ze swoją opozycyą na drogę prawa został odesłany, ten powinien do miesiąca po otrzymaniu uchwały działowej wykazać, że już rozpoczął proces, do załatwienia opozycyi koniecznie potrzebny, a to tem pewniej, ile że w razie przeciwnym zostanie uchwała działowa, bez względu na wniesioną opozycyę, wykonaną, jeżeli wniosek na to przedstawi którykolwiek bądź z uprawnionych, opozycyą dotkniętych. Sąd to oznajmi w uchwale działowej.

W duchu powyższych przepisów postąpi Sąd w przypadku, w którym opozycya ma być załatwiona w postępowaniu, przed właściwą władzą administracyjną rozpoczętem.

Ani niedotrzymanie terminu, do zaniesienia skargi ustanowionego, ani wykonanie uchwały działowej nie pozbawia osoby, która opozycyę założyła, upoważnienia poszukiwania drogą skargi swego lepszego prawa przeciw osobom, które otrzymały zaspokojenie na zasadzie uchwały działowej.

§. 232.

Dla rozstrzygnięcia opozycyj, na drogę prawa odesłanych, właściwym jest Sąd egzekucyjny. Osoby, które jednemu i temu samemu roszczeniu zaoponowały, mogą dochodzić swych opozycyj spólną skargą jako towarzysze sporu.

Tak korzystne jak niekorzystne skutki wyroku, zapadłego w procesie o opozycyę, na audyencyi działowej założoną, istnieją dla wszystkich wierzycieli i uprawnionych, w sprawie udział mających, jakoteż dla zobowiązanego (§. 14 Procedury cywilnej).

§. 233.

Wyrok, który założonej opozycyi daje miejsce, wypowie zarazem, a to nawet wtedy, gdy niema od-

powiedniego żądania, któremu wierzycielowi i w jakiej kwocie sporna część masy ma być wydana; Sąd o tem postanowi w wyroku, na zasadzie uchwały działowej i aktów postępowania działowego.

Jeżeli Sąd dojdzie do przekonania, że w obec istniejących znacznych trudności nie może o tem orzec, to rozporządzi w wyroku, aby się powtórne postępowanie działowe odbyło, i rozpocznie je z urzędu, gdy wyrok stanie się prawomocnym. Ten powtórny dział ograniczy się do części masy, do której odnosi się opozycja. Uczestnicy, którzy z ceny kupna już otrzymali zaspokojenie w gotowiznie, sposobem objęcia długu lub złożenia pokrycia, nie będą wzywani do powtórniego postępowania.

§. 234.

Uchwałę działową może zaczepiać rekuresem zobowiązany, tudzież ci uprawnieni, którzy stanęli na audyencji działowej, ale jeden i drudzy jedynie o tyle, o ile im z mocy §. 213 służy prawo opozycji. Sąd pominie przyczyny zaczepienia, które, mimo że z nimi było można wystąpić, na audyencji działowej nie zostały podniesione.

Postanowienia §. 233 stosują się również do rozstrzygnięcia rekursu.

§. 235.

Jeżeli została uwzględniona opozycja, założona przeciw temu, aby Sąd w uchwale działowej wierzytelność, prawem zastawu zabezpieczoną, na cenę najwyższej oferty policzył, i to zostało wypowiedziane w uchwale działowej, w rozstrzygnięciu, wydanem z powodu rekursu, od tej uchwały wniesionego, albo w wyroku, z powodu założonej opozycji zapadłym, to Sąd egzekucyjny, natychmiast po prawomocności owego rozstrzygnięcia lub wyroku, rozkaże nabywcy, aby w ciągu najbliższych dni czternastu złożył w Sądzie resztę ceny najwyższej oferty w takiej ilości, która się równa niepoliczalnej kwocie wierzytelności, prawem zastawu zabezpieczonej, razem z ubocznymi należnościami i z ustawowemi odsetkami od dnia udzielonego przybicia.

W celu ściągnięcia owej reszty najwyższej oferty razem z odsetkami, nastąpi po upływie tego terminu, na wniosek, egzekucya na majątku nabywcy. Egzekucyi wolno żądać każdej osobie, którą do audyencji działowej zawezwano; wniosek podaje się w Sądzie egzekucyjnym.

Z wpłaconą resztą ceny najwyższej oferty postąpi Sąd według §. 233, ustęp 2.

Wykonanie uchwały działowej.

§. 236.

Gdy już uchwała działowa nabierze mocy prawa, należy, na wniosek, wydać uprawnionym kwoty,

do wypłacenia tymże gotówką przekazane, za pokwitowaniem, jeżeli względem nich żaden spór prawny nie wisi, albo termin do wniesienia skargi już bezwocnie przeminął.

Sąd egzekucyjny zarządzi co potrzeba w celu wykonania swego polecenia co do korzystnej lokacyi pieniędzy, chyba że osoby, którym te kwoty lub odsetki od nich zostały przekazane, inaczej się w tej mierze ułożyły (§. 77).

O ile uchwała działowa, z powodu wiszącego sporu prawnego, nie może być wykonaną, pozostaną odpowiednie kwoty, aż do prawomocnego rozstrzygnięcia tego sporu, w sądowym przechowaniu.

Hipoteczne wpisy i wykreślenia.

§. 237.

Nabywca może prosić Sąd egzekucyjny, jeszcze przed załatwieniem działu ceny najwyższej oferty, o intabulację prawa własności na sprzedanej mu posiadłości, przybiciem nabytego, tudzież o to, aby prawa, z własnością posiadłości nabyte, zostały na niego przeniesione, a uwagi o licytacji, o udzieleniu przybicia i wszelkie inne uwagi tabularne, tyczące się postępowania licytacyjnego, wykreślone, jeżeli wykaże, jako dopełnił wszystkich warunków licytacyjnych w czasie należytych i w sposób przepisany.

Zanim Sąd prośbę przychylnie załatwi, może przesłuchać egzekwującego wierzyciela, tudzież wszystkie osoby, mające prawa rzeczowe na posiadłości, lub też niektóre z nich, jeżeli mu się to wyda koniecznym potrzebnem do wyjaśnienia stanu rzeczy, a mianowicie też do uzupełnienia przedłożonych dowodów; przesłuchanie odbywa się kosztem nabywcy. Sąd mocen jest odstąpić od przesłuchania osób wymienionych, a zamiast tego rozporządzić, aby one zostały uwiadomione o tem, że Sąd powyższą prośbę uwzględnił, jeżeli to dla zachowania i obrony praw, jakie tym osobom służą, wyda się więcej odpowiednim. Zezwalając na tę prośbę, rozporządzi Sąd równocześnie, co do wykonania wpisów tabularnych jest potrzebnem.

Na wniosek nabywcy zezwoli Sąd egzekucyjny na wykreślenie ciężarów i praw, na posiadłości intabulowanych, ale ze strony nabywcy nie objętych, dopiero po prawomocności uchwały działowej; z wnioskiem tym może być połączona prośba, w ustępie pierwszym określona.

Przymusowa sprzedaż poszczególnych części posiadłości.

§. 238.

O ile ustawa nie czyni różnicy, o tyle obowiązują postanowienia tejsze o przymusowej sprzedaży

posiadłości także w przypadkach, w których egzekucya prowadzi się na poszczególnych częściach posiadłości, i zatem jedynie te części są na licytację wystawione.

Rekurs.

§. 239.

Niema wcale żadnego rekursu od uchwał:

1. w których Sąd oznajmił uprawnionym do odkupu lub wierzycielom zastawnym dozwoleń licytacji (§. 133, ustęp ostatni), lub nakazał tabularne uwidocznienie wdrożonego postępowania licytacyjnego;

2. w których Sąd po myśli §§. 134 i 140 rozkazał opisanie i ocenienie posiadłości i tychże przynależności na licytację wystawionych;

3. w których Sąd, na zasadzie §. 142, postanowił, że nie potrzeba powtórnego opisanie i ocenienia;

4. w których Sąd rozkazał, aby wierzyciel egzekucję popierający przedłożył zarys warunków licytacyjnych albo odpowiednie oświadczenia wniósł do protokołu;

5. w których Sąd, na zasadzie §. 158, nakazał administrację sprzedanej posiadłości;

6. które ocenienie, po myśli §. 202, na czas późniejszy odkładają;

7. w których Sąd wezwał znawców do przeprowadzenia ocenienia podczas postępowania działowego;

8. w których Sąd, z powodu prawomocnego zastanowienia postępowania licytacyjnego lub z powodu ukończenia tegoż, polecił wykreślić tabularne uwagi, które się do tego postępowania odnoszą.

Niema osobnego rekursu od uchwały, w której Sąd oznaczył liczbę znawców, do ocenienia przybrać się mających, i w której znawców zamianował, jakoteż od uchwał, które Sąd na terminie sprzedaży i podczas audyencji działowej wydał i ogłosił.

Od uchwał, zawierających rozstrzygnięcie rekursu, przeciw uchwale działowej wniesionego, jest dalszy rekurs nawet w tym przypadku dozwolony, w którym Sąd instancyi drugiej zaczepioną uchwałę sędzię pierwszego zatwierdził.

Część czwarta.

Odrębne postanowienia o egzekucyi na przedmiotach własności górniczej.

Administracja przymusowa.

§. 240.

W egzekucyi na udziale w kopalni, za pomocą administracji przymusowej prowadzonej, może być

zarządcą mianowana osoba, którą uczestnicy kopalni wspólnym pełnomocnikiem (§. 188 pow. ust. gór.) ustanowili. Jeżeli w poszczególnym przypadku, ze względu na osobę tego pełnomocnika poważne wątpliwości przeciw temu przemawiają, należy przed zamianowaniem zarządcy przesłuchać wszystkich uczestników kopalni.

Zarządca, którego Sąd egzekucyjny następnie zamianował, będzie również na korzyść reszty uczestników kopalni i w charakterze ich pełnomocnika administrację prowadził; pełnomocnictwo osoby, którą uczestnicy kopalni poprzednio wspólnym swym pełnomocnikiem ustanowili, staje się na czas trwania administracji przymusowej bezskutecznem. Tego rodzaju zarządca jest z mocy swego ustanowienia upoważniony do wszystkich aktów i czynności prawnych, do przedsięwzięcia których, według §. 188 pow. ust. gór., posiadanie pełnomocnictwa uprawnia.

O zamianowaniu zarządcy egzekucyjnego zawiadomi Sąd egzekucyjny właściwe Starostwo górnicze z urzędu.

§. 241.

Do wydatków, które w myśl §. 120 zarządca z przychodów bezpośrednio pokryje, należą też szczególnie:

1. należytości za podkop ściekowy i rewirowy, tudzież inne datki na cele zakładów rewirowych, należytości wodne, szybowe i belkowe, tudzież świadczenia za udzielone służebności górnicze, jakoteż roczne świadczenia, należące się posiadaczowi powierzchni, które w czasie trwania administracji przymusowej stają się płatnemi, niemniej te, które zalegają z ostatniego roku przed dozwoleń administracji przymusowej;

2. kwoty, należące się od posiadacza kopalni kasom brackim, które w ciągu trwania administracji przymusowej do zapłaty przypadają lub zalegają z ostatniego roku przed dozwoleń administracji przymusowej;

3. zarobek i inne pobory służbowe osób, przy kopalni zatrudnionych, które w ciągu trwania administracji przymusowej do zapłaty przypadają lub zalegają z ostatniego roku przed dozwoleń administracji przymusowej.

Licytacja przymusowa.

§. 242.

Obok dokumentnych poświadczeń, w §. 133, l. 1 i 2 wskazanych, należy do prośby o dozwoleń licytacji przymusowej dołączyć odpisy dokumentu nadawczego, koncesyi na budowę pomocnicze lub na podkop rewirowy, przez władze górnicze lub w ogóle publicznie zawierzytelnione, albo też zawierzytelnione wpisy z księgi nadań i koncesyj.

W obwieszczeniu terminu sprzedaży poda Sąd do wiadomości nazwę kopalni lub pola, tudzież rozmiary pola i oznajmi, na jakie minerały prawo poszukiwania zostało nadane, tudzież która stacya kolejowa lub stacya żeglugi okrętowej najbliższej kopalni jest położona.

§. 243.

Służebności górnicze, opierające się na umowie, ze strony władzy górniczej zatwierdzonej, lub w rozstrzygnięciu tej władzy uzasadnione (§. 191 pow. ust. gór.), winien nabywca objąć bez względu na służące im pierwszeństwo i bez ich policzenia na cenę najwyższej oferty.

§. 244.

W licytacji przedmiotów własności górniczej dopuści Sąd taką ofertę jako najniższą, która ofiaruje jedną trzecią część wartości, za podstawę licytacji przyjętej.

§. 245.

Jeżeli wniosek idzie na przymusową sprzedaż kopalni, która nie jest w ruchu lub nie może być eksploatowana, należy kwotę wierzytelności, drogą egzekucyi poszukiwanej, przyjąć za cenę wywołania i za podstawę licytacji. W tym przypadku nie obowiązują przepisy o tymczasowem ustaleniu stanu biernego, o ofercie najniższej i o opozycyi z powodu niedostatecznego pokrycia wierzytelności, prawem zastawu zabezpieczonych.

W obwieszczeniu licytacji oznajmi Sąd, że przedmiot, na licytację wystawiony, będzie sprzedany także poniżej wymienionej ceny szacunkowej lub ceny wywołania.

§. 246.

Z powodu rozdziału ceny, przez licytację kopalni albo innego przedmiotu własności górniczej uzyskanej, należy przed wierzytelnościami, w §. 216, l. 4 określonymi, w oznaczonym tu porządku wypłacić z masy:

1. zarobek i inne pobory służbowe osób, przy robotach w sprzedanym przedmiocie górniczym zatrudnionych, które z ostatniego roku przed udzieleniem przybicia zalegają;

2. część zarobku, którą posiadacz kopalni na zasadzie regulaminu służbowego, ze strony władzy górniczej zatwierdzonego, dla zabezpieczenia swoich możebnych roszczeń do dozorców i robotników u siebie zatrzymał;

3. wierzytelności kas brackich, odnoszące się do kwot, które posiadacz kopalni winien był do niej

wpłacić, tudzież kwot, które dla niej robotnicy wypłacili lub z ich zarobku zostały potrącone, ale które bądź do kasy nie zostały złożone bądź w niej brakuja;

4. należitości za podkop ściekowy i rewirowy tudzież inne datki na cele zakładów rewirowych, należitości wodne, szybowe i belkowe, tudzież inne roczne prestacje za przyznane służebności górnicze, jakoteż świadczenia, należące się posiadaczowi powierzchni, które zalegają z ostatniego roku, od dnia udzielonego przybicia wstecz licząc. Rzeczony wierzytelności, datki i należitości, dłużej aniżeli rok zalegające, będą zaspokojone z masy rozbiorowej po roszczeniach, w §. 217, l. 2 określonych.

Doręczenie.

§. 247.

Za wyjątkiem uchwały na egzekucję zezwalającej, wolno wszelkie inne doręczenia, jakie mogą się zdarzyć w ciągu egzekucyi na przedmiotach własności górniczej, a które są przeznaczone dla przedsiębiorców górniczych lub dla uczestników zakładu górniczego, przez większą ilość osób prowadzonego, uskuteczniać do rąk ustanowionego pełnomocnika, któremu administrację kopalni powierzono.

Egzekucya na prawie wydobywania żywicy ziemnej.

§. 248.

Jeżeli wniosek na dozwole nie licytacji tyczy się prawa wydobywania rozmaitego rodzaju żywicy ziemnej lub minerałów, z powodu zawartości żywicy ziemnej używalnych (§. 2 ustawy z dnia 11. maja 1884, Dz. u. p. Nr. 71), to wejdą w zastosowanie przepisy o licytacji przymusowej posiadłości.

Obok poświadczeń, w §. 133, l. 1 i 2 wymaganých, należy w tym przypadku przedłożyć wyciąg z księgi naftowej z datą wygotowania, który wykazuje stan księgi, odnoszący się do prawa wydobywania, na licytację wystawionego.

Tytuł drugi.

Egzekucya na majątku ruchomym.

Część pierwsza.

Egzekucya na rzeczach fizycznych.

§. 249.

Egzekucya na rzeczach fizycznych odbywa się za pomocą zajęcia tychże i sprzedaży.

Rzeczy z pod egzekucyi wyjęte.**§. 250.**

Nie wolno prowadzić egzekucyi na rzeczach, których prawnie uznane kościoły lub stowarzyszenia religijne w swych nabożeństwach używają, jakoteż na częstkach krzyża świętego i relikwiach, za wyjątkiem oprawy tychże. Egzekucya na oprawie krzyża świętego lub relikwii musi być tak wykonana, aby autentyki nie zostały uszkodzone.

§. 251.

Następnie są z pod egzekucyi wyjęte:

1. ubranie, łóżka, bielizna, sprzęt domowy i kuchenny, a mianowicie też piece izbowe i kuchenne o tyle, o ile te przedmioty są niezbędnymi zobowiązanemu i członkom jego rodziny, z nim w spółności domowej żyjącym, tudzież jego służbie;

2. żywność i paliwo, których potrzeba na dni czternaście zobowiązanemu i członkom rodziny, z nim w spółności domowej żyjącym, tudzież jego służbie;

3. jedna krowa dojna albo, jak sobie zobowiązany wybierze, dwie kozy lub trzy owce, a do tego zapasy żywności i pościółki potrzebne dla tych zwierząt do utrzymania tychże i do posłania, na czas aż do najbliższych żniw, ale jedynie o tyle, o ile te zwierzęta są niezbędnie potrzebne do wyżywienia zobowiązanego i członków rodziny, z nim w spółności domowej żyjących tudzież jego służby;

4. wsparcie, udzielone zobowiązanemu z funduszów publicznych w naturaliach z powodu klęski, która cały kraj lub część jego dotknęła;

5. u urzędników, duchownych, nauczycieli, adwokatów, notaryuszy, lekarzy i artystów, jakoteż u innych osób, które się zawodowo trudnią nauką, przedmioty, potrzebne do pełnienia służby lub wykonania zawodu, jakoteż przyzwoite ubranie; tak samo ma być co do wszelkich przedmiotów, potrzebnych osobom siły zbrojnej i żandarmeryi do pełnienia służby;

6. u rzemieślników, robotników rękodzielnych i fabrycznych, jakoteż u akuszerok, przedmioty do osobistego wykonywania ich zatrudnienia potrzebne;

7. u osób, pobierających płace pieniężne, które ustawa lub przywilej, w całości lub części od egzekucyi uwalnia, taka część przydybanej u nich gotówki, która odpowiada dochodom z pod egzekucyi wyjętym, przypadającym na czas od dokonanego zajęcia do najbliższego terminu zapadłości ich poborów;

8. gotowizna, pochodząca widocznie ze wsparcia lub ze zwrotnej zaliczki, którą zobowiązany z powodu klęski (1, 4), z funduszów publicznych otrzymał;

9. sprzęty, naczynia i zapasy towarowe, do prowadzenia apteki niezbędne, co zresztą nie przeszkadza zaprowadzeniu administracji przymusowej;

10. książki, przeznaczone do użytku zobowiązanego i członków rodziny, z nim w spółności domowej żyjących, w kościele lub szkole;

11. obrączka ślubna zobowiązanego, listy i inne pisma zobowiązanego, tudzież portrety rodzinne za wyjątkiem ram;

12. ordery i odznaki honorowe.

§. 252.

Na znajdującej się na posiadłości przynależności tejże (§§. 294 do 297 p. k. u. c.), wolno prowadzić egzekucyę jedynie razem z tą posiadłością.

Nie ma osobnej egzekucyi na przynależności górniczej i na przynależności okrętów i spławów.

Zajęcie.**§. 253.**

Zajęcie rzeczy fizycznych, znajdujących się w przechowaniu zobowiązanego, odbędzie się w ten sposób, że organ egzekucyjny spisze je i opisze w protokole (protokół zajęcia).

W protokole zamieści organ egzekucyjny oświadczenie, jako spisane rzeczy zostają zajęte na korzyść wykonalnej wierzytelności, służącej wierzycielowi, którego wymienić należy. Wierzytelność ma być określoną pod względem kapitału i ubocznych należytości, z powołaniem się na jej tytuł egzekucyjny. Zajęcie może mieć miejsce jedynie na rzecz sumy liczebnie oznaczonej; nie potrzeba podawać cyfry ubocznych należytości, ze strony zobowiązanego świadczyć się mających. Protokół zajęcia wskaże miejsce zamieszkania wierzyciela i jego zastępcy.

Jeżeli podczas zajęcia wystąpią osoby trzecie z takimi prawami względem rzeczy, w protokole spisanych, że w obec praw tych egzekucya nie jest dozwoloną, należy o ich roszczeniach zamieścić w protokole zajęcia odpowiednią uwagę.

Przystępując do zajęcia, doręczy organ egzekucyjny zobowiązanemu uchwałę, na zajęcie zezwalającą. O dokonaniem zajęcia będzie zawiadomiony wierzyciel egzekucyę popierający, niemniej też zobowiązany, jeżeli zajęcia nie był obecny.

§. 254.

Organ egzekucyjny przedłoży protokół zajęcia Sądowi egzekucyjnemu.

Każde dokonane zajęcie będzie wciągnięte do osobnego rejestru, w tym celu w każdym Sądzie powiatowym założyć się mającego (rejestr grabieży), wymieniając w odpowiednim zapisku zobowiązanie, egzekwującego wierzyciela i cyfrę wierzytelności. Jeżeli w jednej i tej samej miejscowości jest kilka Sądów powiatowych, będzie rejestr grabieży prowadził jeden ze Sądów powiatowych, do wykonywania sądownictwa w sprawach egzekucyjnych powołanych (§. 23, ust. 1).

Drogą rozporządzenia postara się Rząd o to, aby rejestra grabieży zawierały także wzmianki, odnoszące się do praw zastawu, w drodze administracyjnej na rzeczach zajętych uzasadnionych.

§. 255.

Wiadomości o zapiskach w rejestrze grabieży otrzyma każda osoba, która uprawdopodobni, że jej potrzeba takich wiadomości w celu wytoczenia sporu albo rozpoczęcia egzekucyi, w celu wystąpienia z zarzutami przeciw egzekucyi już wdrożonej albo z innych ważnych powodów.

§. 256.

Przez zajęcie nabywa egzekwujący wierzyciel dla swej wykonalnej wierzytelności prawo zastawu na rzeczach fizycznych, w protokole zajęcia spisanych i opisanych.

To prawo zastawu zgaśnie, jeżeli Sąd, po dokonaniu zajęcia, nie otrzymał do jednego roku wniosku na dozwoleń sprzedaży (§. 264) i dalszy ciąg postępowania sprzedażnego nie odbywa się jak należy.

Jeżeli zajęcie zostało równocześnie na korzyść kilku wierzycieli dokonane, mają prawa zastawu, tem zajęciem uzasadnione, równe pierwszeństwo. Każdemu z owych wierzycieli służą prawa wierzyciela egzekucyę popierającego.

§. 257.

Zajęcie rzeczy fizycznych, już na korzyść innych wykonalnych wierzytelności zastawniczo spisanych i opisanych, odbywa się w ten sposób, że się na istniejącym protokole zajęcia zamieszcza odpowiednią uwagę. W tej uwadze należy wymienić tego egzekwującego wierzyciela, który swym wnioskiem dalsze zajęcie spowodował, wskazać miejsce, gdzie on i jego zastępca mieszkają, tudzież określić jego wykonalną wierzytelność (§. 253, ustęp 2.).

Jeżeli żądanie idzie wyłącznie na zajęcie rzeczy fizycznych, na korzyść innych wierzycieli już zajętych, to może być taka uwaga bez dalszych dochodzeń na protokole wypisaną. Uchwałę, na zajęcie zezwalającą, doręczy Sąd, w tym przypadku, zobo-

wiązanemu równocześnie zawiadomieniem, w §. 253, ustęp ostatni, wspomnianem.

Każdy wierzyciel, który uzyskał zajęcie, ma prawa wierzyciela egzekucyę popierającego.

Dochodzenie praw zastawu i praw pierwszeństwa ze strony osób trzecich.

§. 258.

Osoba trzecia, która rzeczy nie posiada, nie może zajęciu tejże oponować z powodu służącego jej prawa zastawu lub prawa pierwszeństwa. Ma jednak prawo żądać swego zaspokojenia z uzyskanej za ową rzecz ceny przed innymi wierzycielami, drogą skargi, chociaż jej wierzytelność, prawem zastawu zabezpieczona lub mająca prawo pierwszeństwa jeszcze nie jest płatną. Od chwili, gdy się wykonanie egzekucyi rozpoczęło, jest dla rozstrzygnięcia tej skargi Sąd egzekucyjny właściwym. Jeżeli skarga została wytoczoną egzekwującemu wierzycielowi i zobowiązanemu, to się obydwóch za towarzyszy sporu uważa.

Jeżeli przed prawomocnem rozstrzygnięciem skargi rzecz uległa sprzedaży egzekucyjnej, a roszczenie powoda jest dostatecznie uprawdopodobnionem, to na wniosek mocen jest Sąd rozkazać tymczasowe złożenie uzyskanej ceny do swego depozytu.

Przechowanie.

§. 259.

Za wyjątkiem pieniędzy u zobowiązanego przydybanych, będą rzeczy zajęte na wniosek egzekwującego wierzyciela, wzięte w przechowanie. Jeżeli nie ma takiego wniosku, należy dokonane zajęcie w ten sposób uwidocznić, aby każdy był w stanie łatwo to poznać.

Wniosek na zarządzenie przechowania może być połączony z wnioskiem na dozwoleń zajęcia.

Jeżeli rzeczy zajęte do tego się nadają, uskutecznią się przechowanie złożeniem tych rzeczy w Sądzie, w innych zaś przypadkach w ten sposób, że się je powierza zakładowi, który się tego rodzaju przechowywaniem trudni i pod nadzorem rządowym zostaje, albo też osobie, którą Sąd egzekucyjny, na niebezpieczeństwo egzekwującego wierzyciela, zachowcą ustanowił (§. 968 p. k. u. c.). W tym ostatnim przypadku może być, za zgodą zobowiązanego, egzekwujący wierzyciel przez Sąd egzekucyjny zachowcą ustanowiony, albo gdy jest więcej takich wierzycieli, jeden z tychże.

Koszta przechowania ponosi, na razie, egzekwujący wierzyciel, a gdyby było więcej takich wierzycieli, oni wszyscy, w stosunku do swych wykonalnych wierzytelności.

W obec wniosku na zarządzanie przechowania przez złożenie rzeczy w Sądzie lub powierzenie tychże zakładowi, trudniącemu się tego rodzaju przechowywaniem, jeżeli tej treści wniosek podczas wykonania zajęcia został uczyniony, winien organ egzekucyjny temu wnioskowi zadosyć uczynić, nie zasięgając przedtem uchwały Sądu.

Co się tyczy wniosku na zarządzanie przechowania, który Sąd egzekucyjny po dokonaniem zajęcia otrzymał, to Sąd go rozstrzygnie po wysłuchaniu zobowiązanego i wszystkich innych wierzycieli egzekucję popierających, chyba że istnieje niebezpieczeństwo ze zwłoki.

Zarządzenie przechowania będzie uwidocznione w rejestrze grabieży z wymienieniem osoby zachowcy.

§. 260.

Jeżeli zachowca bez zgody zobowiązanego i egzekwującego wierzyciela został ustanowiony, zawiadomi Sąd ich o tem, z wymienieniem nazwiska zachowcy. Osoby te mają prawo prosić każdego czasu Sąd egzekucyjny o zamianowanie innego zachowcy, jeżeli na to przedstawią odpowiednie przy czyny.

§. 261.

Pieniądze podczas zajęcia znalezione, weźmie organ egzekucyjny w swe przechowanie; jeżeli zaś egzekucya odbywa się na korzyść tylko jednego wierzyciela, to wypłaci je temu wierzycielowi, w miarę jego roszczenia, w egzekucyi będącego, za pokwitowaniem. Zabranie pieniędzy przez organ egzekucyjny, poczytuje się w tym przypadku za zapłatę, ze strony zobowiązanego dokonaną.

Przed wypłatą, zasięgnie organ egzekucyjny u Sądu egzekucyjnego polecenia, jeżeli ma jakie wątpliwości co do wysokości kwoty, jaka się egzekwującemu wierzycielowi należy, albo pod tym względem, czyli i jakich dokumentów dłużnych w zamian za zapłatę żądać wypada, albo też w kwestyi, czyli jaką kwotę na tych dokumentach odpisać należy.

Wartość monet i zagranicznych znaków pieniężnych oblicza się według kursu, urzędownie w dniu zajęcia notowanego na giełdzie, najbliższej Sądowi istniejącej.

Jeżeli zajęcie odbyło się na korzyść kilku wierzycieli (§. 256, ustęp 3), to organ egzekucyjny złoży przydybane pieniądze w kancelaryi sądowej, a Sąd egzekucyjny stosownie do tego, co w danym przypadku jest lepszem, bądź osobno je rozdzieli bądź razem z ceną, za rzeczy zajęte uzyskaną. Osobny rozdział odbywa się według postanowień o rozdzieleniu sumy ze sprzedaży uzyskanej.

§. 262.

Te same przepisy obowiązują w zajęciu i przechowaniu ruchomości fizycznych zobowiązanego,

znajdujących się w dzierżeniu egzekwującego wierzyciela lub osoby trzeciej, która okazała gotowość wydania tychże.

Ograniczenie zajęcia.

§. 263.

Jeżeli egzekwujący wierzyciel dzierży jaką ruchomość fizyczną zobowiązanego, na której on ma prawo zastawu lub prawo zatrzymania na korzyść swej wykonalnej wierzytelności, to wolno zobowiązanemu, w miarę jak ta wierzytelność ową rzeczą jest pokrytą, prosić Sąd egzekucyjny o ograniczenie zajęcia, względem tej rzeczy dokonanego. Jeżeli istniejące prawo zastawu lub zatrzymania służy zarazem innej wierzytelności egzekwującego wierzyciela, natenczas uwzględni Sąd ten wniosek jedynie pod warunkiem, że również i ta druga wierzytelność jest ową rzeczą pokrytą.

Sprzedaż.

§. 264.

Rzeczy zajęte będą sprzedane na wniosek jednego z wierzycieli, dla których w celu ściągnięcia ich wykonalnych wierzytelności one zostały zajęte.

Wniosek na dozwoleńie sprzedaży należy podać w Sądzie egzekucyjnym, bezpośrednio; on jednak może być połączony z wnioskiem na dozwoleńie zajęcia. Również i w tym ostatnim przypadku należy rozstrzygnięcie wniosku na dozwoleńie sprzedaży do Sądu egzekucyjnego.

Występując z takim wnioskiem, oznaczy wierzyciel sprzedać się mające rzeczy przez powołanie się na protokół zajęcia, w Sądzie złożony; nie potrzeba przedkładać odpisu tego protokołu.

Dozwoleńie sprzedaży rzeczy zajętych będzie w rejestrze grabieży uwidocznione.

§. 265.

Sprzedaż papierów wartościowych, jako kaucya na rzecz Skarbu lub funduszu krajowego winkulowanych lub do depozytu złożonych, może być dopiero wtedy dozwoloną, gdy odpowiedni stosunek obowiązkowy się skończył i możebne roszczenia zwrotów będą w drodze administracyjnej ustalone.

O dokonaniem ustaleniu należy zawiadomić wszystkie osoby, które nabyły prawa zastawu na odpowiednim papierze wartościowym.

§. 266.

Wolno przystąpić do sprzedaży, zanim dozwoleńie zajęcia nabierze mocy prawa, ale jedynie wtedy, jeżeli zostały zajęte rzeczy, które ze względu na swe przymioty nie mogą być bez szkody przez czas dłuższy przechowane albo jeżeli na skutek odłożenia

sprzedaży mogłyby rzeczy zajęte wiele stracić na wartości, a zarazem wierzyciel egzekwujący da zabezpieczenie za wszelkie niekorzyści, jakie zobowiązanemu z wcześniejszej sprzedaży mogą wyniknąć.

Nie wolno przystąpić do sprzedaży, zanim wierzyciel dostarczył zabezpieczenia, które Sąd egzekucyjny oznaczył.

§. 267.

Po dozwolonej sprzedaży i jak długo jedno postępowanie sprzedażne się toczy, nie wolno względem tej samej rzeczy wprowadzać osobnego postępowania sprzedażnego, na korzyść dalszych wierzycieli wykonalnych.

Wszyscy wierzyciele, którzy w ciągu wiszącego postępowania sprzedażnego uzyskali dozwoleń sprzedaży rzeczy, także na swą własną korzyść zajętych, przystępują tem samem do postępowania sprzedażnego już rozpoczętego i są zniewoleni przyjmując je w tym stanie, w jakim się w chwili ich przystąpienia znajduje.

Wierzyciele przystępujący mają od chwili swego przystąpienia takie same prawa, jak gdyby postępowanie na ich wniosek zostało wprowadzone. Sąd egzekucyjny zawiadomi wierzyciela, który wniosek na dozwoleń sprzedaży przedstawił, że i do którego wiszącego postępowania sprzedażnego przystąpił. Prócz tego zawiadomi Sąd egzekucyjny o każdym przystąpieniu organ egzekucyjny, do wykonania sprzedaży powołany, zobowiązanego, jakoteż wierzycieli, na wniosek których postępowanie sprzedażne zostało wprowadzone lub którzy już doń wcześniej przystąpili.

§. 268.

Zajęte papiery wartościowe, cenę giełdową mające, będą za pośrednictwem stręczyciela handlowego z wolnej ręki sprzedane, przy czem należy jak najwięcej o to się starać, aby każdoczesna cena giełdowa została osiągnięta.

Inne przedmioty, mające na miejscu, gdzie się znajdują, cenę giełdową lub targową, będą z wolnej ręki za pośrednictwem stręczyciela handlowego sprzedane, a jeżeli takiego stręczyciela niema, to je sprzeda z wolnej ręki urzędnik, do przeprowadzania licytacji upoważniony lub też organ egzekucyjny; przy tych sprzedażach należy się jak najwięcej o to starać, aby każdoczesna cena giełdowa lub targowa została osiągnięta.

Jeżeli rzeczy zajęte należą do tego rodzaju przedmiotów, które w miejscu, gdzie się znajdują, nie mają ani ceny giełdowej ani targowej, może Sąd egzekucyjny, na wniosek i po wysłuchaniu zobowiązanego, rozkazać, aby je w celu ich sprzedania z wolnej ręki i przy możebnem uwzględnieniu każdoczesnej ceny giełdowej lub targowej, wysłano do innej miejscowości, która ma giełdę dla tego rodzaju przedmiotów lub gdzie one się targują; ale Sądowi

wolno też rozkazać, aby te przedmioty, bez ich wysłania do owego miejsca, zostały tamże, przy możebnem uwzględnieniu każdoczesnej ceny giełdowej lub targowej, za pośrednictwem stręczyciela handlowego lub urzędnika, do odbywania licytacji upoważnionego, z wolnej ręki sprzedane. Wysyłka odbywa się na koszt i niebezpieczeństwo zobowiązanego.

Na wniosek i po wysłuchaniu zobowiązanego, mocen jest Sąd zarządzić wysyłkę lub sprzedaż drogą polecenia, danego stręczycielowi handlowemu, również i w tym przypadku, jeżeli się w jakiej innej wiadomej miejscowości nadarza sposobność korzystniejszej sprzedaży tego rodzaju przedmiotów z wolnej ręki.

Zezwalając na sprzedaż z wolnej ręki, ustanowi Sąd egzekucyjny, na wniosek, cenę, poniżej której nie wolno rzeczy sprzedać, tudzież czas, w ciągu którego sprzedaż ma być dokonana. W braku takiego sądowego postanowienia o cenie, należy w przypadku, gdy Sąd na sprzedaż po cenie giełdowej lub targowej zezwolił, dołączyć do relacji o dokonanej sprzedaży wykaz urzędowy ceny giełdowej lub targowej dnia sprzedaży, tudzież wykaz urzędowy popłaconych należności stręczycielskich i innych wydatków.

Zezwalając na sprzedaż papieru wartościowego, na imię opiewającego, upoważni Sąd egzekucyjny organ egzekucyjny, aby przepisanie papieru na imię kupującego uzyskał, tudzież zeznał w zastępstwie zobowiązanego wszelkie dokumentne oświadczenia, w celu dokonania sprzedaży potrzebne; oświadczenia te wiążą zobowiązanego. Sąd egzekucyjny może zeznanie tych oświadczeń zastrzedz dla siebie lub dla Sądu, do spółdziałania w sprzedaży wezwanego. Drogą rozporządzenia będą ogłoszone szczegółowe postanowienia o tem, jakie odrębne zarządzenia będą Sądy wydawały z powodu sprzedaży obligów publicznych, na imię wystawionych.

§. 269.

Postanowienia §. 367 p. k. u. c. o nabywaniu własności na rzeczach, na publicznej licytacji sprzedanych, obowiązują także w sprzedażach z wolnej ręki, które zgodnie z §. 268, za pośrednictwem stręczyciela handlowego, tudzież urzędnika, do odbywania licytacji upoważnionego, albo też przez organ egzekucyjny zostały dokonane.

§. 270.

Wszelkie inne przedmioty zajęte sprzedają się na publicznej licytacji, chyba że one w ogóle sprzedaży nie ulegają.

Również będą, na wniosek egzekwującego wierzyciela, drogą publicznej licytacji sprzedane przedmioty, które na zasadzie sądowego zezwolenia, po myśli §. 208, z wolnej ręki miały być sprzedane,

jeżeli one do trzech tygodni, po sądowym poleceniu sprzedaży, nie zostały z wolnej ręki sprzedane.

§. 271.

Jeżeli Sąd najpóźniej dnia trzeciego przed terminem sprzedaży, otrzyma od kogoś, który zarazem odpowiednio zabezpieczenie daje, oświadczenie, że jest gotów wszystkie rzeczy zajęte lub większe partie tychże kupić za cenę, która cenę szacunkową najmniej o jedną czwartą przewyższa, i zarazem oświadczy, że obok kosztów szacunkowych, gdyby jakie wypadły, poniesie również wszystkie dotąd urosłe, a na zobowiązanym ciężące koszty egzekucyjne, bez ich policzenia na cenę, za którą rzeczy przyjmuje, to Sąd mocen jest wniosek ten, po wysłuchaniu zobowiązanego i pod tym warunkiem uwzględnić, że na niego zgodzi się egzekwujący wierzyciel i wszystkie osoby, mające na tych rzeczach prawa zastawu dla wiarygodności, co do których wątpliść należy, czy je cena objęta w zupełności pokryje.

W dalszem postępowaniu, a mianowicie też w odłożeniu i zastanowieniu licytacji, obowiązują przepisy §. 204.

§. 272.

Termin sprzedaży wyznacza organ egzekucyjny, któremu przeprowadzenie sprzedaży zostało polecone, chyba że Sąd w tej mierze inaczej postanowił. Licytacja będzie edyktem obwieszoną. Edykt oznajmi, gdzie rzeczy są i kiedy się licytacja odbędzie, oznaczy sprzedać się mające rzeczy według ich gatunków i zawierać będzie wzmiankę o tem, czyli i gdzie je można przed licytacją oglądać.

O wyznaczeniu terminu sprzedaży zostanie zawiadomiony zobowiązany i egzekwujący wierzyciele przez doręczenie okazów edyktu.

§. 273.

Między zajęciem a licytacją musi upłynąć czas, conajmniej trzech tygodni. Sąd mocen jest czasokres ten skrócić, jeżeli zachodzą okoliczności, w których Sąd z mocy §. 266 jest upoważniony zezwolić na sprzedaż zastawu, zanim dozwolenie zajęcia urośnie w moc prawa, albo jeżeliby dłuższe przechowywanie zastawu wymagało niestosunkowych kosztów.

Organ egzekucyjny, do przeprowadzenia licytacji powołany, przekona się wcześniej przed terminem o tem, czy dozwolenie sprzedaży zostało uczestnikom doręczone i termin sprzedaży należyście obwieszony, i doniesie Sądowi egzekucyjnemu o

spostrzeżonych wadliwościach. Na takie doniesienie postąpi Sąd egzekucyjny w myśl §. 175.

§. 274.

Licytacja odbywa się na miejscu, gdzie się zajęte rzeczy znajdują, chyba że się uczestnicy na inne miejsce zgodzili, albo Sąd egzekucyjny, na wniosek zobowiązanego lub egzekwującego wierzyciela, pozwoli, aby te przedmioty, w celu uzyskania lepszej ceny, na innym miejscu sprzedane i w tym celu tam przesłane zostały. A mianowicie to ostatnie zarządzenie jest dozwolone, gdy chodzi o przedmioty wielkiej wartości, o rzeczy złote lub srebrne i inne kosztowności, o utwory sztuki, zbiory itp.

Drogą rozporządzenia mogą być ustanowione odrębne urządzenia, mające na celu przeprowadzenie licytacji w publicznych lokalach do sprzedaży urządzonych.

§. 275.

Licytacje przeprowadza organ egzekucyjny. Należy do niej przywołać jednego znawcę, który szczegółowe rzeczy, w miarę jak idą na sprzedaż, ocenia. Jeśliby się nie znalazł znawca, do ocenienia wszystkich do sprzedaży przeznaczonych przedmiotów uzdolniony, a rozchodzi się o znaczniejsze ilości lub o przedmioty większej wartości, to wolno dla każdej grupy takich przedmiotów przybrać znawców odpowiedniego fachu. Przy ocenianiu wyrobów ze złota i srebra należy także oznaczyć wartość kruszcu samego.

Organ egzekucyjny postara się, jeszcze przed licytacją, o ocenienie kosztowności, towarów na składzie i innych przedmiotów, które podczas aktu licytacji ocenić się nie dają. We wszystkich innych przypadkach odbywa się przed licytacją ocenienie tylko na żądanie i koszt jednego z wierzycieli; wierzyciel ten może się domagać zwrotu owych kosztów jedynie o tyle, o ile z powodu wcześniejszego ocenienia późniejsze przywołanie znawcy do licytacji stało się zbytecznem.

Jeżeli na sprzedaż idą tylko przedmioty, które w myśl poprzednieg ustępu już zostały ocenione, to licytacja odbywa się bez znawcy.

Znawcę mianuje Sąd egzekucyjny.

§. 276.

Licytacja odbywa się w ten sposób, że zastawy z osobna, a w przypadku, gdy większe ilości

tego samego rodzaju przedmiotów na sprzedaż idą, partjami, po cenie szacunkowej, zostają wywoływane (cena wywołania).

Wywoływacz nie jest potrzebny.

Oferenci nie składają żadnego wadyum.

§. 277.

Nie wolno przy licytacji uwzględniać ofert, które nie wynoszą przynajmniej jednej trzeciej części ceny wywołania. Na wniosek egzekucyjnego wierzyciela i za zgodą innych wierzycieli, którym termin sprzedaży oznajmić należało (§. 56), może też Sąd egzekucyjny, przed terminem sprzedaży, ustanowić dla oferty najniższą kwotę, która wynosi więcej aniżeli jedną trzecią ceny wywołania.

Rzeczy złote i srebrne nie mogą być przybite za cenę niższą od wartości kruszcu.

Po oznajmieniu ceny wywołania poda kierujący sprzedażą organ egzekucyjny do wiadomości obecnych cenę dozwolonej oferty najniższej, a nadto wartość kruszczową rzeczy złotych i srebrnych.

§. 278.

Przybicie zostanie udzielonem najlepszemu oferentowi, jeżeli mimo dwukrotnego wezwania oferentów nikt wyższej oferty nie zgłosił. Zresztą obowiązują przepisy §§. 179, 180, ustępy 1, 3 i 5, i §. 181, ustępy 1 i 3, również i w licytacji rzeczy ruchomych.

Przedmioty, na licytację wystawione, będą jedynie za gotówkę sprzedane i musi je najlepszy oferent natychmiast objąć w posiadanie. Nabywca nie ma żadnego prawa do ewikcji z powodu wadliwości rzeczy jemu sprzedanych.

Jeżeli nabywca przed zamknięciem aktu licytacji ceny kupna nie złożył, ma być rzecz, jemu już przybita, na tym samym terminie powtórnie na licytację wystawiona. Nie wolno najlepszemu oferentowi wnosić ofert podczas tej powtórnej licytacji; on odpowiada za możebny ubytek, ale nie ma prawa do nadwyżki, w cenie kupna uzyskanej. Pod względem dochodzenia ubytku w cenie kupna obowiązuje postanowienie §. 155, ustęp 2.

§. 279.

Licytacja będzie zamkniętą, jeżeli uzyskana cena kupna wystarcza na zaspokojenie wszystkich wykonalnych wierzytelności razem z należnościami ubocznymi i kosztami, służących egzekucyjnym wierzycielom, którzy swego zaspokojenia drogą sprzedaży poszukają.

Protokół terminu sprzedaży spisuje się według zasad postanowień §. 194, ll. 1 i 2. Prócz tego należy w protokole, obok ceny wywołania, podać uzyskane ceny najwyższych ofert i wymienić kupujących.

W rejestrze grabieży zapisze się wzmiankę o dokonanej sprzedaży przedmiotów zajętych.

§. 280.

Na wniosek egzekucyjnego wierzyciela lub zobowiązanego, mocen jest Sąd egzekucyjny, po wysłuchaniu zobowiązanego, rozkazać, ażeby spieniężenie rzeczy zajętych, które nie należą do przedmiotów, w §. 268 oznaczonych, i względem których nie ma wniosku na ich objęcie, po myśli §. 271 uczynionego, nie odbyło się drogą publicznej licytacji, lecz w inny sposób, jeżeli to niewątpliwie będzie korzystnym dla wszystkich uczestników. Nie potrzeba przesłuchiwać zobowiązanego, jeżeli mają być spieniężone rzeczy tego rodzaju, że w dłuższem przechowaniu mogą uleść zepsuciu lub znacznie stracić na wartości.

Takie same rozporządzenia wyda Sąd, na wniosek lub z urzędu, jeżeli podczas licytacji nie osiągnięto ceny najniższej oferty, dla szczegółowych rzeczy naznaczonej; nie wolno jednak w ten sposób sprzedawać rzeczy poniżej jednej trzeciej ceny szacunkowej, a co się tyczy rzeczy złotych i srebrnych, mających wyższą wartość kruszczową, poniżej tej wartości.

Drogą rozporządzenia mogą być ustanowione osobne urządzenia, służące spieniężeniu takich zastawów, które w licytacji nie uzyskały oferty, równej cenie wywołania.

§. 281.

Na wniosek może Sąd egzekucyjny pozwolić, aby zastawy nieznacznej wartości, gdy już ich sprzedaż została dozwoloną, były poddane licytacji bez uprzedniego obwieszczenia licytacji tych rzeczy, przy sposobności innej sprzedaży, rozpisanej i obwieszczonej na korzyść innego wierzyciela lub przeciw innemu zobowiązanemu.

§. 282.

W obec oświadczonego odstąpienia od egzekucji, tudzież pod względem dalszego prowadzenia postępowania licytacyjnego, spowodowanego wnioskiem przystępującego doń wierzyciela, jakoteż pod względem zastanowienia i odłożenia postępowania licytacyjnego, obowiązują przepisy §§. 200, ll. 3 i 4, 203, ustęp 2 i 206, ustęp 1, w odpowiedni sposób zastosować się mające.

Jeżeli Sąd otrzymał wniosek na dalsze prowadzenie postępowania licytacyjnego, po myśli §. 206 uczyniony, należy z ceny kupna zaspokoić wierzycieli, w obec których przyczyna zastanowienia lub odłożenia ma skutki prawne, a w przypadku, gdyby oni mieli prawa zastawu, w miarę tychże praw zastawu.

O zastanowieniu lub odłożeniu postępowania licytacyjnego będą zawiadomione tylko osoby, w §. 272, ustęp 2 wymienione. Zastanowienie postępowania licytacyjnego należy uwidocznnić w rejestrze grabieży.

Użycie uzyskanej ceny kupna.

§. 283.

Jeżeli egzekucya była prowadzoną tylko na korzyść wierzyciela, który według treści aktów zajęcia sam jeden miał prawo zastawu na rzeczach sprzedanych lub też miał prawo zastawu na pierwszym miejscu, to z uzyskanej na licytacji ceny, doliczając do niej zabezpieczenie, po myśli §. 271 przepadłe, i wynagrodzenie, jakie nabywca, po myśli §. 278, uiscił, wypłaci organ egzekucyjny temu wierzycielowi kwotę, jaka po potrąceniu kosztów licytacji i ocenienia pozostała, a do zaspokojenia jego wykonalnej wierzytelności, razem z należnościami ubocznymi, jest potrzebną.

Jeżeli od wierzytelności płaci się procent, to oblicza się odsetki niezadawnione po termin sprzedaży.

Wydanie tych kwot wierzycielowi egzekucyę popierającemu, poczytuje się za zapłatę, uczynioną przez zobowiązanego.

Możebnie pozostałą resztę wypłaci się zobowiązanemu, chyba że tymczasem który z później następujących wierzycieli zastawnych po nią sięgnął.

§. 284.

Wierzyciel egzekwujący, który żąda wynagrodzenia kosztów, sądownie jeszcze nie ustanowionych, powinien równocześnie przedłożyć organowi egzekucyjnemu spis tych kosztów. W tym przypadku ustanowi Sąd egzekucyjny odpowiednie koszta na doniesienie organu egzekucyjnego.

Organ egzekucyjny zatrzyma kwotę, według twierdzenia wierzyciela do pokrycia żądanych kosztów potrzebną i złoży ją w kancelaryi sądowej. W ten sam sposób należy postąpić z kwotą, którą organ egzekucyjny dla pokrycia kosztów licytacji razem z należnościami znawców za ocenienie sprzedanych przedmiotów u siebie zatrzymał.

Jeżeli deponowane sumy nie zostały wyczerpane kosztami, egzekwującemu wierzycielowi są-

downie przyznanemi lub sądownie ustanowionemi kosztami licytacji i ocenienia, należy pozostałej reszty użyć do dalszego zaspokojenia egzekwującego wierzyciela, a po zupełnem zaspokojeniu jego roszczeń, tak jak §. 283, ustęp ostatni, przepisuje.

Wierzyciel przedstawi żądanie zwrotu kosztów, pod wyłączeniem tegoż, przed zamknięciem terminu sprzedaży.

§. 285.

Organ egzekucyjny złoży uzyskaną cenę w kancelaryi sądowej, poczem ją Sąd egzekucyjny rozdzieli, jeżeli według treści aktów zajęcia wierzycielowi nie służy wyłączenie prawo zastawu albo ono nie ma pierwszego miejsca, albo jeżeli licytacya odbyła się na korzyść kilku wierzycieli, egzekucyę popierających.

Odsetki, przez korzystną lokacyę ceny narosłe, dobija się do masy rozbiorowej; tak samo wciąga się do masy rozbiorowej zabezpieczenie, w myśl §. 271 przepadłe, tudzież wynagrodzenie, które najlepszy oferent, z powodu swej opieszałości, po myśli §. 278 zapłacił.

Sąd egzekucyjny rozpisze audyencyę działową z urzędu i zawiadzie do niej zobowiązanego i wszystkich wierzycieli, w aktach zajęcia wykazanych i jeszcze w zupełności nie zaspokojonych, prawa zastawu których w myśl §. 256, ustęp 2, jeszcze nie zgasły. Sąd wezwie zarazem tych wierzycieli, aby swe roszczenia w kapitale, procencie, kosztach i innych ubocznych należnościach, przed audyencyą albo podczas tejeż zgłosili i wszystkie dokumenty, których jeszcze nie ma w Sądzie, a które do wykazania ich roszczeń są potrzebne, w pierwopisach lub w odpisach wierzytelnych, najpóźniej na tej audyencyi Sądowi przedłożyli, i to wszystko tem pewniej uczynili, ile że w razie przeciwnym mogą być ich roszczenia przy rozdziale jedynie o tyle uwzględnione, o ile na ich korzyść licytacya przymusowa dozwolona została.

§. 286.

Sąd egzekucyjny będzie przy rozdziale uzyskanej ceny postępował w duchu przepisów §§. 212 do 214, 229, 231 do 234 i 236.

Z masy rozbiorowej będą nasamprzód zaspokojone koszta ocenienia i licytacji, a następnie wierzytelności zastawne, w czasie należytem zgłoszone, jakoteż wierzytelności wykonalne, w celu ściągnięcia których Sąd na licytację zezwolił. Sąd obliczy kwoty wierzytelności, trzymając się treści zgłoszenia i tegoż załączek, jakoteż treści uchwał sądowych, dozwalających egzekucyi.

Wyżej wymienione wierzytelności będą wypłacone w porządku, w jakim sądowe zajęcia po sobie

następowały, co nie uwłacza ani pierwszeństwu, służącemu dłom, opłatom spożywczym i innym daninom na cele publiczne, tudzież karom majątkowym, ani też pierwszeństwu, jakie istniejące prawo zastawu, ustawowe lub umowne, dla niektórych wierzytelności uzasadnia.

Zaspokojenie procentu, wracających się wypłat, kosztów procesowych i egzekucyjnych, nastąpi według zasad, w §§. 216, 217, 218, ustęp 1, i 219 wypowiedzianych.

§. 287.

Jeżeli co do szczegółowych pozycji nie ma potrzeby czekać na ich załatwienie drogą procesu, oznajmi Sąd egzekucyjny, gdy uchwała działała już nabędzie mocy prawa, urzędowi depozytowemu lub podatkowemu, z urzędu, nazwiska osób, do pobrania pieniędzy z uzyskanej ceny uprawnionych, i oznaczy kwoty, tymże wypłacić się mające, tudzież oznajmi owym osobom uprawnionym, jakie kwoty im się należą i że je z masy rozbiorowej podjąć mogą.

Sąd może to wszystko już w uchwale działowej, na przypadek jej prawomocności, rozporządzić, jeżeli się tem sprawa uprości, a mianowicie też wtedy, jeżeli na audyencji działowej nikt się temu nie sprzeciwi.

§. 288.

Sąd rozporządzi ceną ze sprzedaży z wolnej ręki uzyskaną, w sposób odpowiadający postanowieniom §§. 283 do 287. W tym przypadku winien egzekwujący wierzytel przedstawić żądanie zwrotu kosztów, pod wyłączeniem tegoż, w ciągu terminu, w §. 74, ustępie 2, ustanowionego. Przed upływem tego terminu nie może zobowiązany niczego otrzymać z uzyskanej ceny kupna.

Rekurs.

§. 289.

Niema rekursu od uchwał, nakazujących przechowanie przedmiotów zajętych, ocenienie tychże przed terminem sprzedaży, lub ich wysłanie do innego miejsca w celu ich sprzedania, tudzież od uchwały, która rozporządza, aby zajęte przedmioty zostały wciągnięte do licytacji, względem innych zastawów dozwolonej, jakoteż od uchwały, mianującej zachowcę lub rozpisującej termin sprzedaży.

Część druga.

Egzekucya na wierzytelnościach pieniężnych.

Roszczenia z pod egzekucyi wyjęte.

§. 290.

Ograniczenia egzekucyi na wierzytelnościach pieniężnych, w innych ustawach i w ogóle w obowiązujących rozporządzeniach postanowione, pozostaną w mocy. Nadto są z pod egzekucyi zupełnie wyjęte:

1. dary z łaski i te jałmużny, pieniądze z prebendy pochodzące i inne podobne wsparcia, które są wyasygnowane osobom, zaopatrzeniu z powodu ubóstwa podlegającym, z fundacyj, z kasy gminnej lub z innej jakiej kasy publicznej, jakoteż roszczenia z tytułu należenia do jakiego towarzystwa chorych lub pogrzebowego;

2. sumy asekuracyjne, należące się zobowiązanemu z umowy o ubezpieczenie budynku lub przynależności jakiejś posiadłości, jeżeli sumy te z mocy istniejącego statutu muszą być użyte na odbudowę lub na odrestaurowanie uszkodzonego budynku lub na uzupełnienie przynależności;

3. zaliczki, pochodzące z kas aprowizacyjnych, na zasadzie rządowego pozwolenia istniejących.

§. 291.

O ile roczne pobory przewyższają kwotę pięciuset złotych, o tyle podlegają egzekucyi:

1. alimentacye i emerytury, udzielone z fundacyj lub od zakładów, które dla udzielania wsparć zostały założone, chyba że te alimentacye i emerytury, z mocy §. 290, l. 1, są w zupełności z pod egzekucyi wyjęte;

2. alimentacye i renty, płacone zobowiązanemu na zasadzie umów asekuracyjnych, jakoteż ustawowe roszczenia z tytułu alimentacji, jeżeli zobowiązany nie ma zdolności zarobkowania i jest zmuszony żyć z tych alimentacji i z tej renty;

3. renty, należące się z powodu doznanego uszkodzenia na ciele.

Wkłádki płacone do kas oszczędności lub do kas stowarzyszeń oszczędnościowych, istniejących przy fabrykach, stowarzyszeniach kopalnianych lub przy innych przedsiębiorstwach przemysłowych, jeżeli jedynie robotnikom przemysłowym oznaczonego zakładu wolno tam składać pieniądze, podlegają egzekucyi o tyle, o ile wkładka wynosi więcej, aniżeli pięćset złotych.

Jeżeli jedna i ta sama osoba ma kilka z roszczeń pod ll. 1 do 3 określonych, dopuszczoną jest

na nich egzekucya o tyle, aby zobowiązanemu roczny pobór pięciuset złotych wolnym pozostał.

§. 292.

Pobory i wierzytelności, w §. 291 wyliczone, są w obec egzekucyi w celu ściągnięcia roszczenia z tytułu ustawowej alimentacyi, wolne od egzekucyi jedynie do połowy kwoty, którą §. 291 z pod egzekucyi wyjmuje.

Istniejące przywileje lub ciągle jeszcze obowiązujące rozporządzenia, jakie z wyżej określonych poborów i wierzytelności jeszcze więcej od egzekucyi uwalniają, aniżeli to w poprzednich postanowieniach jest przewidzianem, pozostaną w mocy i nadal.

§. 293.

Zastosowanie postanowień §§. 290 do 292 nie może być układem między zobowiązanym a wierzycielem ani uchylonem ani ograniczonem. Wszelkie tym przepisom przeciwne rozporządzenie za pomocą cesyi, przekazu, zastawienia albo też jakiego innego aktu prawnego, nie ma żadnych skutków prawnych.

Zajęcie.

§. 294.

Egzekucya na wierzytelnościach pieniężnych zobowiązanego przychodzi do skutku za pomocą zajęcia tychże. Za wyjątkiem przypadków, w których obowiązuje przepis §. 296, odbywa się zajęcie w ten sposób, że Sąd, który egzekucyi dozwolił, wydaje do dłużnika zobowiązanego zakaz płacenia tego, co się odeń zobowiązanemu należy. Równocześnie otrzyma zobowiązany od Sądu zakaz rozporządzania w jakikolwiekby sposób swoją wierzytelnością jakoteż zastawem, dla niej ustanowionym, a mianowicie też otrzyma on zakaz zrealizowania swej wierzytelności.

Sąd oznajmi dłużnikowi zobowiązanego i samemu zobowiązanemu, że egzekwujący wierzyciel nabył prawo zastawu na odpowiedniej wierzytelności.

Zajęcie uważa się za dokonane z chwilą, w której dłużnikowi zobowiązanego doręczono zakaz płacenia. Jeżeli doręczenie ma być w Państwie uskutecznione, nie wolno do tego użyć poczty, lecz należy je wykonać przez inne organy dla doręczeń.

Dłużnikowi zobowiązanego służy rekurs od zakazu płacenia.

§. 295.

W egzekucyi na wierzytelności pieniężnej, która służy zobowiązanemu w obec Skarbu albo funduszu, pod zarządem publicznym zostającego, należy zakaz płacenia doręczyć kasie, w której zobowią-

zany może żądać zapłaty, jakoteż władzy, która jest powołaną do wydania polecenia wypłaty. Zajęcie poczytuje się za dokonane z chwilą doręczenia zakazu płacenia tej ostatniej władzy. Wskazanie kasy, która ma wypłacić, jest rzeczą wierzyciela egzekucyę popierającego. Przepisy, jakie dla odpowiedniej kasy istnieją, rozstrzygają o tem, czyli z powodu otrzymanego zakazu płacenia wolno jej na razie wstrzymać wypłatę kwot zapadłych zobowiązanemu.

Władza, która sądowy zakaz płacenia otrzymała, może bądź niedopuszczalność danej egzekucyi Sądowi oznajmić (§. 39, ustęp 2), bądź zacząć zakaz płacenia rekusem, jeżeli jest zdania, że egzekucya na zajętej wierzytelności sprzeciwia się istniejącym przepisom prawnym.

§. 296.

Zajęcie wierzytelności z wekslu tudzież innych papierów, przez indos przenośnych, jakoteż wierzytelności z czeków, przez indos nieprzenośnych, z kupieckich przekazów i kart zobowiązania się, tudzież z książek wkładkowych banków, kas oszczędności i zaliczkowych, uskutecznia się w ten sposób, że organ egzekucyjny na rozkaz Sądu egzekucyjnego papiery te zabiera, spisując na to protokół zajęcia (§§. 253, 254, ustęp 1), i składa je w Sądzie lub w kancelaryi sądowej.

Co do zajęcia tej samej wierzytelności, później na korzyść innego wierzyciela dozwolonego, obowiązuje postanowienie §. 257.

§. 297.

Jak długo papier w Sądzie leży, winien, zamiast zobowiązanego, sam organ egzekucyjny przedsięwziąć, na zasadzie otrzymanego od Sądu upoważnienia, to wszystko, czego się domagają ustawy w celu utrzymania lub wykonania praw, wynikających z papierów, w §. 296 oznaczonych, jako: okazać te papiery komu należy, wnieść protesta, notyfikować i w ogóle przedsięwziąć wszelkie czynności, w powyższym celu potrzebne. Sąd udzieli organowi egzekucyjnemu upoważnienia do przedsięwzięcia owych czynności ze skutkiem prawnym, bądź z urzędu, bądź na wniosek zobowiązanego lub egzekwującego wierzyciela.

Mianowicie, w obec istniejącego niebezpieczeństwa ze zwłoki, może organ egzekucyjny otrzymać od Sądu egzekucyjnego upoważnienie do ściągnięcia płatnej wierzytelności z tego rodzaju papieru, w Sądzie leżącego. Kwoty, przez to uzyskane, należy złożyć w Sądzie; prawo zastawu, na rzecz egzekwującego wierzyciela na wierzytelności istniejące, rozciąga się na pieniądze, skutkiem ściągnięcia owej wierzytelności uzyskane.

Jeżeli w celu przerwania, przedawnienia lub uniknięcia innych niekorzyści wierzytelność zaskarżyć

wypadnie, ustanowi Sąd egzekucyjny w tym celu kuratora, a to z urzędu lub na wniosek.

§. 298.

Na wniosek egzekwującego wierzyciela należy zastaw ręczny, dla zajętej wierzytelności ustanowiony, wziąć w przechowanie (§. 259). Wniosek na zarządzenie przechowania może być przedstawiony Sądowi egzekucyjnemu, razem z wnioskiem na zajęcie wierzytelności, albo oddzielnie po dozwolonym zajęciu.

§. 299.

Prawo zastawu, nabyte przez zajęcie roszczenia z tytułu płacy lub innej wierzytelności, na bieżących poborach polegającej, rozciąga się również na pobory, po zajęciu płatne; prawo zastawu, na procentowanej wierzytelności uzyskane, rozciąga się na odsetki, po zajęciu płatne.

Zajęcie dochodów służbowych obejmuje również dochód, który zobowiązany otrzymuje skutkiem podwyższenia swych poborów, powierzenia mu nowego urzędu, przeniesienia go na inny urząd lub w stan spoczynku. Postanowienie to jednak nie obowiązuje w przypadkach zmiany służbodawcy.

§. 300.

W przypadku, gdy kilku wierzycieli, różnymi czasy, jedną i tę samą wierzytelność zajęło a rozchodzi się o wierzytelności, z wymienionych w §. 296 papierów wynikające, rozstrzyga o pierwszeństwie chwila, kiedy organ egzekucyjny wziął papier w przechowanie albo późniejsze zajęcie tegoż uwidocznił na protokole zajęcia, już istniejącym.

We wszystkich innych przypadkach zależy pierwszeństwo prawa zastawu od chwili, kiedy zakazy płacenia, na korzyść wierzycieli wydane, doszły dłużnika zobowiązanego, a jeżeli idzie o wierzytelności do Skarbu lub do funduszu, pod publicznym zarządzeniem zostającego, kiedy one doszły władzy, do polecenia odpowiednich wypłat powołanej.

Jeżeli papiery, w ustępie 1 oznaczone, równocześnie na korzyść kilku wierzycieli w posiadanie objęte zostały, albo jeżeli kilka zakazów płacenia, jednego i tego samego dnia, doszło dłużnika zobowiązanego, mają prawa zastawu, tym sposobem uzasadnione, równe pierwszeństwo. Poczem jeżeli zajęte roszczenie nie jest wystarczającym, należy wykonalne wierzytelności razem z należościami ubocznymi wyrównać w stosunku do kwot całkowitych tychże.

§. 301.

Na wniosek egzekwującego wierzyciela, rozkaże Sąd dłużnikowi zobowiązanego, aby się do dni czternastu oświadczył co do tego:

1. czyli i o ile on wierzytelność zajęłą za uzasadnioną uznaje i do jej zapłaty jest gotów;

2. czyli i od jakich świadczeń wzajemnych zależy jego obowiązek płacenia;

3. czyli i jakie roszczenia inne osoby względem wierzytelności zajętej podnoszą;

4. czyli i dla jakich roszczeń istnieje na tej wierzytelności prawo zastawu na korzyść innych wierzycieli;

5. czyli i jacy wierzyciele, tudzież którzy z nich zajęłą wierzytelność zaskarżyli, i do jakiego Sądu.

Wniosek ten może być połączony z żądaniem dozwolenia zajęcia. W tym przypadku rozkaże Sąd, równocześnie z dozwoleniem egzekucyi i z wydaniem zakazu płacenia, dłużnikowi zobowiązanego, aby się na wyżej określone punkta do dni czternastu oświadczył.

Dłużnik zobowiązanego odpowiada egzekwującemu wierzycielowi, który swem żądaniem ów rozkaz sądowy wywołał, za szkodę, powstałą z odmówienia oświadczenia, jakoteż z oświadczeń świadomie nieprawdziwych lub niepełnych. Sąd mu to oznajmi przy doręczeniu swego rozkazu.

Oświadczenia dłużnika zobowiązanego, dla Sądu egzekucyjnego przeznaczone, mogą być zeznane w Sądzie egzekucyjnym albo w Sądzie, który doręczenie zakazu płacenia uskutecznił, do protokołu sądowego albo na piśmie. Dłużnik zobowiązany może natychmiast przy doręczeniu mu zakazu płacenia, w obec organu, któremu doręczenie powierzono, odpowiedzieć na zadane sobie pytania. Protokół, na to spisany, będzie z urzędu wysłany do Sądu egzekucyjnego.

Egzekwujący wierzyciel będzie o tem, że dłużnik zobowiązany poczynił zażądane zeznania, w tym celu zawiadomiony, aby mógł przeglądać pismo lub protokół, które pozostaną w Sądzie.

Koszta, dla dłużnika zobowiązanego z zeznaniem tych oświadczeń połączone, poniesie na razie egzekwujący wierzyciel, a gdyby ich było więcej, wszyscy ci wierzyciele, w stosunku do swych wykonalnych wierzytelności.

§. 302.

Postanowienia §. 301 nie obowiązują w egzekucjach na wierzytelnościach, służących zobowiązaniom.

wiązanemu do Skarbu lub do funduszu, pod publicznym zarządem zostającego.

Przekaz sądowy.

§. 303.

Na wniosek egzekwującego wierzyciela, przekaże mu Sąd wierzytelność zajętą do ściągnięcia lub dla zapłaty, a to w miarę służącego mu prawa zastawu.

Wniosek na przekazanie przedstawi wierzyciel Sądowi egzekucyjnemu, bądź razem z żądaniem dozwoleń zajęcia, bądź oddzielnie. W każdym razie wniosek ten Sąd egzekucyjny rozstrzygnie.

Jeżeli Sąd wydał do dłużnika zobowiązanego rozkaz po myśli §. 301, należy się wstrzymać z rozstrzygnięciem wniosku na przekazanie do chwili, gdy termin do oświadczenia się upłynie. Sąd wysłucha przed swem rozstrzygnięciem wszystkich innych wierzycieli, którzy na tej samej wierzytelności egzekucję prowadzą, tudzież zobowiązanego i osoby, o których dłużnik zobowiązanego zeznał, że roszczą sobie prawa do zajętej wierzytelności, jeżeli przesłuchanie zobowiązanego i dopiero co wymienionych uprawnionych sprawy zanadto nie przeciągnie.

§. 304.

Jeżeli wierzytelność opiera się na papierze, przez indos przenośnym, albo jeżeli w ogóle jej pochodzenie od posiadania papieru, na nią sporządzonego, jest zależnem, wolno Sądowi przekazać zajętą wierzytelność tylko w jej kwocie całkowitej; w przypadku, gdy kwota całkowita zajętej wierzytelności wyższą jest od kwoty wierzytelności wykonanej, wolno tamtę przekazać jedynie pod warunkiem, że egzekwujący wierzyciel wypłacenie nadwyżki zabezpieczy. Tak samo ma być w przypadku, gdy zajęta wierzytelność z innych przyczyn, pod względem jej przeniesienia lub dochodzenia, jest niepodzielna.

Tak samo da zabezpieczenie wierzyciel żądający przekazu, jeżeli zajęta wierzytelność jest częściowo z pod egzekucyi wyjętą albo jeżeli ją poprzednio inny wierzyciel na swą korzyść zajął; dane zabezpieczenie odpowiada za to, że kwota, z pod egzekucyi wyjęta albo poprzedniemu wierzycielowi zastawnemu należna, będzie w miarę, jak wpływające pieniądze na to wystarczą, wydaną zobowiązanemu lub poprzedniemu wierzycielowi zastawnemu. Sąd nakaże zabezpieczenie z urzędu lub na wniosek.

Z pomiędzy kilku wierzycieli, którzy prowadząc egzekucję o przekazanie proszą, jeżeli oni ofiarują zabezpieczenie w tej samej wysokości, służy pierwszeństwo temu, na korzyść którego zajęcie wierzytelności wcześniej miało miejsce; ale w przypadku, gdy ofiarowane zabezpieczenia nie są rów-

nemi, temu z wierzycieli, który najlepsze zabezpieczenie ofiarował. Jeżeli zaś w ogóle tylko jeden z wierzycieli oświadczył gotowość dania zabezpieczenia, przekaże Sąd wierzytelność temuż wierzycielowi, bez względu na to, jakie pierwszeństwo służy jego prawu zastawu.

§. 305.

Przekaz jest dokonany z chwilą, kiedy dłużnikowi zobowiązanego będzie doręczona uchwała, która wnioskowi na przekazanie daje miejsce; jeżeli zaś chodzi o wierzytelności, wynikające z papierów przez indos przenośnych, tudzież co do wierzytelności, dochodzenie których w ogóle zależy od posiadania papieru, na tę wierzytelność sporządzonego, odbywa się przekazanie przez wydanie papieru, z wypisanemi na nim potrzebnymi oświadczeniami przeniesienia, temu z wierzycieli egzekwujących, któremu Sąd wierzytelność przekazał. Oświadczenie przeniesienia zeznaje Sąd egzekucyjny albo, z jego polecenia, organ egzekucyjny.

Postanowienia §§. 295 i 300, ustęp 2, obowiązują również pod względem doręczenia uchwały przekazującej, gdy się rozchodzi o wspomniane tamże wierzytelności do Skarbu lub funduszy, pod zarządem publicznym zostających.

O ile Sąd przekazał wierzycielowi daną wierzytelność do ściągnięcia lub w miejsce zapłaty, o tyle wzbronionem jest powtórne przekazanie tejże innemu wierzycielowi.

§. 306.

Zobowiązany winien wierzycielowi egzekwującemu, któremu Sąd wierzytelność zobowiązanego przekazał, udzielić wyjaśnień, w celu dochodzenia tejże potrzebnych i wydać dokumenty, na tę wierzytelność istniejące. Jeżeli wierzyciel ma sobie tylko część zajętej wierzytelności przekazaną, powinien, na wniosek, zabezpieczyć zwrot dokumentów, odnoszących się do całości tej wierzytelności.

Na wniosek egzekwującego wierzyciela, może być wydanie dokumentów na zobowiązanym wyegzekwowanem (§§. 346, 347). Wniosek ten należy podać w Sądzie egzekucyjnym. Od osób trzecich, te dokumenty posiadających, może egzekwujący wierzyciel żądać ich wydania drogą skargi.

Kancelarya sądowa uwidoczni dokonane przekazanie na dokumentach, wierzycielowi wydanych.

§. 307.

W przypadku, gdy do wierzytelności, do ściągnięcia lub dla zapłaty przekazanej, nietylko sam wierzyciel egzekwujący rości sobie prawa, ale obok niego inne jeszcze osoby, jest dłużnik zobowiązanego upoważniony, a na żądanie wierzyciela, któremu Sąd wierzytelność w całości lub w części przekazał, jest on prawnie zniewolony, złożyć w Sądzie egzekucyj-

nym kwotę wierzytelności, do ściągnięcia lub zapłaty przekazanej, razem z należyciami ubocznymi, a to w miarę jej płatności, na korzyść wszystkich tych osób (§. 1425 p. k. u. c.). Żądanie to rozstrzygnie Sąd, po wysłuchaniu dłużnika zobowiązanego, w formie uchwały.

Dłużnik wierzyciela, któremu o zapłacenie wierzytelności skargę wydano, może po złożeniu odpowiedniej kwoty w Sądzie procesowym, prosić o wypuszczenie go ze sporu prawnego.

Przekaz sądowy do ściągnięcia.

§. 308.

Przekaz do ściągnięcia upoważnia egzekwującego wierzyciela, żądać w imieniu zobowiązanego, od dłużnika tegoż, zapłaty kwoty, w uchwale przekazowej oznaczonej, a to w miarę, jak zajęta wierzytelność prawnie istnieje i jak się staje płatną, tudzież upomnieniem lub wypowiedzeniem doprowadzić do tego, aby ona stała się płatną, skutecznie prezentacye, wnieść protest, notyfikować i wszelkie inne przedsiębrać czynności, do utrzymania i wykonania prawa wierzytelności niezbędnie potrzebne, przyjmować zapłaty w celu zaspokojenia swego roszczenia i na rachunek tegoż, zaskarżyć w imieniu zobowiązanego przeciwko jego dłużnikowi wierzytelność w terminie niezapłaconą lub niespłaconą jak należy, niemniej też dochodzić prawa zastawu, na korzyść przekazanej wierzytelności uzasadnionego. Atoli uchwała przekazowa nie nadaje egzekwującemu wierzycielowi upoważnienia ani do zawierania ugód na rachunek zobowiązanego pod względem przekazanej mu do ściągnięcia wierzytelności, ani do darowania długu dłużnikowi zobowiązanego, ani też do poddania sprawy o prawne istnienie wierzytelności sędziom polubownym.

Skardze, którą wierzyciel na zasadzie otrzymanego przekazu przed Sąd znosi, nie wolno przeciwstawić zarzutów, wynikających ze stosunków prawnych, między egzekwującym wierzycielem a dłużnikiem zobowiązanego istniejących.

Odstąpienie przekazanej wierzytelności, które zobowiązany zeznał, nie ma żadnego wpływu na prawa wierzyciela, w przekazie sądowym uzasadnione, a mianowicie też pozostanie ono bez wpływu na jego prawo do żądania świadczenia przedmiotu wierzytelności.

§. 309.

Jeżeli obowiązek dłużnika zobowiązanego, idący na jakieś świadczenie, zależy od takiego świadczenia wzajemnego, które polega na wydaniu rzeczy, a rzeczy te znajdują się w majątku zobowiązanego, będzie tenże, na wniosek egzekwującego wierzyciela, który wierzytelność ma sobie do ściągnięcia

przekazaną, zniewolony, wydać rzeczy te w celu ich dostarczenia swojemu dłużnikowi.

Egzekwujący wierzyciel może zobowiązanego zmusić do wydania owych rzeczy drogą egzekucyi (§§. 346 do 348), jeżeli obowiązek świadczenia wzajemnego jest ustalony wyrokiem, przeciw dłużnikowi zobowiązanego lub przeciw samemu zobowiązanemu zapadłym, albo może być sędziemu dowodnymi dokumentami wykazany.

Wniosek na dozwoleńie tego rodzaju egzekucyi należy przedstawić Sądowi, który wniosek na przekazanie w pierwszej instancji rozstrzygnął. Sąd wysłucha zobowiązanego przed rozstrzygnięciem tego wniosku.

§. 310.

Wierzyciel egzekwujący, który przekazaną sobie wierzytelność zaskarża, winien zobowiązanemu oznajmić spór, jeżeli zamieszkanie zobowiązanego znajduje się w Państwie i wierzycielowi jest wiadome.

Każdy wierzyciel, który zaskarżoną wierzytelność także i na swoją korzyść zajął, może na koszt własny przystąpić do sporu jako interwenient uboczny. Tak korzystne jakoteż niekorzystne skutki rozstrzygnięcia, które w takim sporze co do zaskarżonej wierzytelności zapada, odnoszą się w równej mierze do wszystkich wierzycieli, którzy wierzytelność na swą korzyść prawem zastawu obłożyli.

Z powodu zwłoki w poszukiwaniu wierzytelności, do ściągnięcia przekazanej, jakoteż z powodu zaniechania oznajmienia sporu, odpowiada egzekwujący wierzyciel, który wierzytelność ma sobie przekazaną, za wszelką szkodę, przez to zobowiązanemu wyrządzoną, jakoteż wszystkim wierzycielom, którzy obok niego na tej samej wierzytelności egzekucję prowadzą.

Nadto może, w razie zwłoki w poszukiwaniu, każdy inny wierzyciel, który na tej samej wierzytelności egzekucję prowadzi, wystąpić z wnioskiem, aby Sąd egzekucyjny przekaz wierzytelności, na korzyść opieszalego wierzyciela wydany, odwołał i w celu ściągnięcia zajętej wierzytelności kuratora ustanowił. Przed rozstrzygnięciem tego wniosku przesłucha Sąd wierzyciela, któremu wierzytelność została przekazaną.

§. 311.

Wierzyciel może zrzec się praw, z przekazu do ściągnięcia nabytych, co w niczem nie szkodzi jego wykonalnemu roszczeniu i prawu zastawu, na korzyść tego roszczenia na wierzytelności zobowiązanego nabytemu.

Zrzeczenie się następuje przez to, że je wierzyciel w sposób odpowiedni oznajmi Sądowi egzekucyjnemu, który o tem zawiadomi zobowiązanego, jego dłużnika i wszystkich innych wierzycieli. Zrze-

czenie się ma być uwidocznione na dokumentach, które wierzyciel zwróci.

Zrzekający się praw swych wierzyciel ponosi wszystkie koszty, które przekaz sądowy spowodował, a mianowicie też koszty zaskarżenia przekazanej wierzytelności.

§. 312.

Zapłata ze strony dłużnika zobowiązanego umarza wierzytelność egzekwującego wierzyciela aż do wysokości kwoty, należącej się jemu w miarę służącego mu prawa zastawu.

Co wierzyciel egzekwujący po nad to otrzymał, winien, za zwrotem zabezpieczenia, od siebie danego, albo wydać wierzycielom, do poboru uprawnionym, bezpośrednio, albo złożyć w Sądzie, albo też wypłacić zobowiązanemu, jeżeli się temu ostatniemu, z powodu że wierzytelność jest w części z pod egzekucyi wyjętą, część zapłaty należy lub też nikt zresztą nie rości sobie prawa do ściągniętej kwoty.

Na wniosek, postanowi Sąd egzekucyjny już wtedy, gdy przekaz wydaje, jak ma być użytą kwota, która się egzekwującemu wierzycielowi nie należy. Jeżeli wniosek podano osobno, przesłucha Sąd wszystkich uczestników, zanim wniosek ten rozstrzygnie.

§. 313.

Dłużnik zobowiązanego staje się wolnym od swych zobowiązań w stosunku do tego, co egzekwującemu wierzycielowi, który wierzytelność ma sobie do ściągnięcia przekazaną, na nią zapłacił.

Pokwitowanie zapłaty, które egzekwujący wierzyciel dłużnikowi zobowiązanego wystawił, ma taki sam skutek, jak gdyby ono pochodziło od samego zobowiązanego.

Ściągnięcie przez kuratora.

§. 314.

Jeżeli przekaz do ściągnięcia z tej przyczyny miejsca mieć nie może, że nikt z wierzycieli egzekwujących nie dał zabezpieczenia, przepisem §. 304 wymaganego, albo jeżeli przekaz, z powodu odmówienia zabezpieczenia, w §. 306 ustanowionego, musi być uchylony, to na wniosek, zamianuje Sąd egzekucyjny kuratora, który zajętą wierzytelność ściągnie.

Nadto zamianuje Sąd, z urzędu lub na wniosek, kuratora do ściągnięcia wierzytelności, jeżeli części jednej i tej samej wierzytelności rozmaitym wierzycielom do ściągnięcia są przekazane, a ci wierzyciele nie mogli się zgodzić na ustanowienie spólnego pełnomocnika.

§. 315.

Kurator, z mocy postanowień niniejszej ustawy (§§. 297, 310 i 314) do ściągnięcia zajętej wierzytelności sądownie ustanowiony, ma wszelkie prawa, jakie ustawa przyznaje temu wierzycielowi, egzekucyę popierającemu, który wierzytelność ma sobie do ściągnięcia przekazaną. Sąd egzekucyjny prowadzi nadzór nad czynnościami kuratora i wywiera nań odpowiedni nacisk, gdy chodzi o to, aby sprawa nie doznawała zwłoki, lub w celu usunięcia dostrzeżonych wadliwości, jakoteż w selu zniewolenia go do wykonania danych poleceń z możebnym pospiechem; Sąd to uczyni z urzędu lub na uwagi, które od wierzycieli albo od zobowiązanego o zachowaniu się kuratora otrzymał.

Kwoty, przez dłużnika zobowiązanego zapłacone, będą w Sądzie składane; pod względem użycia tychże obowiązują postanowienia §§. 285 do 287 z tym dodatkiem, że koszty, które Sąd kuratorowi w procesie przeciwko dłużnikowi zobowiązanemu przyznał, należą do masy rozbiorowej, a koszty, z ustanowieniem i czynnościami kuratora połączone, na równi z kosztami postępowania licytacyjnego, przed wszystkimi innemi wierzytelnościami wyrównane zostaną.

Przekaz sądowy dla zapłaty.

§. 316.

Przekaz sądowy dla zapłaty przenosi, w granicach w nim oznaczonych, zajętą wierzytelność na egzekwującego wierzyciela z tymi samymi skutkami, jakieby miała odpłatna cesya, przez zobowiązanego zeznana. Skutek przekazu jest ten, że się wierzyciela, co do jego wierzytelności, za zaspokojonego uważa; atoli nie przestaje istnieć odpowiedzialność, jaka ciąży na zobowiązanym z mocy przepisów prawa cywilnego (§. 1397 i n., p. k. u. c.).

Spieniężenie.

§. 317.

Na wniosek wierzyciela, który wierzytelność na swą korzyść zajął, może Sąd egzekucyjny, zamiast mu wierzytelność zajętą przekazać, rozkazać jej spieniężenie:

1. jeżeli ściągnięcie zajętej wierzytelności z powodu zależności tejże od świadczenia wzajemnego jest połączone z trudnościami, a to świadczenie nie da się osiągnąć drogą egzekucyi, w §. 309 wskazaną;

2. jeżeli płatność zajętej wierzytelności zależy od wypowiedzenia, dłużnikowi zobowiązanego służącego, albo dla wypowiedzenia, zobowiązanemu

zastrzeżonego, czas dłuższy aniżeli pół roku został umówiony, albo jeżeli w ogóle wierzytelność dopiero za pół roku po jej zajęciu do zapłaty przypada;

3. jeżeli po wydanym przekazie do ściągnięcia podjęto ściąganie przekazanej wierzytelności, a ono z innych przyczyn nie doprowadziło do celu aniżeli z następujących: że dłużnik zobowiązanego był niewypłacalnym, że Sąd wierzytelności w wyroku nie uznał albo że się jej zrzekł wierzyciel, do ściągnięcia tejże upoważniony, albo w końcu, jeżeli jedna z wymienionych pod ll. 1 i 2 okoliczności dopiero po wydanym przekazie na jaw wyjdzie.

Zanim Sąd o tym wniosku orzeknie, przesłucha innych wierzycieli, którzy na wierzytelności prawa zastawu nabyli, tudzież zobowiązanego, jeżeli ten ostatni bez znacznej zwłoki może być przesłuchany. Jeżeli Sąd wniosek uwzględni, to zarazem poprzednio wydaną uchwałę przekazującą odwoła i o tem dłużnika zobowiązanego tudzież wszystkich innych uczestników zawiadomi.

§. 318.

Sprzedaż zajętej wierzytelności będzie dokonaną według postanowień o sprzedaży zajętych rzeczy ruchomych (§§. 264 do 276, 278, 281, 282 i 289), odpowiednio zastosowanych. Ceną wywołania jest wartość imienna wierzytelności. Organ egzekucyjny wyda kupującemu, gdy tenże cenę kupna złoży, dokumenty, jakie na sprzedaną wierzytelność znajdują się w Sądzie. Co się zaś tyczy pisemnych oświadczeń, do przeniesienia wierzytelności potrzebnych, to obowiązują w tej mierze postanowienia §. 305, ustęp 1, do potrzeb niniejszej sprawy zastosowane.

Co do sposobu użycia uzyskanej ceny obowiązują przepisy §§, 283 do 287.

§. 319.

Sąd odmówi pozwolenia na sprzedaż wierzytelności drogą publicznej licytacji:

1. jeżeli wierzytelność jest zastawem ręcznym dostatecznie pokrytą;

2. jeżeli wierzytelność ta służy zobowiązanemu w obec wierzyciela samego i może być z poszukiwanem roszczeniem skompensowaną;

3. jeżeli wierzytelność ma za przedmiot roczne renty, alimentacje lub inne wracające się prestacje;

4. jeżeli wierzytelność opiera się na książeczce wkladkowej banku, kasy oszczędności lub zaliczkowej;

5. jeżeli wierzytelność, zasadzająca się na papierach, w §. 296 określonych, ma cenę giełdową;

6. jeżeli kwota wierzytelności nie da się z wszelką pewnością oznaczyć albo istnienie wierzytelności samej uprawdopodobnić.

Sąd udzieli pozwolenia na sprzedaż z wolnej ręki jedynie w tym przypadku, gdy wierzyciel egzekwujący lub zobowiązany wymieni Sądowi kupca, który oświadczy gotowość objęcia wierzytelności pod przystępnymi warunkami.

Administracja przymusowa wierzytelności, jeżeli Sąd na nią zezwoli, będzie przeprowadzoną według przepisów §§. 334 do 339.

Odrębne postanowienia o egzekucyi na wierzytelnościach tabularnych.

§. 320.

Do prowadzenia egzekucyi na wierzytelnościach, dla których istnieje prawo zastawu, w stanie biernym posiadłości lub części posiadłości wpisane, jest w celu zajęcia tychże potrzebną intabulacja prawa zastawu. Jeżeli jednak na korzyść poszukiwanej wierzytelności, poprzednio ustanowione prawo zastawu do stanu biernego wierzytelności tabularnej jest wpisane, wystarczy do zajęcia tejże tabularna uwaga, że wierzytelność stała się wykonalną.

Wniosek na dozwoleństwo zajęcia wierzytelności tabularnej zawiera w sobie wniosek na dozwoleństwo intabulacji prawa zastawu; zezwalając na zajęcie, rozporządzi Sąd równocześnie co do wykonania intabulacji potrzeba. W intabulacji prawa zastawu należy wspomnieć, że Sąd prawa tego w celu egzekucyi wykonalnej wierzytelności pieniężnej udzielił.

Jeżeli kilku wierzycieli zajęcie tabularnej wierzytelności uzyskało, to obowiązują przepisy powszechnej ustawy hipotecznej pod względem porządku, w jakim prawa zastawu po sobie następują.

Dozwalając intabulacji prawa zastawu lub uwidocznienia wykonalności tegoż, wyda Sąd równocześnie zakazy, w §. 294 oznaczone, a to w obec zobowiązanego i jego dłużnika.

§. 321.

Nie wolno spieniężać wierzytelności tabularnych drogą sprzedaży na publicznej licytacji.

§. 322.

Przekaz do ściągnięcia, odnoszący się do wierzytelności tabularnej, będzie z urzędu w księdze publicznej uwidoczniony.

Nietylko osobom uprawnionym, w §. 308 wymienionym, ale także wierzycielowi egzekwującemu służy w tym przypadku upoważnienie do uzyskania tabularnego uwidocznienia wypowiedzenia i skargi hipotecznej, tudzież do zeznawania, w imieniu zobowiązanego, wszelkich oświadczeń, które są potrzebne do wykreślenia prawa zastawu, na rzecz przekazanej wierzytelności do księgi publicznej wpisanego. Oświadczenia na wykreślenie zezwalające potrzebują do swej skuteczności zatwierdzenia ze strony Sądu egzekucyjnego.

§. 323.

Jeżeli wierzyciel egzekwujący zrzeknie się praw, z przekazu do ściągnięcia dla niego wynikających, będzie uwaga o przekazie z urzędu wykreślona.

§. 324.

W razie przekazania wierzytelności tabularnej w miejsce zapłaty, nastąpi na zasadzie prawomocnego przekazu sądowego i w miarę jego treści, tabularne przeniesienie praw zobowiązanego na wierzyciela egzekucję popierającego, z urzędu.

Zarządzając o przeniesienie, nakaże Sąd równocześnie wykreślenie prawa zastawu, dla egzekwującego wierzyciela po myśli §. 320, ustęp 1, do księgi wpisanego. Skutki prawne tego wykreślenia rozciągają się też na prawa podzastawu, zainstabulowane w czasie pośrednim na prawie zastawu wierzyciela egzekucję popierającego; prawa te zostaną przeniesione na wierzytelność hipoteczną, którą wierzyciel egzekwujący nabył drogą przekazu dla zapłaty.

Część trzecia.

Egzekucya na roszczeniach o wydanie i świadczenie rzeczy fizycznych.

Zajęcie.

§. 325.

Zajęcie roszczeń zobowiązanego, mających za przedmiot wydanie lub świadczenie rzeczy fizycznych, odbywa się według przepisów §§. 294 do 298.

Do dalszych kroków egzekucyjnych będą odpowiednio zastosowane przepisy §§. 300 do 319, ale z uwzględnieniem następujących postanowień.

Ściągnięcie.

§. 326.

Roszczenie zajęte nie może być przekazaniem dla zapłaty.

§. 327.

Jeżeli Sąd roszczenie do wydania lub świadczenia ruchomości fizycznych do ściągnięcia przekazał, winien dłużnik zobowiązanego, gdy roszczenie stanie się wymagalnem, wydać rzecz organowi egzekucyjnemu, którego mu Sąd wskaże. W przypadku, gdy rzecz nie ma być świadczoną w okręgu Sądu egzekucyjnego, będzie odpowiedni organ egzekucyjny, na wezwanie Sądu egzekucyjnego, przez ten Sąd powiatowy wymieniony, w okręgu którego rzecz musi być wydana lub świadczoną.

Pod względem spieniężenia rzeczy świadczonych, obowiązują przepisy o sprzedaży zajętych rzeczy ruchomych.

Jeżeli dłużnik zobowiązanego nie wydał lub nie świadczył rzeczy w okręgu Sądu egzekucyjnego, należy ją przesłać Sądowi egzekucyjnemu, aby tenże względem niej przeprowadził postępowanie sprzedażne i działowe. Ale Sąd, w okręgu którego rzecz świadczono, na wniosek lub z urzędu sam postępowanie sprzedażne i działowe przeprowadzi, jeżeli przesłanie rzeczy Sądowi egzekucyjnemu byłoby ze znacznymi kosztami lub trudnościami połączone, a nie obiecywało szczególnych korzyści. albo przesyłka z innych przyczyn okazała się niewykonalną lub przeciwną zamierzonemu celowi. O tem należy bezzwłocznie Sąd egzekucyjny zawiadomić.

Wykonalna wierzytelność pieniężna egzekwującego wierzyciela i wierzytelności pieniężne innych wierzycieli, którzy na tem samym roszczeniu prawa zastawu ponabzywali, będą z uzyskanej ceny kupna zaspokojone według przepisów §§. 283 do 287.

§. 328.

Jeżeli przekaz sądowy ma za przedmiot roszczenie służące zobowiązanemu, a to idzie na świadczenie dobra nieruchomego, należy dłużnikowi zobowiązanego odebrać tę nieruchomość i oddać ją w administracyę zarządcy, którego na wniosek egzekwującego wierzyciela Sąd ustanowi, a to od chwili, gdy roszczenie stało się wymagalnem. Jeżeli rzecz nie jest w okręgu Sądu egzekucyjnego położoną, zamianuje zarządcę, na wezwanie Sądu egzekucyjnego, Sąd powiatowy okręgu, w którym nieruchomość jest położona.

Wierzyciel egzekucję popierający będzie dla zaspokojenia swej wykonalnej wierzytelności pieniężnej prowadził egzekucję na rzeczy, zarządcy wydanej, według przepisów o egzekucyi na majątku nieruchomym, za pomocą administracyi albo licytacyi przymusowej; do przeprowadzenia licytacyi przymusowej nie potrzeba intabulacyi zobowiązanego; jeżeli egzekwujący wierzyciel uzyskał administracyę przymusową, to służy jemu, tudzież zarządcy upoważnienie do żądania intabulacyi zobowiązanego

za właściciela owej nieruchomości. Dla dozwoleń i przeprowadzenia tej egzekucyi właściwym jest Sąd powiatowy okręgu, w którym rzecz jest położoną.

Sąd z urzędu egzekucyę zastanowi, jeżeli egzekwujący wierzyciel, w przeciągu jednego miesiąca, licząc od dnia wydania rzeczy zarządcy, nie przedstawił wniosków na zaprowadzenie administracyi lub na wdrożenie licytacji przymusowej.

§. 329.

Postanowienie §. 307 odnosi się również do roszczeń o wydanie i świadczenie rzeczy fizycznych. Jeżeli rzecz, przedmiotem świadczenia będąca, nie nadaje się do przechowywania w składzie sądowym, winien dłużnik zobowiązanego udać się do Sądu egzekucyjnego z prośbą o ustanowienie zachowcy lub zarządcy, a gdy to nastąpi, rzecz tym osobom wydać.

Część czwarta.

Egzekucya na innych prawach majątkowych.

Prawa z pod egzekucyi wyjęte.

§. 330.

Zupełnie z pod egzekucyi wyjęte są wymowy, jeżeli wartość całorocznych użytków w pieniądzu i w świadczeniach w naturze, razem z mieszkaniem, nie wynosi więcej aniżeli trzysta złotych, ale jedynie pod warunkiem, że pozwany i w spółności domowej z nim zostająca rodzina bez tych poborów obejść się nie może.

O ile zaś wymowy, ze względu na wysokość przychodów, egzekucyi podlegają, o tyle zobowiązanemu i rodzinie jego, z nim w spółności domowej zostającej, muszą być pozostawione niezbędne ubikacje mieszkalne i świadczenia, do trzystu złotych rocznie wynoszące.

Zajęcie.

§. 331.

W celu przeprowadzenia egzekucyi na prawach majątkowych zobowiązanego, które nie są wierzytelnościami, rozkaże Sąd, który na egzekucyę pozwala, na wniosek egzekwującego wierzyciela, zobowiązanemu, aby swem prawem więcej nie rozporządzał (zajęcie), chyba że i tutaj przepisy o egzekucyi na majątku nieruchomym winne być zastosowane (§§. 240 i n., 248). Jeżeli z mocy prawa, względem którego zakaz wydano, jakaś oznaczona osoba do świadczeń jest obowiązana, będzie zajęcie dopiero wtedy za dokonane poczytanem, gdy także owej

osobie doręczono zakaz sądowy świadczenia zobowiązanemu. Prawo egzekucyi poddane może też być zastawniczo opisanem (§. 253), jeżeli to ze względu na istotę tego prawa jest możebne.

Sposób spieniężenia prawa ustanowi Sąd, na wniosek wierzyciela egzekwującego i po wysłuchaniu zobowiązanego, tudzież wszystkich wierzycieli, na korzyść których zajęcie miało miejsce.

Spieniężenie.

§. 332.

Sąd pozwoli na sprzedaż prawa pozbywalnego drogą publicznej licytacji jedynie wtedy, gdy spieniężenie w inny sposób w ogóle nie da się przeprowadzić lub da się przeprowadzić tylko z niestosunkowo wielkimi kosztami.

Sprzedaż odbędzie się według postanowień o sprzedaży zajętych rzeczy ruchomych, a rozdział uzyskanej ceny kupna w duchu zasad, wypowiedzianych w przepisach §§. 283 do 287.

§. 333.

Jeżeli z mocy prawa, które uległo zajęciu, służy zobowiązanemu roszczenie o wydanie mu pewnej masy majątkowej, albo o dział tejże i wydzielenie mu z niej odpowiedniej części, to może na wniosek Sąd egzekucyjny umocować egzekwującego wierzyciela, aby prawa, zobowiązanemu służącego, w imieniu tegoż dochodził i w tym celu, zgodnie z przepisami praw cywilnych, żądał podziału lub wdrożenia postępowania obrachunkowego, wnosił wypowiedzenia i ze skutkiem prawnym dla zobowiązanego zeznawał wszelkie oświadczenia, do wykonania i wyzyskania zajętego prawa w ogólności potrzebne. Upoważnienie to nadaje też wierzycielowi uprawnienie do zaskarżenia zajętego prawa, jakoteż roszczeń szczegółowych, z prawa tego wynikających (§. 308).

Majątek, w ten sposób wydobyty, należy odpowiednio do istoty rozmaitych części składowych tegoż, drogą odpowiedniego rodzaju egzekucyi obrócić na zaspokojenie wierzyciela egzekucyę popierającego. Dla dozwoleń egzekucyi jest w tym przypadku właściwym Sąd, któremu wierzyciel egzekwujący powinien w pierwszej instancyi przedstawić wniosek w celu uzyskania upoważnienia do dochodzenia prawa, które uległo zajęciu.

§. 334.

Na wniosek wierzyciela egzekwującego wolno Sądowi orzec i zaprowadzić administracyę przymusową praw, które pozwalają na kilkakrotny pobór owoców lub na innego rodzaju używanie rzeczy ruchomych lub nieruchomych w takich warunkach,

że prawa te dadzą się na korzyść egzekwującego wierzyciela wyzyskać, tudzież administrację upoważnienia do wykonywania zawodu ekonomicznego, przywileju przemysłowego, prawa polowania i rybołówstwa, prawa wyłącznego poszukiwania górniczego itp.

Sąd zaprowadzi, przeprowadzi i zastanowi administrację zgodnie z zasadami postanowień o administracji przymusowej posiadłości ale z odmianami podanemi w §§. 335 do 339.

O dozwoleniu administracji przymusowej prawa wyłącznego poszukiwania górniczego zawiadomi Sąd urząd górniczny właściwego okręgu.

§. 335.

W razie gdy wykonywanie prawa, zastawem obłożonego, polega też na używaniu oznaczonych rzeczy ruchomych lub nieruchomych lub też na posługiwaniu się nimi, wykonywa prawa i pełni obowiązki, w §. 99 do 130 Sądowi egzekucyjnemu przekazane, ten Sąd powiatowy, w okręgu którego odpowiednia rzecz się znajduje; co do rzeczy ruchomych rozstrzyga o tem chwila dozwolenia administracji przymusowej.

We wszystkich innych przypadkach zastępuje sądowe upoważnienie zarządcy do wykonywania prawa, zastawem obłożonego, miejsce sądowego oddania rzeczy.

§. 336.

Jeżeli zobowiązany winien za swoje prawo, co uległo zajęciu, płacić czynsz lub innego rodzaju peryodyczne prestacje uiszczać, to należą świadczenia te do wydatków, które zarządca bezpośrednio z przychodów administracyjnych pokrywać będzie; do takich wydatków należą też świadczenia na utrzymanie dziecka, stanowi jego odpowiadające, jeżeli administracji przymusowej uległo użytkowanie, służące ojcu na majątku dziecka (§. 150 p. k. u. c.). Alimentację na dziecko płacić się mającą ustanowi Sąd opiekuńczy na odpowiednią prośbę zarządcy, z góry.

§. 337.

Sąd wysłucha właściciela rzeczy, do której odnosi się prawo, zastawem obłożone, zanim udzieli swego przyzwolenia na zarządzenia gospodarcze, w §. 112 określone. Właścicielowi służy też prawo wnoszenia zarzutów i czynienia uwag po myśli §. 114.

§. 338.

Zarządca przymusowy prawa wyłącznego poszukiwania górniczego użyje wszelkich środków, do utrzymania tego prawa potrzebnych; a mianowicie wolno mu w tym celu postarać się o przedłużenie prawa poszukiwania górniczego.

§. 339.

Administracja przymusowa kończy się z upływem czasu, do którego istnienie zajętego prawa zobowiązanego jest ograniczone.

§. 340.

Na wniosek może Sąd, zamiast administracji przymusowej, rozkazać wydzierżawienie, jeżeli się przez to uniknie znacznych kosztów administracyjnych lub się to z innych przyczyn jako korzystniejszy sposób wyzyskania przedmiotu egzekucyi przedstawia.

Dzierżawa może być oddaną drogą publicznej licytacji najlepszemu oferentowi. W tej licytacji obowiązują zasady, wypowiedziane w postanowieniach o licytacji zajętych rzeczy ruchomych; rozdział funduszów, powstałych z rat dzierżawnych w Sądzie składanych, odbędzie się zgodnie z przepisami o rozdziale nadwyżek w przychodach, przez administrację przymusową uzyskanych.

Oddębne postanowienia o egzekucyi na przedsiębiorstwach przemysłowych, na zakładach fabrycznych itd.

§. 341.

Na wniosek, może być egzekucya na przedsiębiorstwach przemysłowych, na zakładach fabrycznych, na przedsiębiorstwie handlowem i na innych podobnych przedsiębiorstwach ekonomicznych, prowadzoną za pomocą administracji przymusowej (§. 334) albo przez wydzierżawienie (§. 340). Egzekucya za pomocą administracji przymusowej lub przez wydzierżawienie nie może być prowadzoną na rzemiośle i na tego rodzaju przemyśle koncesyonowanym, który tylko odpowiednio uzdolnionym osobom wolno rozpoczynać, jeżeli przedsiębiorstwo prowadzi sam pryncypał bez wszelkiej pomocy lub co najwyżej z czterema robotnikami pomocniczymi.

Jeżeli skutkiem dozwolenia administracji przymusowej prowadzenie rzemiosła lub przemysłu albo też innego przedsiębiorstwa ma być zastępcy powierzone, a istniejące przepisy wymagają na to pozwolenia władzy administracyjnej, należy uchwałę Sądu egzekucyjnego, która mianuje zarządcę, przedłożyć właściwej władzy administracyjnej do zatwierdzenia, zanim się ją uczestnikom sprawy egzekucyjnej doręczy.

Tak samo ma być co do uchwały o wydzierżawieniu przedsiębiorstwa, jeżeli dla wydzierżawienia zatwierdzenie ze strony władzy administracyjnej jest przepisane.

§. 342.

Dozwolenie administracji przymusowej przedsiębiorstwa, które ma firmę do rejestru handlowego wpisaną, tudzież nazwisko zarządcy, muszą być

w rejestrze uwidocznione i ogłoszone. Ogłoszenie ma skutki prawne artykułu 46 ustawy handlowej, Sąd egzekucyjny postara się o uwidocznienie w rejestrze handlowym, z urzędu.

Zarządca winien podpisać się osobiście przed Sądem handlowym albo przedłożyć temu Sądowi swój zawierzytelny podpis.

Na wniosek, mocen jest Sąd egzekucyjny rozkazać ogłoszenie dozwolonej administracji przymusowej i nazwiska ustanowionego zarządcy w pismach publicznych lub w sposób, zwyczajem miejscowym ustalony, jeżeli administracja tyczy się innego jakiego przedsiębiorstwa, aniżeli jednego z wyżej wymienionych.

§. 343.

Prowadzenie przedsiębiorstwa odda zarządcy organ egzekucyjny; zarządca jest z mocy swego ustanowienia upoważniony do zawierania wszystkich aktów prawnych i do przedsiębrania wszelkich czynności prawnych, które są połączone z tego rodzaju przedsiębiorstwem, zwykłym trybem prowadzonym.

W szczególności ma zarządca prawo odwołania prokury lub pełnomocnictwa handlowego, którego zobowiązany udzielił do prowadzenia przedsiębiorstwa, administracji poddanego. Niemniej też jest on upoważniony do przyjmowania przesyłek pocztowych, jako przesyłki wartościowe oznaczonych i do administrowanego przedsiębiorstwa (zakład fabryczny, handel) adresowanych.

W jakiej mierze upoważnienia, posiadaczowi przedsiębiorstwa pod względem przemysłowym służące, przechodzą na zarządcę, oznacza się podług przepisów ustawy przemysłowej.

§. 344.

Z powodu administracji przymusowej przedsiębiorstw przemysłowych, zakładów fabrycznych, przedsiębiorstw handlowych i innych podobnych przedsiębiorstw ekonomicznych, będzie zarządca bez osobnego postępowania pokrywał z przychodów zarobek, strawne i inne pobory służbowe osób, zatrudnionych w przedsiębiorstwie, administracji poddanem, jeżeli te pobory w ciągu administracji przymusowej stają się płatnymi lub z ostatniego roku przed jej dozwoleńiem zalegają.

Rekurs.

§. 345.

Niema rekursu od uchwały:

1. w której Sąd, po dozwolonem zajęciu, wzbronił zobowiązanemu rozporządzać zajętem prawem, tudzież zastawem, na korzyść zajętej wierzytelności ustanowionym (§§. 294, 331);

2. w której Sąd rozkazał dłużnikowi zobowiązanego zeznać oświadczenie podług §, 301;

3. w której Sąd, w myśl §§. 304 i 306, polecił wierzycielowi egzekwującemu dać zabezpieczenie;

4. w której Sąd, po myśli §§. 297, 310 i 314, ustanowił kuratora w celu ściągnięcia wierzytelności przekazanej;

5. w której Sąd, w przypadku z §. 327, orzekł, że postępowanie sprzedażne i działowe przeprowadzi Sąd powiatowy miejsca świadczenia;

6. w której Sąd uwidocznienie i obwieszczenie dozwolonej administracji przymusowej dozwolił.

Co do uchwał, które polecają przechowanie przedmiotów lub mianują zarządcę, obowiązują postanowienia §. 289.

Rozdział trzeci.

Egzekucya dla wymożenia czynności lub zaniechań.

Wydanie lub świadczenie rzeczy ruchomych.

§. 346.

W przypadku, w którym zobowiązany jest prawnie zniewolony wydać oznaczone rzeczy ruchome lub rzeczy ruchome oznaczonego gatunku, a one się w jego dzierżeniu znajdują, to je organ egzekucyjny, z polecenia Sądu egzekucyjnego, zobowiązanemu zabierze i wręczy wierzycielowi egzekwującemu, za potwierdzeniem odbioru.

Przepis ten będzie stosowanym również w przypadku, gdy zobowiązany winien świadczyć papiery wartościowe lub oznaczoną ilość rzeczy zamiennych.

§. 347.

W ten sam sposób może być drogą egzekucyi wykonane roszczenie o wydanie rzeczy ruchomych, jeżeli wydać się mające rzeczy osoba trzecia u siebie trzyma i do ich wydania jest gotową.

W razie, gdy owa osoba trzecia rzeczy wydać nie chce, wolno egzekwującemu wierzycielowi przedstawić Sądowi egzekucyjnemu wniosek, aby mu Sąd przekazał to roszczenie o wydanie rzeczy, jakie zobowiązany ma w obec dzierżyciela tychże. W sprawie tego przekazania obowiązują, w sposób odpowiedni, przepisy, wydane o przekazie wierzytelności pieniężnej do jej ściągnięcia.

§. 348.

Jeżeli rzeczy są tego rodzaju, że fizyczne oddanie tychże nie jest możebnem, postąpi organ

egzekucyjny w myśl postanowień §. 427 p. k. u. c. Organ egzekucyjny zabierze wtedy zobowiązanemu odpowiednie dokumenty i narzędzia, i wręczy je wierzycielowi, egzekucję popierającemu.

Na dokumentach, które organ egzekucyjny w myśl §. 427 p. k. u. c. wręczy wierzycielowi egzekwującemu, uwidoczni ten organ, że wręczenie to miało miejsce w egzekucyi roszczenia, które w tej uwadze dokładnie określić należy. Wszelkie inne oświadczenia pisemne, z mocy przepisów praw cywilnych do przeniesienia praw potrzebne, zezna Sąd egzekucyjny albo, z jego upoważnienia, organ egzekucyjny.

Odstąpienie dóbr nieruchomości, przedmiotów własności górniczej i okrętów, tudzież ustąpienie z tych przedmiotów.

§. 349.

Jeżeli kto winien odstąpić posiadłość lub część jakiej posiadłości, jakiś przedmiot własności górniczej lub okręt, albo też jest obowiązany ustąpić się z tego rodzaju przedmiotów, to organ egzekucyjny uczyni co potrzeba, aby osoby zostały wydalone, a rzeczy ruchome usunięte, i wprowadzi egzekwującego wierzyciela w posiadanie przedmiotu, który ma być jemu oddany. W razie gdy obok posiadłości ma być także jej przynależność oddana, postąpi organ według zasad przepisów §§. 346 i 348.

Uprzątnąć się mające rzeczy ruchome, które nie są przedmiotem egzekucyi, odda organ egzekucyjny zobowiązanemu, a w razie, gdy tenże nie jest obecnym, jego pełnomocnikowi lub osobie dorosłej, która do jego rodziny należy, lub u niej służy. Jeżeli nie ma żadnej osoby, która rzeczy te odebrać ma prawo, postara się organ egzekucyjny o przechowanie tych rzeczy w jaki inny sposób, kosztem zobowiązanego; o tem zawiadomi organ egzekucyjny osoby, o których Sądowi wiadomo, że na ich korzyść rzeczy zostały zajęte, lub które w ogóle mogą wystąpić z roszczeniami o te rzeczy; nakoniec, jeżeli zobowiązany dopuszcza się zwłoki w dochodzeniu prawa żądania zwrotu owych przedmiotów lub w płaceniu kosztów przechowania, a nikt inny sobie praw do nich nie rości, to organ egzekucyjny sprzeda je na rachunek zobowiązanego; ale organ egzekucyjny potrzebuje do tego polecenia Sądu egzekucyjnego i winien porzód sprzedaniem zagrozić. Tak organ egzekucyjny jakoteż każdy uszczelnik mają prawo spowodować wydanie takiego polecenia sądowego.

Co z ceny kupna, po pokryciu kosztów przechowania i sprzedaży, pozostanie, będzie na korzyść zobowiązanego w Sądzie złożone.

Udzielenie lub zniesienie praw tabularnych.

§. 350.

Egzekucya roszczenia o udzielenie, przeniesienie, ograniczenie lub zniesienie prawa tabularnego dokonywa się za pomocą odpowiedniej treści wpisu do księgi publicznej.

Wierzyciel egzekucję popierający ma prawo żądać, aby Sąd, na zasadzie wykazanego tytułu egzekucyjnego, polecił wpisać go za właściciela przysądzonej mu posiadłości lub części tejże, albo też tabularne przeniesienie prawa, jemu przysądzonego, na jego osobę przeprowadzić kazał, jakkolwiek zobowiązany dotąd za właściciela posiadłości lub prawa tabularnego jeszcze nie jest wpisany. Prośba o egzekucję ma w takim przypadku wykazać poprzedników, jak tego §. 22 powszechnej ustawy hipotecznej wymaga.

Jeżeli na mocy tytułu egzekucyjnego winny w księdze publicznej nastąpić wpisy odnoszące się do posiadłości lub do części tejże, do zobowiązanego należącej, a tenże nie jest jeszcze za właściciela posiadłości lub części tejże intabulowany lub prenotowany, niemniej w przypadku, gdy za pomocą wpisów mają być obciążone prawa zobowiązanego, które dla niego jeszcze nie są intabulowane lub prenotowane, może egzekwujący wierzyciel wykazać, że zobowiązany odpowiednie prawa nabył, i na tej podstawie prosić równocześnie o egzekucję i o intabulację własności lub odpowiedniego prawa, na korzyść zobowiązanego dokonać się mającą.

Sąd, dla dozwoleń egzekucyi właściwy, zarządzi co w celu dokonania wpisu jest potrzebnem.

Orzeczenie Sądu, na egzekucję zezwalającego, zastępuje oświadczenia zobowiązanego, któreby według przepisów powszechnej ustawy hipotecznej w celu osiągnięcia odpowiedniego wpisu były potrzebne.

Sąd równocześnie postąpi w myśl §. 349, jeżeli obok tego, że prawo tabularnie zaistniało, zachodzi potrzeba wydania posiadłości egzekwującemu wierzycielowi lub wprowadzenia go w posiadanie tejże.

Te same postanowienia obowiązują na ten przypadek, gdy roszczenie egzekwującego wierzyciela idzie na udzielenie, przeniesienie, ograniczenie lub zniesienie prawa do wydobywania żywic ziemnych lub innych minerałów, z powodu zawartości żywicy ziemnej używalnych (§. 2 ustawy z dnia 11. maja 1884, Dz. u. p. Nr. 71).

Zniesienie spółności i sprostowanie granic.

§. 351.

Podział fizyczny spółnego dobra nieruchomego, w tytule wykonalnym nakazany, w ten sam sposób

nakazany dział spadku lub innej masy majątkowej, tudzież sprostowanie spornej granicy, w tytule wykonanym nakazane, przeprowadzi urzędnik sędziowski Sądu egzekucyjnego, przy udziale uczestników sprawy, uważając na zasady przepisów §§. 841 do 853 p. k. u. c.

Za wyjątkiem uchwały, która dział lub kierunek granicy ostatecznie ustanawia, to wszelkie inne uchwały, które podczas postępowania działowego i postępowania w celu sprostowania granic Sędziego wydaje, nie podlegają zaczepianiu drogą rekursu.

Licytacja posiadłości wspólnej.

§. 352.

W egzekucyi roszczenia o sądową sprzedaż posiadłości w celu zniesienia spółki, obowiązują postanowienia §§. 272 do 280 cesarskiego patentu z dnia 9. sierpnia 1854, Dz. u. p. Nr. 208.

Wymogi innych czynności.

§. 353.

W razie, gdy zobowiązany, mając dopełnić jakiej czynności, może w tem być zastąpiony przez osobę trzecią, upoważni Sąd, na egzekucyę zezwalającą, wierzyciela egzekwującego, gdy tenże na to wniosek uczyni, aby się mógł postarać o wykonanie tej czynności na koszt zobowiązanego.

Wierzyciel egzekwujący może równocześnie przedstawić wniosek, aby Sąd polecił zobowiązanemu naprzód złożyć kosztą, za wykonaniem czynności połączone. Uchwała na ten wniosek zapadła, może być na majątku zobowiązanego wykonaną.

§. 354.

Jeżeli się rozchodzi o egzekucyę roszczenia o czynność, której osoba trzecia nie może wykonać, i jeżeli zarazem jej wykonanie wyłącznie od woli zobowiązanego zależy, to odbywa się egzekucya w ten sposób, że na wniosek, przynagła Sąd egzekucyjny zobowiązanego do wykonania tej czynności karami pieniężnymi lub aresztem, który razem wzięty dłużej aniżeli sześć miesięcy trwać nie może.

Egzekucya rozpoczyna się zagrożeniem nieokrzyści, na jaką się zobowiązany w razie zwłoki naraża. Jeżeli czas do wykonania czynności, w rozporządzeniu sądowem przywołony, bezskutecznie upłynął, zastosuje Sąd, na wniosek egzekwującego wierzyciela, ten środek przymusowy, którym zobowiązanemu zagroził, i równocześnie ostrzejszym środkiem przymusowym na przypadek niedopełnienia świadczenia zagrozi, wyznaczając dla dopełnienia tegoż terminu powtórny; poczem Sąd, w razie dalszej zwłoki, groźbę swą stopniując, coraz dotkliwszym

środkiem przymusowym zobowiązanemu zagrozi i każdym razem ponowny termin dla egzekwowanego świadczenia określi. Wykonanie środka przymusowego może jednak nastąpić tylko na wniosek.

W jednym i tem samam orzeczeniu kary nie może kara, którą Sąd grozi, wynosić więcej, aniżeli dwa tysiące złotych, a wszystkie kary pieniężne, przeciw zobowiązanemu orzeczone, razem wzięte, nie mogą wynosić więcej aniżeli dziesięć tysięcy złotych.

Przynaglenie do znoszenia czegoś lub zaniechania.

§. 355.

Egzekucya przeciw osobie, która ma obowiązek zaniechania czynności albo też obowiązek znoszenia czynności, przez kogo innego przedsiębranej, odbywa się w ten sposób, że Sąd egzekucyjny każdym razem, gdy zachowanie się tej osoby jest prawu przeciwnem, orzeka przeciw niej, na wniosek, kary pieniężne lub areszt, który razem wzięty nie może trwać dłużej niż jeden rok. Środki te należy w stosunku do kary lub aresztu, po raz pierwszy orzeczonego, podwyższać, jeżeli je kilkakrotnie zastosować wypadnie.

Na wniosek egzekwującego wierzyciela, mocen jest Sąd egzekucyjny nakazać dostarczenie zabezpieczenia dla szkody, która w następstwie dalszego oporu może powstać. Sąd oznaczy przy tem wysokość i jakość dostarczyć się mającego zabezpieczenie, również i czas, za który to zabezpieczenie odpowiadać będzie. Dla egzekucyi tej uchwały obowiązują postanowienia §. 354, ustęp 2.

Kara pieniężna, którą Sąd w jednym orzeczeniu grozi, nie może przekroczyć sumy dwóch tysięcy złotych.

§. 356.

Jeżeli w przypadku z §. 355 zachowanie się zobowiązanego spowodowało zmiany, prawu egzekwującego, wierzyciela przeciwnie, upoważni Sąd egzekucyjny wierzyciela egzekwującego, gdy o to prosić będzie, aby się mógł postarać o przywrócenie do stanu poprzedniego, na niebezpieczeństwo i na koszt zobowiązanego.

Uchwała, która ustanawia kosztą takiego przywrócenia do stanu poprzedniego, może być wykonaną na majątku zobowiązanego.

§. 357.

Jeżeli zobowiązany stawia opór wykonaniu czynności, którą wedle osnowy §. 356, ustęp 1, znosić powinien, przyda Sąd egzekwującemu wierzycielowi, gdy o to prosić będzie, organ egzekucyjny dla usunięcia oporu i dla ochrony wykonać się mającej roboty.

§. 358.

Jeżeli niema niebezpieczeństwa ze zwłoki, przesłucha Sąd zobowiązanego, zanim wyda rozstrzygnięcia i rozporządzenia, o których w §§. 353 do 357 jest mowa.

Kary pieniężne.

§. 359.

Kary pieniężne, wymierzane w celu wymożenia czynności, tudzież w celu przymuszenia do znoszenia lub zaniechania czegoś, wpływają do funduszu ubogich miejsca zamieszkania zobowiązanego; gdyby zaś zobowiązany nie miał zamieszkania na obszarze mocy obowiązującej niniejszej ustawy, wpływają one do funduszu ubogich miejsca siedziby Sądu egzekucyjnego.

Areszt.

§. 360.

Areszt będzie wykonany przez zatrzymanie osoby w lokalnościach (publicznych), na areszt przeznaczonych. One muszą być oddzielone od lokalu, używanego w celu wykonania kary lub w celu zatrzymania osób, przeciw którym areszt śledczy został orzeczony.

Aresztowanie wykona organ egzekucyjny na zasadzie rozkazu przyaresztowania, który Sąd egzekucyjny wydaje; w tym rozkazie określi Sąd przyczynę aresztowania. Rozkaz przyaresztowania musi być zobowiązaniem, przy jego aresztowaniu, doręczony.

§. 361.

Nigdy nie wolno Sądowi wymierzać w jednym rozkazie dłuższego aresztu aniżeli na dwa miesiące. Po upływie czasu trwania aresztu, w rozkazie aresztowania naznaczonego, będzie zobowiązany z urzędu z aresztu uwolniony.

§. 362.

O tem, że areszt został orzeczony przeciw osobie, w publicznym urzędzie lub służbie zostającej, albo przeciw osobie, pełniącej służbę w przedsiębiorstwie dla powszechnej komunikacji, należy równocześnie z aresztowaniem donieść o tem bezpośrednio przełożonemu owej osoby lub przełożonej władzy służbowej.

Jeżeli w celu zapewnienia bezpieczeństwa publicznego lub obrony innych interesów publicznych, jest rzeczą nieodzowną, aby osoba aresztowana miała zastępcę, to może być aresztowanie dopiero wtedy wykonane, gdy zastępstwo zostało zapewnione. Przełożony zobowiązanego rozporządzi, co w tym

celu potrzeba, bezzwłocznie w chwili, gdy otrzyma wiadomość o rozkazie aresztowania.

§. 363.

O orzeczeniu aresztu przeciw osobom siły zbrojnej, w czynnej służbie zostającym, lub przeciw żandarmom, zawiadomi Sąd egzekucyjny przełożoną komendę. Dalsze postępowanie urzędą odrębne przepisy, które drogą rozporządzenia wydane zostaną.

W razie gdy Sąd egzekucyjny orzeknie areszt przeciw osobie, należącej do policji wojskowej lub straży bezpieczeństwa, zawezwie przełożoną komendę tej osoby lub jej przełożonego o wykonanie aresztu.

§. 364.

Nie wolno wykonać aresztu na żeglarzu, na osobach należących do załogi okrętowej, tudzież na innych osobach, na statku morskim zatrudnionych, jeżeli odpowiedni statek jest już gotów wyjść pod żagle a niepodobna znaleźć natychmiast uzdolnionego zastępcy dla osoby, należącej do załogi okrętowej, lub w ogóle na statku morskim zatrudnionej.

Jeżeli osoby aresztowane będą powołane do zmobilizowanego oddziału wojskowego lub do służby na statku, w pogotowiu wojennem postawionym, należy przerwać areszt na czas tej służby.

§. 365.

Nie wolno wykonać aresztu, jeżeliby przez to było zdrowie zobowiązanego wystawione na bliskie i znaczne niebezpieczeństwo, i tak długo, jak to niebezpieczeństwo istnieje. Areszt będzie z urzędu zniesiony, jeżeliby po rozpoczęciu tegoż takie niebezpieczeństwo powstało.

§. 366.

Wierzyciel egzekwujący zaliczy koszta, z wykonaniem aresztu i wyżywieniem osoby aresztowanej połączone i złoży je, na każdy tydzień z góry, w kancelaryi sądowej, w wymiarze, w obwieszczeniu sądownym ustanowionym.

Odpowiednia osoba nie będzie aresztowaną, ani też wykonanie aresztu rozpoczętem, zanim pierwsza zaliczka nie zostanie złożoną. Areszt będzie natychmiast z urzędu zniesiony, jeżeli wierzyciel nie odmówi zaliczki najpóźniej do południa tego dnia, który jest ostatnim dniem czasu, na który poprzednią zaliczkę złożono. Tak w tym przypadku, jakoteż wtedy, gdy wierzyciel zgodził się na uwolnienie zobowiązanego z aresztu, poczytuje się areszt, w ostatnim orzeczeniu kary wymierzony, za odbyty.

ten sam wierzyciel nie ma prawa żądać powtórzenia aresztu na zasadzie faktów, na których się to orzeczenie opiera. Za uwolnienie z aresztu nie będzie poczytanem, gdy wierzyciel zgodził się na krótkie, do trzech dni trwające przerwanie aresztu, nagłami okolicznościami spowodowane.

Zeznanie oświadczenia woli.

§. 367.

W razie gdy zobowiązany, treścią tytułu egzekucyjnego do zeznania oświadczenia woli jest zniewolony, poczytuje się to oświadczenie za zeznane, jak tylko wyrok nabrał mocy prawa, albo gdy powstał inny tytuł egzekucyjny tej samej treści, nadający uprawnienie do wniosku na dozwole nie egzekucyi.

O ile obowiązek do zeznania oświadczenia woli zależy od świadczenia wzajemnego, o tyle skutek prawny, w ustępie 1 określony, wchodzi w życie dopiero z chwilą, gdy wierzyciel egzekwujący świadczenia wzajemnego dopełnił.

Interes.

§. 368.

Postanowienia niniejszego rozdziału w niczem nie uwłaczają prawu egzekwującego wierzyciela żądania zapłaty interesu z powodu, że zobowiązany swej powinności nie dopełnił, ani prawu żądania wynagrodzenia szkody, ztąd powstałej.

Wierzyciel może dochodzić swoich roszczeń, a mianowicie tego roszczenia, które wybierze, drogą skargi, w Sądzie, który z reguły jest dla niej właściwym, lub w Sądzie egzekucyjnym, jeżeli się zrzeknie dalszego popierania wdrożonej egzekucyi albo po nadaremne usiłowaniu tejsze.

Koszta egzekucyi.

§. 369.

Uchwała sądowa, zezwalająca na egzekucję dla urzeczywistnienia roszczeń o wydanie lub odstąpienie rzeczy, o czynności lub zaniechania, zawiera też w sobie zezwolenie na egzekucję kosztów, które wierzycielowi egzekwującemu na postępowanie egzekucyjne wyłożyć wypadnie.

Jak to z §. 54 wynika, wskaże wierzyciel egzekwujący, zaraz w pierwszym swoim wniosku na dozwole nie egzekucyi, majątek zobowiązanego, z którego koszta te mają być pokryte, tudzież środki egzekucyjne, jakie w tym celu winne być użyte.

Część druga.

Zabezpieczenie.

Rozdział pierwszy.

Czynności egzekucyjne dla zabezpieczenia wierzytelności pieniężnych (Egzekucya dla zabezpieczenia).

§. 370.

Na wniosek, mocen jest Sąd dozwolić przedsiębrania czynności egzekucyjnych dla zabezpieczenia wierzytelności pieniężnych, a to na zasadzie rozporządzeń tutejszych Sądów cywilnych, w sprawach niespornych wydanych, ale na razie jeszcze nie wykonalnych, jakoteż na zasadzie wyroków końcowych tutejszych Sądów cywilnych, zanim jeszcze upłynął czas, do świadczenia przeznaczony, jeżeli Sądowi zostanie uprawdopodobnionem, że bez tego może być ściągnięcie sądownie przyznanej wierzytelności pieniężnej udarem nionem lub znacznie utrudnionem, albo też mogłyby zajść okoliczności, pośród których wypadłoby wyrok, w celu ściągnięcia owej wierzytelności, po za granicami Państwa wykonać.

§. 371.

Dla zabezpieczenia wierzytelności pieniężnych dozwoli Sąd, na wniosek, wykonania czynności egzekucyjnych, nawet bez takiego uprawdopodobnienia:

1. na podstawie wyroku końcowego pierwszej instancji na zasadzie uznania zapadłego (§. 395 Procedury cywilnej), jeżeli od tego wyroku założono apelację;

2. na zasadzie nakazów płatniczych (poleceń zapłaty), w §. 1, l. 2 przytoczonych, jeżeli przeciw nim wniesiono zarzuty;

3. na zasadzie poleceń zapłaty, w postępowaniu wezwawczem warunkowo wydanych, jeżeli dłużnik w celu wniesienia zarzutów prosił o przywrócenie do stanu poprzedniego;

4. na zasadzie orzeczeń Sądów karnych o roszczeniach prawa prywatnego, jeżeli wznowienie postępowania karnego zostało dozwolone.

§. 372.

Dla zabezpieczenia roszczeń o płacenie alimentacji, zezwoli Sąd, na wniosek, na wykonanie czynności egzekucyjnych, jeżeli przeciw zobowiązanemu (§. 4, l. 6) już raz egzekucya w celu ściągnięcia rat alimentacyjnych musiała być prowadzoną. Sąd udzieli każdym razem zabezpieczenia jedynie dla takiej sumy, jaką wynoszą raty alimentacyjne jednego roku.

§. 373.

W obec zapewnionej wzajemności (§. 79) może Sąd dla zabezpieczenia wierzytelności pieniężnych dozwolnić wykonania czynności egzekucyjnych na zasadzie wyroków końcowych i poleceń zapłaty, wydanych przez Sądy cywilne krajów korony węgierskiej, które nie są jeszcze prawomocnymi lub bezwarunkowo wykonalnymi:

1. jeżeli tego żąda Sąd procesowy albo ten Sąd, który wydał polecenie zapłaty;

2. jeżeli Sąd ten potwierdzi, że bez wykonania zażądanych czynności egzekucyjnych może być ściągnięcie przysługującej wierzytelności pieniężnej udaremnionem lub znacznie utrudnionem; w końcu

3. jeżeli nie ma żadnej z przyczyn odmówienia egzekucyi, w §. 81, l. 2 do 4, wyliczonych.

§. 374.

W celu zabezpieczenia wierzytelności pieniężnych zezwoli Sąd tylko na zajęcie przedmiotów majątku ruchomego, na prenotację prawa zastawu w stanie biernym posiadłości lub praw, na posiadłościach ciężających, na administrację przymusową, albo przekaże zajętą wierzytelność do ściągnięcia; na to ostatnie zezwoli Sąd pod warunkiem, że wierzytelność zobowiązanego uległa zajęciu a wszelka zwłoka w jej dochodzeniu może jej ściągnięcie uczynić niepewnym lub spowodzić utratę praw regresowych do osób trzecich.

Sąd może równocześnie zezwolić na kilka z powyższych czynności egzekucyjnych, jeżeli to do osiągnięcia wystarczającego bezpieczeństwa konieczne jest potrzebnem.

Pieniądze, które z administracji przymusowej pochodzą i na zabezpieczyć się mającą wierzytelność przypadają, albo pieniądze, które skutkiem ściągnięcia zajętej wierzytelności wpłynęły, pozostaną tak długo w sądowym przechowaniu, aż wierzytelność lub raty alimentacyjne staną się wykonalnymi, albo też Sąd uchyli czynności egzekucyjne, dla zabezpieczenia dozwolone.

§. 375.

Dla dozwolenia czynności egzekucyjnych są następujące Sądy właściwymi: w przypadku §§. 370, 371, l. 1 i 2, tudzież 372, Sąd procesowy instancyi pierwszej lub Sąd, u którego wisiła sprawa sądownictwa dobrowolnego w instancyi pierwszej; w przypadku §. 371, l. 3, Sąd powiatowy, który wydał warunkowe polenie zapłaty; w przypadku w §. 371, l. 4, Sąd powiatowy, w §. 4, l. 6 wskazany; natomiast w przypadku §. 373 Trybunał pierwszej instancyi, w obwodzie którego ów Sąd powiatowy się znajduje.

(Poinłach.)

W uchwale pozwalającej wymieni Sąd zabezpieczyć się mającą kwotę z należnościami ubocznymi, wskaże okoliczność, od której, gdy się spełni, wykonalność roszczenia zależy, i wypowie, na jak długo zabezpieczenia dozwolił.

§. 376.

Na wnioszek, zaniecha Sąd wykonania dozwolonej czynności egzekucyjnej i orzeknie zniesienie czynności egzekucyjnych już wykonanych, w następujących przypadkach:

1. jeżeli mu zostanie uprawdopodobnionem, jako wierzytelność pieniężna, na korzyść której czynność egzekucyjna została dozwolona, już w chwili udzielonego dozwolenia była wyrównaną lub dostatecznie zabezpieczoną;

2. jeżeli mu zostanie uprawdopodobnionem, że ta wierzytelność w chwili obecnej została wyrównaną lub dostatecznie zabezpieczoną, a mianowicie też w takim przypadku, gdy zobowiązany kwotę, jaką zabezpieczyć się mająca wierzytelność wynosi, razem z należnościami ubocznymi, złoży w Sądzie w gotowiznie lub w papierach wartościowych; jeżeli wierzytelność się procentuje, należy również złożyć odsetki za cały czas, na który Sąd zabezpieczenia dozwolił;

3. jeżeli wierzyciel został odsądzony od wierzytelności, na korzyść której Sąd czynności egzekucyjnej dozwolił, albo jeżeli jej zgaśnięcie prawomocnie ustalone zostało;

4. jeżeli w przypadku §. 371, l. 3, Sąd prośbę restytucyjną prawomocnie uwzględnił.

W przypadkach, pod ll. 1, 3 i 4 określonych, ponosi egzekwujący wierzyciel wszystkie koszty, przez dozwolenie, wykonanie i zniesienie czynności egzekucyjnych powstałe i zwróci zobowiązanemu szkodę, jaką mu przez to wyrządził.

§. 377.

Jeżeli zobowiązany jest w stanie uprawdopodobnić, że dla zabezpieczenia wierzytelności pieniężnej dozwolono czynności egzekucyjnych lub je wykonano w większych rozmiarach, aniżeli dla zupełnego zabezpieczenia wierzytelności z należnościami ubocznymi było niezbędnie potrzebnem, to Sąd, na jego wnioszek, ograniczy te czynności egzekucyjne w odpowiednim stosunku.

Po upływie czasu, na przeciąg którego Sąd zabezpieczenia dozwolił, uchyli Sąd, na wnioszek zobowiązanego, wykonane czynności egzekucyjne, jeżeli w tym czasie zabezpieczona wierzytelność nie stała się wykonalną.

Wniosek na zaniechanie wykonania dozwolonych czynności egzekucyjnych lub na uchylenie lub ograniczenie tychże, należy podać w Sądzie, który według §. 375 dla dozwolenia był powołany, albo w Sądzie egzekucyjnym, co zależy od tego, czyli

wniosek przed lub po rozpoczęciem wykonaniu czynności egzekucyjnych był uczyniony (§. 33). Rozstrzygnięcie tych wniosków poprzedzi przesłuchanie egzekwującego wierzyciela.

Rozdział drugi.

Tymczasowe zarządzenia.

Dopuszczalność.

§. 378.

Tak przed rozpoczęciem sporu prawnego jako też podczas procesu i w ciągu postępowania egzekucyjnego, mocen jest Sąd dla zabezpieczenia prawa strony, poczynić, na jej wniosek, tymczasowe zarządzenia.

Tymczasowe zarządzenie jest dopuszczonem, pomimo że roszczenie strony proszącej (strona zagrożona) jest terminowem lub warunkowem.

1. Zabezpieczenie wierzytelności pieniężnych.

§. 379.

Tymczasowe zarządzenia w celu zabezpieczenia wierzytelności pieniężnych są wzbronione, jeżeli strona jest upoważnioną żądać w tym samym celu wykonania czynności egzekucyjnych na majątku przeciwnika (§. 370 i n.).

Po za tym przypadkiem mogą być, w celu zabezpieczenia wierzytelności pieniężnych, tymczasowe zarządzenia poczynione, jeśli jest rzeczą prawdopodobną, że bez nich przeciwnik strony zagrożonej mógłby ściągnąć wierzytelności pieniężnej udaremnić lub znacznie utrudnić, a to w ten sposób, że części swego majątku uszkodzi, zniszczy, zatai lub pochowa, że szczegółowe przedmioty swego majątku pozbędzie lub w inny sposób nimi rozporządzi, a mianowicie to ostatnie też drogą układow, z osobami trzecimi zawartych, uczynić jest w stanie.

Dla zabezpieczenia wierzytelności pieniężnych mocen jest Sąd:

1. rozkazać, aby fizyczne rzeczy ruchome, do przeciwnika strony zagrożonej należące, zostały oddane w przechowanie i zarząd (§. 259 i n.), a pieniądze złożone;

2. wydać zakaz pozbywania lub zastawiania fizycznych rzeczy ruchomych, co ten skutek odnieść, że pozbycie lub zastawienie, takiemu zakazowi przeciwne, poczytuje się za nieważne, chyba że prawa nabywcy mają zapewnioną ochronę w postanowieniach §§. 367 i 456 p. k. u. c., zasadniczo do niniejszego przypadku zastosowanych, albo też w przepisach artykułów 306 i 307 ustawy handlowej;

3. położyć zapowiedzenie na wierzytelności pieniężnej, służącej przeciwnikowi strony zagrożonej do osoby trzeciej, lub na takim roszczeniu tegoż przeciwnika, które idzie na świadczenie lub

na wydanie innych rzeczy aniżeli pieniądze. Zapowiedzenie takie przeprowadza się tym trybem, że przeciwnikowi strony zagrożonej zostaje wzbronionem w jakikolwiek sposób rozporządzać roszczeniem, a mianowicie też roszczenie ściągnąć, i że odpowiednia osoba trzecia otrzyma rozkaz, aby aż do dalszego sądowego rozporządzenia ani płaciła przeciwnikowi strony zagrożonej tego, co mu jest dłużną, ani wydawała rzeczy, które jemu się od niej należą, ani też względem tych rzeczy nic takiego nie przedsiębrała, coby mogło udaremnić lub znacznie utrudnić prowadzenie egzekucji na wierzytelności pieniężnej albo na rzeczach, które się od osoby trzeciej należą, lub które ona wydać jest obowiązana.

Wzbronione jest wydawanie zakazu pozbywania, obciążania lub zastawiania posiadłości, części posiadłości i praw hipotecznych, w celu ubezpieczenia wierzytelności pieniężnych; tem mniej może być w tym celu dozwolona administracja posiadłości.

§. 380.

O ile roszczenia i prawa, po myśli §. 290 do 292 i 330 niniejszej ustawy lub z mocy innych przepisów, w tej materii istniejących, z pod egzekucji są wyjęte, o tyle nie ma względem nich ani sądowego zapowiedzenia ani żadnego innego tymczasowego zarządzenia, które Sąd dla zabezpieczenia wierzytelności pieniężnej wydaje.

2. Zabezpieczenie innych roszczeń.

§. 381.

W celu zabezpieczenia innego rodzaju roszczeń może Sąd wydawać tymczasowe zarządzenia:

1. jeżeli zachodzi obawa, że innaczej zostałyby sądowe dochodzenie lub urzeczywistnienie odpowiedniego roszczenia udaremnione lub znacznie utrudnione, a mianowicie też przez to, że istniejący stan rzeczy ulegnie zmianie; za tego rodzaju utrudnienie ma być poczytaną okoliczność, gdyby wyrok za granicami Państwa musiał być egzekwowany;

2. jeżeli zachodzi potrzeba tego rodzaju zarządzeń, by zapobiedz grożącym gwałtom lub odwrócić grożącą a niepowetowaną szkodę.

§. 382.

Sąd mocen jest wydawać, na wniosek, następujące tymczasowe zarządzenia, a z pomiędzy nich zawsze takie wybierze, jakich wymaga cel, w każdym szczegółowym przypadku osiągnąć się mający, a mianowicie:

1. rozkazuje złożyć w Sądzie rzeczy ruchome, znajdujące się w dzierżeniu przeciwnika strony zagrożonej, jeżeli roszczenie tej ostatniej strony, z którem ona występuje lub które jej sądownie już jest przyznane, idzie na wydanie lub świadczenie owych rzeczy; jeżeli się te rzeczy nie nadają do złożenia ich w Sądzie. to Sąd zarządzi przechowanie po myśli §. 259;

2. oddaje w zarząd rzeczy ruchome, pod l. 1 oznaczone, albo dobra nieruchome lub prawa, do których odnosi się roszczenie, na jakie się strona zagrożona powołuje lub które jej Sąd już przyznał;

3. upoważnia stronę zagrożoną, aby ona aż do prawomocnego rozstrzygnięcia co do swego roszczenia, zatrzymała rzeczy przeciwnika, w jej dzierżeniu się znajdujące, a mianowicie te, do których się odnosi roszczenie, na które ona się powołuje lub które jej Sąd już przyznał;

4. rozkazuje przeciwnikowi strony zagrożonej przedsiębrać niektóre czynności, jakie dla ochrony rzeczy, pod ll. 1 i 2 oznaczonych, albo dla utrzymania obecnego stanu za konieczne uzna;

5. zabrania przeciwnikowi strony zagrożonej przedsiębrać niektóre szkodliwe czynności albo też zabrania mu dokonywać niektórych oznaczonych lub jakichkolwiek bądź zmian na rzeczach, pod ll. 1 i 2 oznaczonych;

6. wydaje zakaz pozbywania, obciążania lub zastawiania posiadłości lub praw, do księgi publicznej wpisanych, jeżeli do nich się odnosi roszczenie, na jakie się strona zagrożona powołuje lub które już zostało jej przyznane.

7. orzeka zapowiedzenie, jeżeli przeciwnik strony zagrożonej może przeciwko osobie trzeciej podnieść roszczenie, opiewające na świadczenie lub wydanie rzeczy, do których odnosi się roszczenie, z jakim strona zagrożona występuje lub które już zostało jej przyznane. Zapowiedzenie takie przeprowadza się tym trybem, że przeciwnikowi strony zagrożonej zostaje wzbronionem rozporządzać w jakikolwiek bądź sposób jego roszczeniem, a mianowicie też owe rzeczy przyjmować, osoba zaś trzecia otrzymuje rozkaz, ażeby aż do dalszego sądowego rozporządzenia, ani przeciwnikowi strony zagrożonej nie wydawała rzeczy, które się jemu należą, ani też w ogóle nic takiego względem nich nie przedsiębrała, coby mogło udaremnić lub znacznie utrudnić prowadzenie egzekucyi na tych rzeczach;

8. rozkazuje mężowi płacić tymczasowo alimentacy żonie i dzieciom, pozwala na oddzielne mieszkanie, albo nakazuje tymczasowe przyjęcie do wspólności domowej.

§. 383.

Administracya, w §. 382, l. 2 wspomiana, będzie co do posiadłości przeprowadzoną stósownie do przepisów, dla przymusowej administracyi posiadłości istniejących, we wszystkich zaś innych przypadkach zgodnie z zasadami postanowień §§. 334 do 339 i 341 do 344. Organ egzekucyjny zabierze przeciwnikowi strony zagrożonej rzeczy ruchome, do przechowania przeznaczone lub w administracyę oddać się mające, i wyda je zachowcy lub zarządcy.

Nadwyżki w przychodach, pozostałe po opędzeniu wszelkich kosztów i wydatków, które z przychodów pokrywać należy, będą o tyle przeciwnikowi strony zagrożonej wydawane, o ile to się nie sprzeciwia prawom osób trzecich; jeżeli prawo własności na rzeczy jest spornem, pójdą te nadwyżki do depozytu sądowego.

§. 384.

Jeżeli Sąd zobowiązał przeciwnika strony zagrożonej, aby tenże niektóre oznaczone czynności i zmiany przedsiębrał lub niektórych oznaczonych czynności i zmian zaniechał, to Sąd wykona swe rozporządzenia w sposób, odpowiadający przepisom §§. 353 do 358.

Zakaz pozbywania, obciążania lub zastawiania posiadłości i praw tabularnych będzie z urzędu uwidoczny w księdze publicznej, do której posiadłość lub prawo to jest wpisane.

Wpisy, które po uwidocznieniu uwagi tej treści, na zasadzie dobrowolnego ale zakazowi przeciwnego rozporządzenia przeciwnika strony zagrożonej zostały dokonane, uzasadniają w obec strony zagrożonej prawa jedynie na przypadek, gdy jej roszczenie do posiadłości albo do prawa tabularnego prawomocnie odsądzonem zostanie.

§. 385.

Osobę, u której rzecz się znajduje, obowiązuje zapowiedzenie, w §. 382, l. 7 określone, dopiero od chwili, gdy zostanie jej doręczone.

Od tej chwili odpowiada dzierżyciel za wszelką szkodę, która z niedopełnienia sądowego zakazu powstaje; wolno mu wszakże uwolnić się od tej odpowiedzialności przez to, że rzeczy zakazem objęte złoży w Sądzie, albo odda je zachowcy lub zarządcy, którego Sąd, na wniosek jego, ustanowi.

Postanowienia te obowiązują dłużnika zobowiązanego albo dzierżyciela rzeczy również w przypadku, gdy Sąd wydał zakaz na zasadzie §. 379, l. 3.

§. 386.

Aby się zapewnić osoby przeciwnika strony zagrożonej, wolno go jedynie przyaresztować i zatrzymać. Sąd wyda rozkaz aresztowania tylko wtedy, jeżeli przeciwnik strony zagrożonej uciekł lub o zamiar ucieczki jest podejrzany, a zarazem istnieje uzasadniona obawa, że ucieczka jego może udaremnić urzeczywistnienie prawa strony zagrożonej.

Pod względem dopuszczalności zatrzymania w areszcie i wykonania tego zamknięcia obowiązują przepisy §§. 360 do 366. z następującymi odmianami:

1. że aresztu, jako tymczasowego zarządzenia, nie wolno orzec przeciwko osobie, należącej do siły zbrojnej lub żandarmeryi i na niej wykonać, jak długo ona w czynnej służbie pozostaje;

2. że areszt z powodu podejrzenia o zamiar ucieczki może być na żądanie aresztowanego wykonany w ten sposób, że go się przytrzymuje w jego mieszkaniu lub w innym jakim lokalu prywatnym, jeżeli tylko przez to cel tymczasowego zarządzenia nie będzie udaremniony lub chybiony.

Koszta zamknięcia w lokalu, który nie jest aresztem publicznym, a mianowicie też koszta, ze strzeżeniem aresztowanego połączone, ponosi sam aresztowany. Postanowienia §. 366 stosują się do tych kosztów w ten sposób, że w razie, gdy aresztowany w czasie właściwym kosztów nie zaliczył, będzie odstawiony do aresztu publicznego.

Właściwość.

§. 387.

O ile niniejsza ustawa nic innego nie postanawia, o tyle właściwym jest Sąd, w którym w chwili, gdy strona po raz pierwszy o tymczasowe zarządzenie prosi, sprawa główna w odpowiednim procesie wisi, albo też toczy się postępowanie egzekucyjne, z powodu którego wypada wydać tymczasowe zarządzenie; do tych Sądów właściwych należy zezwalać na tymczasowe zarządzenia i rozporządzić, co do wykonania tychże niezbędnie jest potrzebnem, jakoteż przyjmować wszelkie wnioski, jakie z powodu tych zarządzeń będą Sądowi przedstawione, i przeprowadzać wynikię sąd rozprawy.

W przypadku, gdy strona prosi o tego rodzaju zarządzenia przed rozpoczętym sporem prawnym, albo po jego prawomocnem zamknięciu, ale przed rozpoczętą egzekucją, będzie dla wyżej oznaczonych dozwoleń, rozporządzeń, wniosków i rozpraw, ten Sąd powiatowy właściwym, który w chwili, gdy pierwszy wniosek się pojawił, był w sprawach spornych Sądem powszechnym przeciwnika strony zagrożonej; jeżeli on nie ma takiego Sądu na obszarze mocy obowiązującej niniejszej ustawy, będzie owym Sądem właściwym ten z tutejszych Sądów powiatowych, w okręgu którego znajduje się rzecz, względem której Sąd ma wydać tymczasowe zarządzenie albo pod którym dłużnik zobowiązanego zamieszkał, ma swą siedzibę lub przebywa, albo też Sąd, w okręgu którego będzie spełniona czynność, do wykonania tymczasowego zarządzenia zmierzająca.

§. 388.

Jeżeli w myśl §. 387, ustępu 1, dla dozwoleń tymczasowego zarządzenia i dla postępowania, które się z niem łączy, Trybunał jest właściwym, może w przypadkach niezwykle nagłych, rozstrzy-

gnąć wniosek na tymczasowe zarządzenie przewodniczący Senatu, odpowiednią sprawą zajętego.

Wniosek na wydanie tymczasowych zarządzeń.

§. 389.

Strona zagrożona wypowie w swoim wniosku na wydanie tymczasowych zarządzeń, jakiego zarządzenia żąda, w którym czasie ma być ono wydane, tudzież określi dokładnie roszczenie, z którym występuje lub które jej Sąd już przyznał, i wyłoży okoliczności, wniosek uzasadniające, szczegółowo i zgodnie z prawdą. W przypadku, gdy do wniosku nie zostały dołączone potrzebne uprawdopodobnienia dokumentne, będzie na żądanie Sądu rzeczą strony zagrożonej te okoliczności uprawdopodobnić niemniej też podniesione roszczenie; ten ostatni warunek odpada, gdy strona przedłożyła Sądowi wyrok, jej to roszczenie przysądżający.

Co się mianowicie tyczy wierzytelności pieniężnej, należy też wymienić kwotę dłużną; jeżeli ona opiewa na inny przedmiot, należy podać wartość pieniężną przedmiotu świadczenia, tudzież odpowiednią sumę pieniężną w tym przypadku, gdy strona procząca oświadczyła, że nie obstaje przy tymczasowem zarządzeniu, o które prosiła, lecz się zadowolni zabezpieczeniem przez złożenie oznaczonej sumy pieniężnej w Sądzie.

Rozporządzenia wykonawcze.

§. 390.

Sąd mocen jest wydać tymczasowe zarządzenie, mimo że strona prosząca nie uprawdopodobniła swego roszczenia jak należy, ale uczyni to jedynie wtedy, gdy niekorzyści, jakimi to zarządzenie przeciwnikowi zagraża, dadzą się wynagrodzeniem pieniężnem wyrównać, a nadto wnioskodawca da w tym celu zabezpieczenie, jakie Sąd według swego uznania ustanowi.

Jakkolwiek strona prosząca wystarczające uprawdopodobnienia przedłożyła, wolno Sądowi, jeżeli stan rzeczy tego wymaga, dozwoleń tymczasowego zarządzenia uczynić zawisłym od dnia zabezpieczenia.

W takich przypadkach nie wolno rozpoczynać wykonania zarządzenia, zanim strona wykaże Sądowi, że dostarczyć się mające zabezpieczenie w Sądzie złożyła.

§. 391.

W uchwale, na tymczasowe zarządzenie zezwalającej, oznaczy Sąd czas, na jaki swe zarządzenie wydaje, a jeżeli nakazał złożyć rzeczy w Sądzie lub przedsiębranie czynności rozkazał, wyznaczy czasokres, w ciągu którego ma przeciwnik strony zagrożonej rozkaz ten wypełnić. Jeżeli to w danym przypadku, jaki Sąd ma przed sobą, do bezpieczeń-

stwa wnioskodawcy wystarczy, ustanowi też Sąd w tej samej uchwale kwotę pieniężną, którą może przeciwnik strony zagrożonej w Sądzie z tym skutkiem złożyć, że wykonanie dozwolonego zarządzenia zostanie wstrzymane, a wymieniony przeciwnik uzyska prawo żądania uchylecia zarządzenia, nawet już wykonanego.

Sąd ustanowi w owej uchwale odpowiedni czasokres do wniesienia skargi lub do przedstawienia wniosku o dozwolecie egzekucyi, jeżeli zezwała na tymczasowe zarządzenie, zanim jeszcze prawo, na które się wnioskodawca powołuje, stało się wymagalnem, albo jeżeli w ogóle zezwała na zarządzenie, zanim się proces rozpoczął lub egzekucya została dozwoloną. Sąd uchyli wydane zarządzenie tymczasowe, na wniosek lub z urzędu, jeżeli powyższy termin bezowocnie upłynął.

§. 392.

Na wniosek mocen jest Sąd, na korzyść jednego i tego samego roszczenia, dozwolnić równocześnie kilku zarządzeń, jeżeli to ze względu na istotę danego przypadku, w celu osiągnięcia zupełnego zabezpieczenia, za konieczne uzna.

Z pomiędzy kilku rozmaitych zarządzeń, które wszystkie w danym przypadku zarówno zastosować wolno, wybierze Sąd to zarządzenie, które w istniejących stosunkach odrębnych najlepiej się nadaje do odwrócenia niebezpieczeństwa, którego zachodzi obawa; jeżeli za pomocą każdego owych z zarządzeń cel ten w równej mierze da się urzeczywistnić, wybierze Sąd zarządzenie, dla przeciwnika strony zagrożonej najmniej uciążliwe.

§. 393.

Koszta tymczasowych zarządzeń ponosi wnioskodawca, co nie uwłącza jego prawu żądania wynagrodzenia tych kosztów. To się szczególnie odnosi do kosztów złożenia, przechowania lub administracyi rzeczy, zapowiedzeniem obłożonej (§. 385).

Zezwalając na tymczasowe zarządzenie, może Sąd i to nie tylko wtedy, gdy na areszt zezwała, rozkazać wnioskodawcy, aby pieniądze, do wykonania dozwolonego zarządzenia potrzebne, naprzód w kancelaryi sądowej złożył. Nie wolno rozpoczynać wykonania zarządzenia, zanim złożenie tych pieniędzy zostanie Sądowi wykazane.

§. 394.

Strona, która prosiła o tymczasowe zarządzenie, wynagrodzi swemu przeciwnikowi wszystkie ubytki w jego majątku, tymczasowem zarządzeniem spowodowane, jeżeli roszczenie strony zagrożonej, z którym ona wystąpiła i dla którego Sąd na tymczasowe zarządzenie zezwolił, zostanie prawomocnie

odsądzone, jeżeli prośba tejże strony w ogóle okaże się nieuzasadnioną, albo jeżeli ona nie dotrzyma czasokresu, do wniesienia skargi lub rozpoczęcia egzekucyi ustanowionego. Sąd ustanowi kwotę wynagrodzenia, na wniosek, we formie uchwały, według swego wolnego przekonania (§. 273 Procedury cywilnej). Prawomocna uchwała może być wyegzekwowaną na majątku strony, która o tymczasowe zarządzenie prosiła.

Nadto, jeżeli strona oczywiście swawolnie tymczasowe zarządzenie uzyskała, nałoży na nią Sąd, na wniosek jej przeciwnika, karę za pieniactwo, wymierzoną ze względu na szczególne okoliczności, w danym przypadku zachodzące.

§. 395.

W doręczeniu uchwały, na tymczasowe zarządzenie zezwalającej, przeciwnikowi strony zagrożonej, dłużnikowi zobowiązanego i dzierżycielowi rzeczy, zapowiedzeniem obłożonych, obowiązują postanowienia o doręczeniu skargi.

Uchwała zarządzająca areszt będzie doręczona zatrzymania się mającej osobie przy jej aresztowaniu.

Kiedy wykonanie tymczasowego zarządzenia nie może mieć miejsca.

§. 396.

Wykonanie dozwolonego tymczasowego zarządzenia jest wzbronionem, jeżeli od dnia, w którym Sąd dozwolecie ogłosił lub wnioskodawcy uchwałę o tem na piśmie doręczył, więcej czasu upłynęło, aniżeli jeden miesiąc; wszakże wyjątek stanowi przypadek, gdy wykonanie z powodu rekursu odłożone zostało.

Opozycya.

§. 397.

Przeciwnik strony zagrożonej może przeciw dozwoleciu tymczasowego zarządzenia założyć opozycję, jeżeli go Sąd jeszcze przed wydaniem uchwały nie przesłuchał.

Opozycję wnosi się w ciągu dni czternastu po doręczeniu uchwały, do Sądu, w którym podano wniosek na dozwolecie tymczasowego zarządzenia.

Opozycya nie wstrzymuje wykonania dozwolonych zarządzeń.

§. 398.

Na opozycję odbędzie się ustna rozprawa nad tem, czy dozwolone zarządzenie było dopuszczalnem i stosownem, co potem Sąd uchwałą rozstrzygnie.

Sąd mocen jest zatwierdzenie, zmianę i uchylenie swego zarządzenia uczynić zawisłem od złożenia zabezpieczenia, które według swego wolnego uznania ustanowi.

Uchylenie lub ograniczenie wydanych zarządzeń.

§. 399.

Obok przewidzianych w §§. 386 i 391 przypadków uchylenia wydanych zarządzeń, wolno przedstawić wniosek na uchylenie lub ograniczenie zarządzenia, a to nawet po odrzuceniu opozycji, w myśl §. 397 założonej, jeszcze w następujących przypadkach:

1. jeżeli zarządzenie zostało wykonane w większych rozmiarach, aniżeli to dla zabezpieczenia strony zagrożonej było potrzebne;

2. jeżeli się tymczasem stosunki, w obec których Sąd na tymczasowe zarządzenie zezwolił, w ten sposób zmieniły, że już odpadła potrzeba, aby to zarządzenie dalej istniało dla bezpieczeństwa strony, która je swym wnioskiem spowodowała;

3. jeżeli przeciwnik strony zagrożonej dał zabezpieczenie, jakie Sąd dla niego zastrzegł, lub też inne jakie zabezpieczenie, które Sąd za wystarczające uznał, i przeciwnik z tego się w obec Sądu wykazał;

4. jeżeli roszczenie strony zagrożonej, dla którego Sąd na tymczasowe zarządzenie zezwolił, zostało zaspokojone lub prawomocnie odsądzone, albo też Sąd prawomocnie ustalił, że ono zgasło.

Odpowiednie wnioski, uczynione w czasie, gdy proces w sprawie głównej jeszcze wisi, rozstrzyga Sąd procesowy instancyi pierwszej; we wszystkich zaś innych przypadkach, Sąd, w którym wniosek na dozwoleńie tymczasowego zarządzenia podano; rozstrzygnięcie zapada we formie uchwały. Przed rozstrzygnięciem odbędzie się ustna rozprawa.

§. 400.

Zabezpieczenie, które złożyła strona zagrożona na pokrycie kosztów albo roszczeń z tytułu wynagrodzenia szkody (§§ 390 i 398), może być jej wydane dopiero po upływie dni czternastu, licząc od prawomocności uchwały, którą Sąd tymczasowe zarządzenie uchylił.

Rozporządzenia, odnoszące się do rzeczy wziętych w przechowanie.

§. 401.

Sąd, w §. 399, ustęp ostatni, wskazany, może na wniosek, zezwolić na zarządzenia, które z tej przyczyny są koniecznymi lub pożytecznymi, że się przy ich pomocy zapobiegnie znacznemu uszczerpleniu wartości rzeczy, w przechowanie wziętych, tudzież się co do nich uniknie niestosunkowo wielkich kosztów lub innych niekorzyści, albo też osiągnie z nich korzyści. Jeżeli niema między stronami zgody na poczynić się mające zarządzenia, rozporządzi Sąd, co w przypadku, jaki się wydarzył, jest potrzebnem, uwzględniając przy tem, ile tylko można, prawa właściciela.

W przypadkach szczególnie nagłych, może Sąd wydać odpowiednie rozporządzenie, nie słuchając przedtem przeciwnika. To się przedewszystkiem odnosi do czynności, które są potrzebne do utrzymania i wykonywania praw, wynikających z papierów, w §. 296 określonych.

§. 402.

O ile w tej części nic innego nie jest postanowionem, o tyle należy się stosować do treści i zasad postanowień o postępowaniu egzekucyjnym.

Wiedeń, dnia 27. maja 1896.

Franciszek Józef r. w.

Badeni r. w.

Gleispach r. w.

T r e ś ć.

Część pierwsza.

E g z e k u c y a.

	Strona
Rozdział pierwszy. Postanowienia ogólne. §§. 1—86	269
Tytuł pierwszy. Egzekucya aktów i dokumentów swojskich. §§. 1—78	269
Tytuł drugi. Egzekucya na zasadzie aktów i dokumentów, za granicą sporządzonych. §§. 79—86	283
Rozdział drugi. Egzekucya wierzytelności pieniężnych. §§. 87—345	285
Tytuł pierwszy. Egzekucya na majątku nieruchomym. §§. 87—248	285
Część pierwsza. Przymusowe uzasadnienie prawa zastawu. §§. 87—96	285
Część druga. Administracya przymusowa. §§. 97—132	286
Część trzecia. Licytacya przymusowa. §§. 133—239	294
Część czwarta. Odrębne postanowienia o egzekucyi na przedmiotach własności górniczej. §§. 240—248	317
Tytuł drugi. Egzekucya na majątku ruchomym. §§. 249—345	318
Część pierwsza. Egzekucya na rzeczach fizycznych. §§. 249—289	318
Część druga. Egzekucya na wierzytelnościach pieniężnych. §§. 290—324	326
Część trzecia. Egzekucya na roszczeniach o wydanie i świadczenie rzeczy fizycznych. §§. 325—329	333
Część czwarta. Egzekucya na innych prawach majątkowych. §§. 330—345	334
Rozdział trzeci. Egzekucya dla wymożenia czynności lub zaniechań. §§. 346—369	336

Część druga.

Zabezpieczenie.

Rozdział pierwszy. Czynności egzekucyjne dla zabezpieczenia wierzytelności pieniężnych (Egzekucya dla zabezpieczenia). §§. 370—377	340
Rozdział drugi. Tymczasowe zarządzenia. §§. 378—402	342

